

Ocak - 2014 Sayı: 10
Aylık Dergi

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Osman AKYILDIZ

Tasarım:
İSLAM DÜNYASI

İletişim Bilgileri:
Tel: 0212 523 55 78
islamdunyasidergisi@gmail.com

Adres:
Ali Kuşçu Mah. Macar Kardeşler Cad.
Sultan Pasajı No:40/6 Fatih-İstanbul

Abonelik:
Türkiye: 1 Yıl Toplam 12 Sayı 60 TL
Avrupa: 1 Yıl Toplam 12 Sayı 50 EURO
Diğer Ülkeler: 1 Yıl Toplam 12 Sayı 65 DOLAR

Hesap Bilgileri:
Posta Çeki:
602 95 71

Western Union:
"Osman Akyıldız" adına

Online Abonelik & Sipariş:
www.kureselkitap.com

Baskı:
Step Ajans Matbaa
Tel: 0212 446 88 46

Yerel Süreli Yayın

İSLAM DÜNYASI YENİDEN SİZLERLE!

editör

Hamd, Âlemlerin Rabbi olan, işleri zorluktan kolaylığa ulaştıran Allah'a, salât-u selâm Efendimiz'e, âl-ü ashâbına olsun.

Kıymetli İslam Dünyası okurları, değerli dostlar!

Sizlerden uzun bir süre ayrı kaldık. Kavuşturan Allah'a şükürler olsun.

Basın hürriyeti denilen şeyin sadece kağıt üzerinde kaldığını dergimizi çıkaran arkadaşlarımızın tutuklanmasıyla bir kez daha görmüş olduk. 26 Şubat 2013 günü genel yayın yönetmenimiz Osman Akyıldız İstanbul'dan, dergimizin Ankara temsilcisi ve yazarımız Ömer Belül Ankara'dan, dergimizde sadece iki yazısı yayınlanmış olan Çukurova İlahiyat Fakültesi'nde öğrenci olan Miraç Karaaslan ve okul arkadaşı Alper Cinaklı tamamen keyfî bir şekilde, sırf Amerikalı efendilerini memnun etmek maksadıyla İncirlik İşgal Üssü'nün emriyle Adana Emniyeti tarafından alınarak cezaevine atıldılar.

Gerekçe ise her zamanki bilindik iddia: "El-Kaide örgütü üyeliği ve propagandası". Mahkemede hakim önünde El-Kaide'yi tekfir edenleri bile aynı örgüte üyelikle suçlayan emniyet (!) güçlerine sahip bir ülkede yaşıyoruz. Emniyet birimleri, gerçekten de halkın emniyetini sağlayacağına sürekli Müslümanları basit gerekçelerle tutuklatarak aslında emniyetsizliği sağlamış oluyor. Reyhanlı'dan mazlum Suriye halkına yönelik yardım götüren Müslümanlara önce göz yuman Emniyet birimleri, sonra onları sanki yasadışı bir iş yapmışlar gibi tutukladı, tutukluyor.

Adana gibi her Allah'ın günü suç ve olayın eksik olmadığı bir bölgenin emniyeti kendi bölgesiyle uğraşacağına, sanki İstanbul ve Ankara'da Emniyet güçleri yokmuş gibi davranıp arkadaşlarımızı evlerinden, ailelerinden ve çoluk-çocuklarından kopararak tutuklatıyor; ondan sonra da cezaevi kapısında bizden helallik dileniyorlar: HAKKIMIZ HARAM ZIKKIM OLSUN!

Emir kulu olmayı seçip, Allah'a kulluğun zevkini tadamayanlara sesleniyoruz: Azıcık onurunuz, azıcık insanlığınız, azıcık kendi halkınıza hizmet düşünüyorsunuz Amerika ve hempalarına değil, bu ülkenin gerçek sahipleri olan Fatih Sultan Mehmed'in, Yavuz Sultan Selim'in, İskilipli Atıf Efendi'nin torunlarına kulak verin! Amerika'nın vatanımıza tasallutu sadece bizi değil, sizleri de mahvedecek! Afganistan ve Irak'ta yediği tokatların acısını Suriye üzerinden Türkiye ve bölge ülkelerinden çıkarmak istiyor. Gözleri gibi baktığı, saraylarda yaşattığı Pensilvanya imamının son günlerde Türkiye'ye yönelik saldırgan üslubunu iyi okumak gerekiyor. Azıcık bir öze dönüş kıpırdanışı tüm cihetlerden işgalcileri kaygılandırmaya yetti.

Sevgili dostlar!

26 Şubat ile 26 Haziran arasında geçen tutukluluk süremizde şimdiye kadar adını hep duyduğumuz F Tipi cezaevi işkencehanesi gerçeğini, cezaevine girmekle aynel yakîn görmüş olduk. Cezaevleri rejimin Müslümanları ve diğer siyasi tutukluları açıkçası insanlıktan çıkardıkları, hayvanlara bile reva görülmeyecek derecede berbat koşullara sahip birer mahzenden farksız. Müslümanların kitap bulundurma hakkından tutun, sıcak su hakkının bile verilmediği, mevcut kanunlara dahi aykırı olan bir dünya uygulamaya sahne olan yerler… O yüzden cezaevlerinde yatan yüzlerce kardeşimizin sesini duyalım, onlara bir mektupla dahi olsa yalnız olmadıklarını hatırlatalım.

Kıymetli kardeşler!

4 aylık tutukluluk, bütün düzenimizin bozulmasına, manevi olarak olmasa da maddi olarak yıpranmamıza sebep oldu. Bu yüzden cezaevinden çıktıktan sonra şu ana kadar dergimizi çıkaramadık. Önceki kalitemizden hiçbir şekilde taviz vermek istemiyorduk, lakin o kalitede bir dergiyi çıkaracak imkanlardan tamamen mahrum kaldığımız için dergimizi siyah beyaz bir şekilde çıkarmaya karar verdik. Bunun yanında önceden iki ayda bir çıkan dergimizi artık aylık olarak çıkaracağız inşallah.

Arapça'dan, İngilizce'den ve diğer dillerden çeviri yapabilecek olan okurlarımız bize ulaşabilir, onlara tercümesi yapılması gereken metinleri ulaştırabiliriz. Böylece bu çalışmayı hep birlikte yürütebiliriz. Özellikle cezaevlerindeki kardeşlere buradan çağrıda bulunmak istiyoruz: Arapça ve diğer dillerden tercüme yapabilenler bize yazın.

ŞEHADET BİR ÇAĞRIDIR; NESİLLERE ÇAĞLARA...

Kıymetli okurlar!

Sizden ayrı olduğumuz zaman zarfında Anadolu'nun has evlatlarından pek çoğu Suriye ve Afganistan'da şehid oldu. Özellikle mazlumların dostu, mahpusların sırdaşı, ümmete hizmet noktasında mesai nedir bilmeyen çok kıymetli ağabeyimiz, derin, mahcup, daima tefekkür edalı GARİP-DER Genel Başkanı Abdurrahman Koç Suriye'de şehadet şerbetini içti. Allah Subhanehu ve Teala O'nu bizler için şefaatçi kılsın, ailesine ve cefakar hanımına sabr-u cemil nasip eylesin.

Şehid Abdurrahman Koç hakkında yazmak isteyenler bize e-mail yoluyla ya da mektup göndererek hatıralarını, duygularını yazabilirler. Bize ulaştırılan yazıları şehid ağabeyimiz hakkında çıkaracağımız kitapta toplu olarak basacağız.

Aziz okurlar!

Sizleri dergimizin 10. Sayısıyla baş başa bırakırken, bizler için ve ümmetimiz için daima duada olmak gerektiğini, mazlumların muzaffer olması için ne gerekiyorsa yapmamız gerektiğini hatırlatıyor, sizleri aziz ve celil olan Allah'a emanet ediyoruz.

Bir sonraki sayımızda buluşmak duasıyla Allah'a emanet olunuz.

İSLAM DÜNYASI

içindekiler

Dr. Eymen ez-Zevahiri

Cihadın Genel Esasları

Arap dünyasındaki devrimler Amerikan nüfuzunun zayıfladığını ortaya çıkardı. Afganistan ve Irak'ta mücahidlerin eliyle aralıksız darbeler alan ve Eylül 2001'den beri iç güvenliğine dair sürekli tehditlerle karşılaşan Amerika, Müslüman ülkelerdeki baskıdan kurtulmak için ileri karakollar kurmaya karar verdi. Ancak hadiseler temsilcilerinin yüzünde patladı. Allah'ın izniyle gelecek aşama dünya meselelerinde Amerikan nüfuzunun daha da azaldığına ve Amerika'nın kendi kabuğuna geri çekildiğine şahit olacak ve hükümetlerdeki temsilcileri ile müttefiklerini de zayıflatacaktır.

Rahman-Rahîm olan Allah'ın ismiyle...

Birinci Kısım: Önsöz

1. Bu aşamada çalışmalarımızın iki boyutu olduğu sır değildir:

Birincisi askeri, ikincisi tebliğ ve propaganda boyutudur.

2. Askeri çalışmalar öncelikle küresel küfrün başı olan Amerika ve müttefiki İsrail'i, sonrasında ise ülkelerimizi yöneten yerel müttefiklerini hedef alır.

a. Amerika'yı hedef almanın amacı gücünü tüketmek ve eski Sovyetler Birliği'nin kaderiyle karşılaşması için askeri, insani ve iktisadi kayıpların altında ezilerek kan kaybından ölmesini sağlamaktır. Bunun neticesinde topraklarımız üzerindeki hakimiyeti zayıflayacak ve müttefikleri birbiri ardınca düşecektir.

Arap dünyasındaki devrimler Amerikan nüfuzunun zayıfladığını ortaya çıkardı. Afganistan ve Irak'ta mücahidlerin eliyle aralıksız darbeler alan ve Eylül 2001'den beri iç güvenliğine dair sürekli tehditlerle karşılaşan Amerika, Müslüman ülkelerdeki baskıdan kurtulmak için ileri karakollar kurmaya karar verdi. Ancak hadiseler temsilcilerinin yüzünde patladı. Allah'ın izniyle gelecek aşama dünya meselelerinde Amerikan nüfuzunun daha da azaldığına ve Amerika'nın kendi kabuğuna geri çekildiğine şahit olacak ve hükümetlerdeki temsilcileri ile müttefiklerini de zayıflatacaktır.

b. Amerika'nın temsilcileri yerden yere değişmektedir. Bu konuda temel prensip kendileri ile çatışmanın kaçınılmaz olduğu ülkeler hariç onlarla savaşmaktan uzak durmaktır.

Mesela Afganistan'da onlara karşı mücadele Amerika'ya karşı verilen savaşın bir parçasıdır.

Pakistan'da onlara karşı mücadele etmek Afganistan'ı Amerikan işgalinden kurtarmak için verilen savaşı tamamlamaktır, daha sonra ise Pakistan'daki mücahidler için güvenli bir sığınak vazifesi görecek ve Pakistan'da İslami sistemin kurulması için verilecek mücadelede başlangıç noktası olarak kullanılacak bölgeler oluşturma amacını taşımaktadır.

Irak'ta onlara karşı verilen mücadele Sünni topraklarını Amerika'nın Safevi (Şii) varislerinden kurtarma amacını taşımaktadır.

Amerikan varlığının ihmal edilebilir ve belirsiz olduğu Cezayir'de sisteme karşı verilen mücadele sistemi zayıflatmak, Cihadi nüfuzunu İslami Mağrib'e, Batı Afrika'nın sahil bölgelerine ve Sahra'nın güneyine ulaştırma amacını taşımaktadır. Bir süredir bu bölgede Amerika ve müttefikleri ile çatışma ihtimali aşikar hale gelmektedir.

Arabistan Yarımadası'ndaki mücadele Amerika'nın vekaletini yaptıkları içindir.

Somali'de Amerika'nın vekilleri ile verilen mücadele Haçlı işgaline öncülük yaptıkları içindir.

Suriye'deki mücadele idarecilerin -bırakın cihâdîyi-, yalnızca İslami olan bir teşebbüsün varolmasına bile izin vermemeleri ve iyi bilinen İslam'ın kökünü kazıma çabaları gerçeğine dayanmaktadır.

Kudüs muhitinde en önemli ve birincil mücadele Yahudilere karşıdır ve Oslo görüşmeleri ile iktidara gelen yerel yöneticiler konusunda mümkün olduğu kadar sabredilmelidir.

3. Tebliğ ve propaganda faaliyetlerine gelince, bunlar Haçlı saldırısının getirdiği tehditler hakkında ümmeti bilinçlendirmek, hüküm ve idarenin yalnızca Allah'a ait olduğu bağlamında Tevhid'in gerçek manasını anlatmak, İslam kardeşliğinin önemi ve Müslüman topraklarının bütünlüğünü vurgulamaktır. Allah'ın izniyle bu Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in metoduna dayalı Hilafeti kurmada bir önsöz vazifesi görecektir.

Tebliğ alanında iki cepheye odaklanılmalıdır:

Birincisi: Allah'ın izniyle Hilafet kurulana kadar Haçlılar ve müttefikleri ile mücadele sorumluluğunu sırtlayan ve sırtlamaya devam edecek olan Mücahid öncüleri eğitmek ve yetiştirmek.

İkincisi: Kitleleri bilinçlendirmek, teşvik etmek, seferber olup idarecilerine isyan etmeleri ve İslam'ın ve İslam için çalışanların saflarına katılmaları için caba sarf etmek.

İkinci Kısım: Gerekli Esaslar

Bu önsöze dayanarak şer'î siyaset kaideleri ışığında menfaati koruma (maslahat) ve zarardan kaçınma (mefsedet) amacı taşıyan aşağıdaki kuralları ortaya koyabiliriz:

1. Seferber olmalarını sağlamak amacıyla halk arasındaki bilinçlenmeyi artırmaya odaklanmak. Benzer şekilde İslam inancı güçlü, kurallarına uyan, müminlere karşı alçakgönüllülük gösteren ve kafirlere karşı izzetli duran organize, birleşik, fikriyatı güçlü ve uyanık bir cihadi güç oluşturmak için Mücahid öncüleri arasındaki bilinç ve idraki güçlendirmeye odaklanmak. Aynı zamanda mesaj ve fikriyatımızın korunması ve Cihad çağrımızın Müslümanlar arasında yayılması için Mücahidlerin saflarındaki ilim ve propaganda kabiliyetlerine sahip kişilerin öne çıkmasının sağlanmasına azami çaba sarfedilmelidir.

2. Askeri alanda küresel küfrün başı Amerika'nın askeri ve finansal olarak kan kaybederek ölmesine, insan kaynakları kuruyup bir ric'at ve inziva aşamasına ulaşmasına ve kendi kabuğuna çekilmesine kadar mütemadiyen zayıflatılmasına odaklanılmalıdır. Allah'ın izniyle çok yakında olacak.

Bütün mücahid kardeşler Batı-Siyonist-Haçlı ittifakının dünyanın her yerindeki çıkarlarını hedef almayı başlıca görevleri olarak düşünmelidir. Bu amaçla ellerinden gelen çabayı göstermeliler.

Benzer şekilde kardeşler mümkün olan bütün metodları kullanarak Müslüman esirleri kurtarmak için azami çaba sarfetmeliler. Bu metodlara esirlerin tutulduğu hapishaneleri basmak ve karşılığında Müslüman esirlerin serbest bırakılması için İslam topraklarının işgaline katılan ülkelerin vatandaşlarını rehin almak da dahildir.

Bunları söylemekle birlikte, inançsızlığın başı Amerika'ya odaklanma siyasetimizin Müslüman kitlelerin dilleri ile cihad etmeleri veya kendilerine zulmeden idarecilere karşı silaha sarılma hakları ile çelişmediğini netleştirmek gerekir. Bu sebeple Kafkaslardaki kardeşlerimizin Rus zalimleri ile cihad etmeleri doğrudur. Bu sebeple Keşmir'deki kardeşlerimizin mücrim Hindularla cihad etmek haklarıdır. Doğu Türkistan'daki kardeşlerimizin de Çinli zalimlere karşı cihad etmeleri aynı şekilde haklarıdır. Benzer şekilde kardeşlerimizin Filipinler, Burma ve Müslümanların zulme uğradığı her toprak parçasında zalimlerle cihad etmeleri haktır.

3. Mecbur bırakılmadıkça yerel rejimlerle silahlı çatışmaya girmekten kaçının. Mesela Afganistan'da olduğu gibi yerel rejim Amerikan güçlerinin bir parçasıysa, Somali ve Arap Yarımadası'nda olduğu gibi Amerikalıların adına Mücahidlerle savaşıyorsa veya İslami Mağrib, Suriye ve Irak'taki gibi Mücahidlerin varlığına bile tahammül edemiyorsa.

Ancak mümkün olduğu kadar yerel rejimlerle silahlı çatışmaya girmekten kaçınılmalıdır.

Eğer savaşmaya zorlanırsak onlara karşı mücadelemizin Haçlıların Müslümanlara saldırısına karşı direnişimizin bir parçası olduğunu net olarak belirtmeliyiz.

Ayrıca yerel idarecilerle olan çatışmamızı pasifize etmeye güç yetirebildiğimiz zamanlarda tebliğ fırsatlarını kullanmak, bakış açımızı ifade etmek, inananları teşvik etmek, eleman temini, finansman temini ve destekçiler kazanmak için bu fırsatı en iyi şekilde değerlendirmemiz gerekmektedir. Mücadelemiz uzun bir mücadeledir ve Cihad güvenli üslere ve istikrarlı biçimde adama, finansman ve teknik desteğe ihtiyaç duymaktadır.

Ancak bu politika hiçbir şekilde Haçlı saldırısının vekilleri olan yerel rejimlere kolay av olmadığımız mesajını vermekle çelişmemektedir. Bir süre sonra gelse bile her şeye münasip bir cevap verilmelidir. Bu kural kendi şartları çerçevesinde neyin uygun olduğuna bakılarak her cephede uygulanmalıdır.

4. Ehl-i Sünnet'le savaşmadıkları takdirde Rafiziler, İsmaililer, Kadiyaniler ve aşırı Sufiler (Ğulât-ı Sûfiyye) gibi sapkın mezheplerle savaşmaktan kaçınılmalıdır. Ehl-i Sünnet'le savaşsalar bile verilen cevap doğrudan savaşa katılanlarla sınırlı olmalıdır. Aynı zamanda sadece kendimizi savunduğumuzu net olarak belirtmeliyiz. Aralarındaki bize karşı savaşa katılmayanlar ve aileleri evlerinde, ibadet yerlerinde, dini merasimleri ve dini toplantılarında hedef alınmamalıdır. Ancak bu bizleri itikat ve amellerindeki sapkınlığı devamlı olarak belirtmekten alıkoymamalıdır.

Mücahidlerin kontrolleri altındaki alanlara gelince, bu mezheplere hikmetle muamele edilmeli, İslam'a davet edilmeli, şüpheleri yok edilerek bilinçlendirilmeli ve daha büyük bir zarara yol açmayacak şekilde iyiliği emredip kötülük nehyedilmeli, bu suretle Mücahidlerin sürülmesi, kitlelerin isyan etmesi ve düşmanların bu bölgeleri işgal etmek için istismar edebileceği huzursuzluklar çıkması gibi hadiselerin önüne geçilmelidir.

5. Müslüman topraklarında yaşayan Hrıstiyan, Sih ve Hindu topluluklarına karışmaktan kaçının. Eğer hadlerini aşarlarsa buna mukabil haddi aşmaları ile orantılı bir cevap yeterli olacaktır. Bu ise küresel küfrün başı Amerika ile mücadele ettiğimiz ve kendileri ile bir savaş başlatmak istemediğimiz, inşallah yakın gelecekte İslam devleti kurulunca kendileri ile barış içinde yaşamayı arzu ettiğimizi ifade eden bir açıklama ile birlikte yapılmalıdır.

6. Genel olarak bize karşı silaha sarılmamış veya düşmanca bir faaliyete yardım etmemiş kişilerle savaşmaktan ve onları hedef almaktan kaçının, Haçlı ittifakı ile Haçlıların yerel vasilerine odaklanın.

7. Bizimle savaşanların aileleri olsalar bile muharip olmayan kadın ve çocuklarla savaşmaktan ve onları öldürmekten kaçının. Mümkün olduğu kadar onları hedef almayın.

8. Müslümanlara patlamalarla, öldürme ile, kaçırma ile, mal ve zenginliklerini yok etme ile zarar vermekten kaçının.

9. Düşmanı başka Müslümanlarla veya bizimle savaşmayanlarla karışık halde bulundukları camiler, pazarlar ve toplantılarda hedef almaktan kaçının.

10. İslam alimlerine saygı gösterin ve şereflerini savunun. Onlar Peygamberin (sav) varisleri ve ümmetin liderleridir. Bu zorunluluk doğruyu söyleyen ve bu uğurda fedakarlıklarda bulunan alimler söz konusu olduğunda daha da önemlidir. Şeytani alimlerle mücadelemiz ortaya attıkları şüpheleri çürütmek ve inkar edilemez ihanetlerinin delillerini halka sunmakla sınırlıdır. Müslümanlara ya da Mücahidlere karşı askeri bir eyleme girişmedikleri müddetçe kendileriyle savaşılmamalı ve öldürülmemelidirler.

11. Diğer İslami gruplarla alakalı duruşumuz:

a. Anlaştığımız noktalarda birlikte hareket eder ve anlaşamadığımız noktalarda birbirimizi düzeltir ve nasihat ederiz.

b. Bizim asıl savaşımız İslam düşmanları ve İslam'a düşmanlık besleyenlere karşıdır. Bu sebeple diğer İslami gruplarla olan farklılıklarımız bizi askeri, propaganda, ideolojik ve siyasi cephelerde İslam düşmanlarının karşılarına çıkmaktan alıkoymamalıdır.

c. Eğer İslam'a bağlılığını bildiren bir grubun kafir düşmanların yanında bize karşı savaşa karıştığı vaki olursa Müslümanlar arasında fitne kapısını kapatmak ve düşmanla birlikte savaşmayanlara

Müslüman topraklarında yaşayan Hrıstiyan, Sih ve Hindu topluluklarına karışmaktan kaçının. Eğer hadlerini aşarlarsa buna mukabil haddi aşmaları ile orantılı bir cevap yeterli olacaktır. Bu ise küresel küfrün başı Amerika ile mücadele ettiğimiz ve kendileri ile bir savaş başlatmak istemediğimiz, inşallah yakın gelecekte İslam devleti kurulunca kendileri ile barış içinde yaşamayı arzu ettiğimizi ifade eden bir açıklama ile birlikte yapılmalıdır.

zarar vermemek için bu gruba saldırganlığını durdurmaya kafi gelecek asgari bir cevaptan fazlası ile karşılık verilmemelidir.

12. Mazlumların zalimlere karşı devrimleriyle alakalı duruşumuz:

Destek-Katılım-Rehberlik:

a. Destek: İki taraftan birinin Müslüman yahut gayri müslim olduğuna bakılmaksızın zalime karşı zulme uğrayanı desteklemek Şeriat'ın bir zorunluluğu olduğu için zulme uğrayan desteklenir.

b. Katılım: Zalime karşı mazlumu savunmak bizlere farz kılınan iyiliği emretmek ve kötülükten nehyetmenin bir parçası olduğu için zulme uğrayan savunulur.

c. Rehberlik: Amellerin gayesinin Allah'ın emirlerine uyarak Tevhid'i kurmak, İslami bir sistem ve İslami bir devlet kurarak Şeriat'ı en üstün yapma olduğu anlatılarak yapılır.

13. Zulme uğrayan Müslümanların hakkını savunan ve sözleri, faaliyetleri ve fikirleri ile haddi aşan zalimlerin karşısına çıkan herkesi desteklemek ve cesaretlendirmek. Destek vermeye devam ettikleri müddetçe bu kişilere sözlü yahut fiziksel saldırıda bulunmaktan kaçının ve Müslümanlara düşmanlık göstermeyin.

14. Müslümanların haklarını korumak ve nerde olursa olsun kutsallarına saygı göstermek.

15. Müslüman veya gayri müslim zulüm mağduru olmuş kişilere yardım etmek ve zalimlere karşı destek vermek. Gayri müslim olsalar dahi bu kişilere yardım edenleri desteklemek ve yardımda bulunmak.

16. Mücahidler kendilerine yapılan yanlış ve adaletsiz her ithamı çürütmek için çaba göstermeli ve bu ithamlarla alakalı hakikatleri açığa kavuşturmalıdır. Eğer mücahidlerin bir hata yaptıkları belli olursa Mücahidler hatalarından dolayı Allah'tan bağışlanma dilemeli, kendilerinin hataya düşen şahsın yaptığı yanlıştan beri olduklarını ilan etmeli, Şeriat'ın kuralları çerçevesinde ve güçlerinin azami miktarınca zarar gören kişileri tazmin etmeye çalışmalıdırlar.

> Eğer İslam'a bağlılığını bildiren bir grubun kafir düşmanların yanında bize karşı savaşa karıştığı vaki olursa Müslümanlar arasında fitne kapısını kapatmak ve düşmanla birlikte savaşmayanlara zarar vermemek için bu gruba saldırganlığını durdurmaya kafi gelecek asgari bir cevaptan fazlası ile karşılık verilmemelidir.

17. Bu belge gizli bir sır içermemektedir ve daha ziyade genel bir açık rehber niteliğindedir. El Kaide Cihad Cemaati altında çalışan tüm grupların liderlerine, sorumluluk ve vazife sahibi kişiler olsun sıradan insanlar olsun tüm destekçi ve sempatizanlara bu rehberi takipçileri arasında yaymaları çağrısında bulunuyoruz. Bu belgenin amacı sadece Şeriat'ın getirdiği kuralları korumak ve İslami Cihad çalışmasının bu aşamasında Şeriat'ın kuralları ile çelişmeyen ve prensipleri ile bağdaşan yorum ile muhtemel zararların önüne geçmektir.

Biz yalnızca Allah'ın rızasını isteriz ve doğru yola ileten yalnızca O'dur. Salat ve selam Muhammed'in, ailesinin ve ashabının üzerine olsun. Son duamız şudur ki tüm hamd ve senalar alemlerin rabbi olan Allah'adır.

Allah rızasını kazanmak için yazan kardeşiniz

Eymen ez-Zevahiri

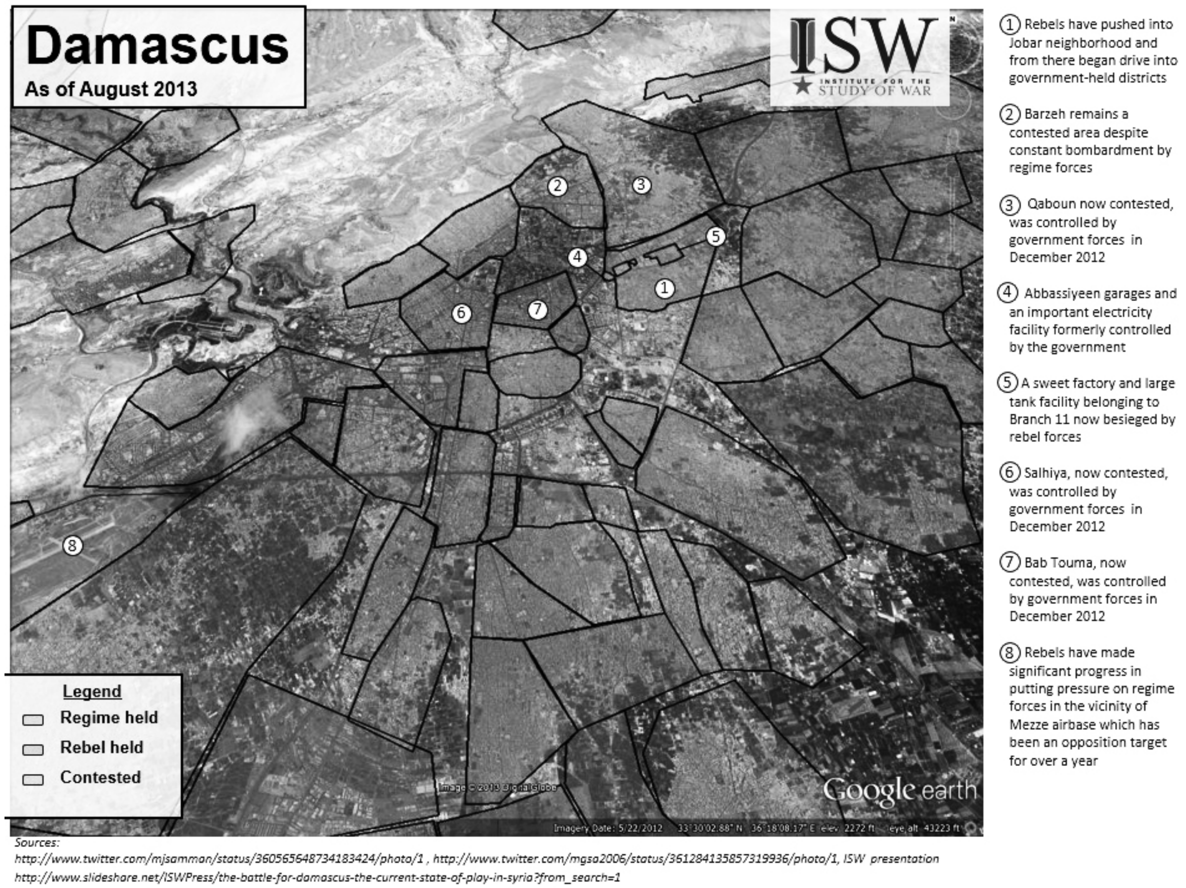
Es-Sahab Medya
Hicri 1434

Elizabeth O'Bagy

Tercüme: Ekrem Yılmaz

Suriye Savaşı'nın Stratejik Bir Analizi

Muhalifler Şam'da İlerliyor

Harp Çalışmaları Enstitüsü'nün analizi Nusret Cephesi lideri Ebû Muhammed el-Cevlani'nin sözlerini doğruluyor. Cevlani son bant kaydında rejim Kusayr ve Humus'da meşgulken diğer bölgelerde önemli kazanımlar elde ettiklerini söylemişti. Analiz ayrıca güçlerinin büyük kısmını Humus'a yığan Esed'in Şam'da muhaliflerin ilerlemesine engel olamadığını belirterek Şam'da yapılan binlerce kişinin öldüğü kimyasal silah saldırılarına da ışık tutuyor.

Humus'da elde ettikleri büyük başarılara rağmen Suriye hükümet güçleri diğer cephelerde muhalifler karşısında zorlanıyor. Şam'da muhalifler büyük bir saldırı başlatarak rejimin elindeki yeni bölgelere girdiler ve mevzi kazandılar. Hükümet karşı saldırı başlattıysa da muhalifler ilerlemeyi sürdürmeyi başardılar ve birçok kritik semtte rejim güçlerini durdurdular. Bu kazanımlar muhaliflerin değişen operasyon şartlarına uyum sağlama becerisini gösteriyor ve Suriye rejiminin dış müttefiklerinin artan yardımına rağmen muhalifleri kat'i bir şekilde yenme kapasitesine sahip olmadığını ispatlıyor.

Medya Humus'a odaklandığı için rejim ivme kazanmış ve güçlü görünüyor. Hükümetin Humus'ta zafere yaklaşması Şam ile sahil bölgesi arasındaki iletişimi sağlaması açısından önemlidir ancak buna binaen rejimin güç kazandığı haberleri Suriye'nin tamamına yönelik bir gösterge anlamında yanıltıcıdır. Hükümet kaynaklarını ve takviye güçlerini Humus'ta yoğunlaştırmak zorunda kalmış, muhaliflerin diğer bölgelerdeki, özellikle de Şam'daki önemli faaliyetlerine gösterilen ilgiyi saptırmıştır. Muhalefet Humus'un kaybedilmesinin şokunu atlatmaya çalışırken, aynı zamanda Hizbullah ile İran'ın rejime artan desteğinin karşısında durmaya çalışırken Şam'da önemli kazanımlar elde ederek Suriye rejiminin isyanı kesin olarak yenmesinin imkansız olduğunu ispatlamıştır.

24 Temmuz'dan itibaren muhalifler Şam'a büyük bir saldırı başlattılar. Rejimin Barzeh, Jobar ve Kabun semtlerini devamlı bombalamasına rağmen muhalifler Jobar'a girmeyi başardılar ve oradan şehrin rejimin elindeki diğer semtlerine girmek için ortak bir taarruza başladılar. Rejim güçleri ile büyük çatışmalardan sonra muhalifler rejimin elindeki önemli bir tesis olan Abbasiye garajlarını ele geçirdiler.

İlerlemeye devam ederek Rukneddin'in güneyinde bir elektrik santralini ele geçirdiler ve şu anda güney Kabun'da 211. kolorduya ait büyük bir tank parkını ev yapımı roketlerle muhasara ediyorlar. Barzeh'te de muhalifler hükümet güçlerinin üstüne giderek Harp Akademisi ve hükümet binaları çevresinde çatışmalara giriştiler. Bu semtlerin çoğunda çatışmalar halen devam etmekle birlikte muhalifler daha önce girilmez sanılan rejim semtlerine girdiler. Bu zaferlerin genel operasyonel önemi sınırlı olmakla birlikte, bölgede çok sayıda askeri birlik bulunduğu ve Savunma Bakanlığı ile Subaylar Kulübü'ne yakın olduğu için sembolik önemi vardır.

26 Temmuz'da rejim muhalif tarruzunu geriletmek amacıyla Barzeh. Jobar ve Kabun'a hava saldırılarına başladı. Sonraki gün hükümet ordusu Barzeh'e kara saldırısı düzenledi.

Ancak muhalifler mevcut pozisyonlarını korumayı başardılar. Muhalifler bütün saldırı teşebbüslerini engellediğinden rejimin saldırısı durma aşamasına geldi. O zamandan beri rejim ile muhalifler arasında iki tarafın da Şam'da daha önce görülmedik derecede fazla zayiat verdiği çatışmalar gerçekleşmektedir. Rejimin Humus'a takviye göndermek zorunda kaldığı gözönüne alındığında, Şam'daki çatışmaların büyüklüğü ve süresi hükümetin askeri kapasitesinin sınırlı olduğuna işaret etmektedir. Bu çatışmalar muhaliflerin üç farklı rejim bölgesine birden girmeleri, her birinde önemli kazanımlar elde etmeleri ve aynı zamanda Şam uluslararası havaalanı ve Mezze hava üssü de dahil olmak üzere şehirdeki ana rejim hedeflerine operasyonlara devam etmeleri açısından bir ilk teşkil etmektedir.

Jobar, Barzeh ve Kabun'daki operasyonları daha iyi organize etmek için birçok muhalif grubu bir araya gelerek Cebhetu'l Fethu'l Âsime'yi (Başkentin Fethi Cephesi) oluşturdular. Yeni Cephe 23 taburdan oluştuğu

"

Özellikle son zamanlardaki operasyonlarda muhalifler daha gelişmiş silahlar kullanarak etkinliklerini artırdılar. Ağustos başında Livau'l İslam, Kalamun Şehidleri Tugayı ve Mugavir Taburu Kalamun'da bir silah deposu ele geçirdi. Sadece günler sonra grup üyeleri ele geçirdikleri tanksavar füzelerini etkin bir biçimde kullanırken görüntülendiler. İnternette yayınlanan bir videoda Livau'l İslam güçleri Barzeh hastanesine giden yolda bir tank konvoyunu imha ettiler.

"

rapor edilmektedir, aralarında Faruk el Şam ve Mustafa Habib Tugayları dikkate şayandır. Önceleri bu bölgedeki birimler küçüktü ve rejim tarafından fark edilmemek için gizli faaliyet gösteriyorlardı. Ancak yakın zamandaki başarılar muhalif grupları birleşerek büyük ittifaklar oluşturmaları ve daha organize çalışmaları için cesaretlendirdi. Kumandanlar da kaynakları daha iyi tahsis etmek ve elde edilen silahları daha etkili olacak bölgelere dağıtmak için birleşmeleri gerektiğini söyledi. Şam'da muhalif grupları birleştirmek için yapılan evvelki teşebbüslerin başarısız olduğu gözönüne alındığında, bu yeni koalisyonun etkili olup olmayacağını zaman gösterecektir. Ancak Şam'daki çoğu güçlü grubun Cephe'ye katılması ve Liva'ul İslam'iın da Cepheyle birlikte çalışmayı kabul etmesi bu ittifakın güneydeki muhalif güçleri için önemli bir gelişme olduğunu gösteriyor.

Muhalifler Barzeh, Jobar ve Kabun'da kazanımlar elde ederken, Ahraru'ş Şam'ın liderliğindeki muhalif gruplar şehir altyapısına yönelik operasyonlarına devam etti. 25 Temmuz'da Mezze askeri hapishanesinin yakınlarındaki büyük bir patlamayı Mezze havaalanına saldırı takip etti. Rejim saldırıyı çabucak bastırmayı başardıysa da bu tür hadiseler muhaliflerin anahtar konumdaki rejim tesislerine yaptıkları baskıyı ortaya seriyor. Mezze hava üssü bir yıldır muhaliflerin ana hedeflerinden biriydi, ancak civardaki rejim güçlerine önemli baskı uygulamaya başlamaları son zamanlarda oldu. Ağustos başında Ahraru'ş Şam'ın yayınladığı bir beyanatta Şam kapılarında oldukları, doğu Guta ve güney Şam'dan şehre ilerledikleri belirtildi. Bu tür beyanatlar gerçeklikten çok kuru sıkı atma olsa da, muhaliflerin Şam'da benzeri görülmedik biçimde ilerlediği konusunda beyanatın doğruluk payı vardır.

Muhalif operasyonlarını müteakiben rejim Mezze'de yüzlerce sivili tutukladı. Yerel muhtarlıklar ve insani yardım grupları için çalışanlar ana hedefti, bu sebeple insani yardım kanallarının çoğu kapandı. Eylemcileri ve yardım görevlilerini hedef almanın yanısıra rejim yardım dağıtım ağlarını da kapatmaya teşebbüs etti. 7 Ağustos'ta rejim doğu Guta ile Şam arasındaki ana tedarik yollarının üzerinde bulunan Adra'da muhalifleri pusuya düşürerek 60'dan fazla kişiyi öldürdü. Rejim ölenlerin kontrol noktalarına saldırmak için giden Nusret Cephesi savaşçıları olduğunu iddia etse de hem eylemciler hem de savaşçılar bu iddiayı yalanlayarak konvoyun muhasara altındaki doğu Guta'ya insani yardım taşıdığını söylediler. (Rejimin Nusret Cephesi'den korku ve nefretinin bir işareti olarak bu tür hadiselerde

İran ve rejim medyası çoğu zaman Nusret Cephesi savaşçılarının öldürüldüğünü iddia eder. -Çeviren-). Hükümetin insani yardim kanallarını hedef alması dışardan gelecek ilaç ve yiyecek yardımlarıyla ayakta duran belirli semtlerde felakete varan sonuçlara yol cüne ve ele geçirdikleri silahları daha etkili kullandıklarına işaret etmektedir. Başka bir videoda Ensar el İslam'ın bir birimi Guta'da SA-16 kullanırken görüntülendi. Gelişmiş silahlar muhaliflerin Şam havaalanına giden yoldaki 5. köprüyü ele geçirmelerini sağladı

açtı. Bu tür faaliyetler rejimin Kuzey Suriye'de büyük muhalif zaferlerinden sonra sivil halkı ve aktivistleri hedef alması ile benzerlik taşımaktadır. Rejimin sivil halkı hedef alması muhaliflere verilen desteği yok etmeye yönelik bir stratejidir. Ancak bu strateji Şam'da aksi sonuçlar vermiş, bunları uygulamaya zorlanan hükümet askerleri arasında gerginlik ve çatışmalara yol açmıştır.

Özellikle son zamanlardaki operasyonlarda muhalifler daha gelişmiş silahlar kullanarak etkinliklerini artırdılar. Ağustos başında Livau'l İslam, Kalamun Şehidleri Tugayı ve Mugavir Taburu Kalamun'da bir silah deposu ele geçirdi.

Sadece günler sonra grup üyeleri ele geçirdikleri tanksavar füzelerini etkin bir biçimde kullanırken görüntülendiler. İnternette yayınlanan bir videoda Livau'l İslam güçleri Barzeh hastanesine giden yolda bir tank konvoyunu imha ettiler.

Bu tür örnekler muhaliflerin büyüyen gü- ve Harasta'da bulunan Uluslararası Şam Yolu'ndaki Ebu Zeydan kontrol noktasına yapılan operasyonlarda önemli rol oynadı.

En önemlisi Şam'da faaliyet gösteren en büyük ve güçlü gruplardan Livau'l İslam 9K33 ve SA-8 Gecko'yu başarıyla kullandı (Karadan havaya savunma sistemleri- Çeviren). Livau'l İslam ilk defa Ekim 2012'de SA-8 birimleri ve altı füze ele geçirdi. Tugay komutanları sistemi faaliyete geçirmek için bir yıldır mühendislerle çalıştıklarını ve rejim depolarından daha da fazla füze ele geçirdiklerini söylediler. 29 Temmuz'da Livau'l İslam'ın bu sistemleri kullanarak helikopter düşürdüğünü gösteren videolar yayınlandı. Aynı tarihte Şam'daki aktivistler Şam semalarında iki uçağın vurulduğunu ve o andan sonra daha az uçuş gördüklerini söyledi. SA-8'e aşina olan askeri uzmanlar bu sistemi daha önce kullanmış birinin rehberligi yahut dışardan bir uzman desteği olmaksızın füzelerin operasyonel hale getirilmesinin mümkün olmadığını söylüyorlar. Bu sistemlerin başarıyla kullanılması askeri bir başarı olarak

görülmelidir, diğer gruplar tarafından da yapıldığı takdirde bölgedeki çatışma dinamiklerini değiştirebilir.

Livau'l İslam çoktan hükümete uyarıda bulunarak doğu Guta'nın üzerinde görülen uçakların düşürüleceğini söyledi. Hükümet uzun zamandır rejim için önemli bir güç merkezi olan, artık erişemediği bölgelere baskıcı operasyonlara devam etmesini sağlayan hava gücü üstünlüğüne dayanıyordu. Muhalefet rejimin hava gücüne karşı koymayı başardığı takdirde çatışmanın tabiatı hızla değişecek ve hükümeti şu ana kadar operasyonlarda uyguladığı taktiklerden daha başarısız olacak yöntemler kullanmaya itecektir.

Muhalefet başkentin yeni semtlerinde ilerlerken hükümet güçleri arasında gerginlikler belirmeye başladı. Bazı durumlarda askerler Şebbiha milislerinin daha korkunç davranışları karşısında caydı. Şam'daki aktivistler düzenli ordu askerlerinin Irak ve Lübnanli Şii milis güçlerinin katliamlarını engellemek zorunda kaldıklarını rapor ediyor. Bu durum rejim düzensiz milislere giderek daha fazla bel bağlarken komuta ve kontrolü daha ne kadar sağlayabileceği sorusunu doğuruyor. Başka hadiselerde operasyonlar hakkında, özellikle şehir merkezlerinin havadan bombalanması durumunda farklı hükümet birimleri arasında çatışma yaşandı. Geçmişte hükümet güçleri muhaliflerle hava bombardımanını önleyen ateşkes müzakereleri yaparak önemli semtlerin tahrip olmasının önüne geçmişti. Ancak muhalefet ilerledikçe Şam'ın daha cok semti hava bombardımanı tehdidi altına girdi ve Şam'ın viraneye dönüşen Halep veya Humus gibi olmasını istemeyen askerler arasında şüpheye yol açtı. Bu henüz şehirdeki operasyonları önemli ölçüde etkilememekle birlikte, gerginliklerin tirmanması gelecekte hükümeti zora sokabilir.

Beşşar Esad hükümetin Humus'taki zaferini kullanarak bir güç algısı yarattı. Ender olan halk içine çıkmalarından birinde Esad Şam'ın güneyinde eskiden muhaliflerin elinde, şimdi rejim kontrolünde olan Deraya'yı gezdi. Ordu Günü için yaptığı konuşmada taraftarlarına zaferden emin olduğunu söyledi. Batı medyası Esad'ın güçlü olma hikayesine aldanmışsa da, başkentte işler uzaktan göründüğü gibi değil. Gelişmiş silahlar kullanarak ve koordinasyonu artırarak muhalifler Şam'da benzeri görülmedik bir ilerleme kaydettiler ve şehrin kalbine hiç olmadığı kadar yaklaştılar. Şam'daki hadiseler önemli iki ders veriyor: Birincisi, rejim şu anda Humus'ta ivme kazanmış olsa da muhalefeti maglup etmekten çok uzaktır. İkincisi sınırlı bir gelişmiş silah kapasitesi hemen muhaliflerin etkinliklerini artırmış ve hiyerarşik bir emir komuta zincirine oturmalarını sağlamıştır.

Bu dersler çatışmayı dışarıdan yönetmek isteyenler için işaretler taşımaktadır ve uluslarası müdahale üzerinde önemli etkisi olacaktır. Amerika gibi muhalefeti destekleme isteği gösteren ülkeler için Şam'daki operasyonlar, düzenli bir eğitim ve yardım faaliyetinin muhaliflerle rejim arasında denge oluşturmaya gerek olmaksızın güç dengesini hızla muhalifler lehine çevireceğini göstermektedir. Bu "çok az, çok geç" argümanının yanlış olduğunu ve halihazırdaki güç dengesini fazla değistirmeye gerek olmadan muhalifleri güçlendirmek için çok şey yapılabileceğine işaret ediyor.

Ayrıca rejimin çok sayıda cephede eş zamanlı operasyon yapamaması mevcut yenişemezliğin devam edeceğini göstermektedir. Hem hükümet hem de muhalifler kaynak tahsisi ve takviye güçlere bağlı olarak (farklı bölgelerde) zaferler kazanmaktadır. Bu çatışmaların daha uzun süreler devam edeceği, mezhepsel ayrışmaların ve mülteci sayısının büyük ölçüde artacağı anlamına gelmektedir. Bu trendler bölgede böyle bir taşmayı kaldıracak ekonomik ve politik güce sahip olmayan ülkeler için büyük problemler doğurmaktadır, şiddet çoktan Lübnan ve Ürdün'e taşmıştır.

"Bırakın savaşsınlar" tezini savunanlar Amerika'nın müttefiklerini çıkabilecek bir bölgesel savaşın içine çekerek Amerikan menfaatlerini tehdit edebilecek bu çatışma dinamiklerini ihmal ederek Suriye savaşını sınıflandırmaktadırlar. Bir yazısında büyükelçi Fred Hof'un ifade ettigi gibi Suriye savaşındaki anlatım savaşını Esad'ın kazanması, mücadelenin tabiatı hakkında Esad'ın yaptığı propagandalara inanılmasına yol açmıştır. Fakat Şam'daki gelişmeler bize bunun aksini söylemektedir ve uluslararası toplumun bu derslere kulak vererek sahadaki gerçek duruma uyumlu adımlar atmaları akıllıca olacaktır.

Tercüme Ekrem Yılmaz

Suriye Cihad Grupları

- STRATEJİK BİR RAPOR-

Quilliam Foundation isimli Batılı strateji kurumunun Suriye'deki cihadi gruplar hakkındaki raporu

Cihad grupları mücadelelerini Beşşar Esed rejimine karşı kutsal bir savaş olarak görüyorlar, hatta bazıları rejimin devrilmesini müteakip şeriatı esas alan bir İslam devleti kurma arzusunda olduklarını açıkça beyan ediyor. Cihadçı grup Liva'ul İslam websitesinde kendisini Esed'in silahlı çetelerine karşı askeri strateji benimseyen bağımsız bir cihad grubu olarak tanımlıyor ve mücadelesini "Kur'an ve Sünnet'e, Şeriata sıkı sıkıya bağlı, Ensar'ın yolunu takip eden Allah yolunda bir cihad" olarak görüyor. Ahrar'uş Şam net bir şekilde Suriye'de şer'i vasıtalarla bir İslam devleti kurmak istediğini söylüyor. Benzer şekilde Liva'ul Ummah Facebook sayfasında amaçlarından birinin "ümmetin seçeceği adil İslami rejimi kurmak için herkesimle istişare etmek" olduğunu söylüyor. Daha da fazlası Nusret Cephesi yayınladıkları ilk açıklamada hedefinin Allah'ın kanununu onun topraklarına geri getirmek olduğunu ilan etmişti.

Giriş

Suriye'deki muhalif savaşçılar genel olarak 3 sınıfa ayrılıyor: 1) Kürdistan emellerini gerçekleştirmek için savaşan Kürtler gibi bölgesel savaşçı grupları, 2) Ana olarak ÖSO'nun temsil ettiği vatansever gruplar, 3) Cihadçılar. Türkiye sınırındaki bazı şehirleri kontrol eden Kürtler de dahil olmak üzere muhalefetteki savaşçıların çoğu özgürlük ve demokratik bir devlet kurmak için savaşan kişilerdir. Bazı raporların işaret ettiğine göre ÖSO bünyesindeki savaşçıların çoğunluğu İslamcı'dan ziyade "dindar" kişilerdir ve mezhepçilik sâikinde değillerdir. Ancak Suriye'deki savaş şiddetini artırdıkça savaşçıların daha da radikalleşmesi ve etnik çizgilere dayalı bir iç savaş çıkması ihtimali vardır.

Tarafı oldukları çatışmaların çoğunda cihadçılar savaşçıların küçük bir kısmını teşkil eder, bu durum muhalif savaşçıların yaklaşık %10'unu oluşturdukları Suriye için de geçerlidir. Özellikle Arap Baharı devrimlerinin barışçı cihadçıları devredışı bıraktıktan sonra Suriye isyanı cihadçıların nüfuzunu artırmak için bir fırsat olarak görülmektedir.

Artan mezhepçilik tehdidi ile birlikte Suriye'de savaşan cihad gruplarını tanıma gerekliliği ortaya çıkmıştır. Ancak bu gruplar birleşik bir güç olmayıp birbirlerinden bazı yönlerde ayrılmaktadırlar. (Bu rapor şemsiye mücahid oluşumlar Suriye İslami Cephesi ve Suriye Hürriyet Cephesi kurulmadan önce yazılmıştır. EY). Bu raporda ülkenin geleceğindeki etkilerini daha iyi anlamak için Suriye'deki önemli cihad gruplarının örtüsünü kaldıracak, ana hedefleri, stratejileri, savaşçılarının kökeni, ideolojileri ve lider kadrolarını tartışacağız.

Kökenleri

Suriye cihad ağı militan İslamcılığı ideolojisi olarak benimsemiştir ve kuruluşu 2 aşamalıdır:

1- Devrim öncesi dönem: Bu aşama 2003 Irak işgali ile başlamış ve El Kaide ideolojisi ve söylemlerinden büyük ölçüde etkilenmiştir. Irak savaşı esnasında Suriye Arap savaşçıların Irak'a sızmak için kullandıkları ana kapıydı. Suriye cihadı bağlantıları başlarda Ebu Mus'ab ez-Zerkavi tarafından yönetiliyordu, daha sonraları Zerkavi Lübnanlı cihadçılar Suriye'deki lojistik ve askeri işlerle ilgilenmeleri için görevlendirdi.

2- Devrim dönemi: Bu selefi cihad ağı devrim başladıktan sonra çeşitli gruplara katılan radikal Sünni cihadçılardan oluşmaktadır. Bu evre düşük yoğunluklu şehir gerilla savaşları ve bazı terörist taktikler ile tanınır. Irak, Lübnan, Türkiye, Libya, Katar, Suudi Arabistan ve Kuveyt ile bağlantıları, Fransa, Belçika ve İn-

giltere gibi bazı Batı ülkeleri ile de zayıf irtibatları bulunmaktadır.

Cihad görevine katılan savaşçıların kökeni gruptan gruba değişiyor. El Kaide'nin Suriye şubesi sayılan Nusret Cephesi, ya da Şam'ı Korumak için Nusret Cephesi Suriyeli cihadçıları ve Irak, Afganistan gibi yerlerde savaşmış yabancı savaşçıları cezbetmektedir. Liva'ul Ummah veya Ümmet Tugayları genelde Suriyeli savaşçılardan oluşmakta, ancak muhaliflere destek olmak için liderleri Libyalı Mehdi el Harati'ye katılan düzinelerce Libyalı savaşçıyı da içermektedir. Önde gelen gruplardan Sukûr eş-Şam (Şam Şahinleri) sözcüsü Ebu Zeyn, Suriyelilerin yanısıra diğer Arap savaşçılara, Fransız ve Belçikalılara da sahip olduklarını iddia etmektedir. Emektar bir Suriyeli cihadçı Dr. Ebu Muhammed es-Suri İngiliz müslümanlarının Suriye cihadına katılmalarını sağlayan küçük bir grup olan Devletu'l İslamiyye'nin lideridir. Bu son grubun Temmuz 2012'de Batılı gazeteciler John Cantlie (Ingiliz) ve Jeroen Oerlemans'in (Hollandalı) kaçırılmasında parmağı olduğuna inanıyoruz. Bu gruplar ana olarak Suriyeli savaşçılardan meydana gelmekle birlikte yabancıların da kaos ortamını kullanarak ülkeye sızdıkları ve cihadçılara katıldıkları bilinmektedir.

Hedefleri

Cihad grupları mücadelelerini Beşşar Esed rejimine karşı kutsal bir savaş olarak görüyorlar, hatta bazıları rejimin devrilmesini müteakip şeriatı esas alan bir İslam devleti kurma arzusunda olduklarını açıkça beyan ediyor. Cihadçı grup Liva'ul İslam websitesinde kendisini Esed'in silahlı çetelerine karşı askeri strateji benimseyen bağımsız bir cihad grubu olarak tanımlıyor ve mücadelesini "Kur'an ve Sünnet'e, Şeriata sıkı sıkıya bağlı, Ensar'ın yolunu takip eden Allah yolunda bir cihad" olarak görüyor. Ahrar'uş Şam net bir şekilde Suriye'de şer'i vasıtalarla bir İslam devleti kurmak istediğini söylüyor. Benzer şekilde Liva'ul Ummah Facebook sayfasında amaçlarından birinin "ümmetin seçeceği adil İslami rejimi kurmak için herkesimle istişare etmek" olduğunu söylüyor. Daha da fazlası Nusret Cephesi yayınladıkları ilk açıklamada hedefinin Allah'ın kanununu onun topraklarına geri getirmek olduğunu ilan etmişti.

Uzmanlar savaş aynı şiddette devam ettiği takdirde muhalif grupların El Kaide hedeflerinden etkilenme ihtimalinin yüksek olduğunu söylüyor ve şu anda milli çapta olan gündemlerinin küresel bir hal alıp Batı'ya karşı cihada dönüşmesinden endişe ediyor. Süregelen kavganın mezhep savaşına dönüşüp farklı cihad gruplarını daha fazla işbirliğine sevketmesi ve hırslarını artırması ihtimali de vardır.

İdeoloji

Bütün grupları motive eden İslami güçler olmakla birlikte hepsinin ideolojisi aynı değildir. Mesela Nusret Cephesi El Kaide'nin katı cihad ideolojisinden etkilenmiştir. Ana hedefleri Suriye hükümeti ve ordusu olmakla birlikte Amerika'ya İslam'ın düşmanı olarak bakmaktadır ve Aleviler de dahil Suriye'deki diğer dini grupların inançlarına (sözlü) saldırılarda bulunmuştur. Aynı şekilde Liva'ul İslam da El Kaide söylemi kullanmakta ve devrimi Alevilere karşı bir mezhep savaşı olarak görmektedir. İki grup da faaliyetleri ve dini konularda danıştıkları şeriat uzmanlarına sahiptir. Liva'ul Ummah ve Sukûr es-Şam gibi diğer gruplar mücadeleyi İslam ümmetini Esed'in vahşetine karşı koruma girişimi olarak görmektedirler. Liva'ul Ummah lideri grubun İslami bir referans çerçevesini muhafaza ederek Suriye'deki bütün grupları, Aleviler de dahil mezhep ve dinleri kabul etmek için siyasi ideolojisini düzenlediğini belirtmiştir.

Suriye'deki Ahrar'uş Şam ve Irak'taki Ensar es-Sünne arasında şaşırtıcı bir benzerlik bulunmuştur. (Ahrar'uş Şam) etnik olarak Kürt olmasına rağmen iki grup da selefi cihad ideolojisini takip etmektedir.

Lider Kadro

Cihadçı grupların çoğu mücadelenin ilk aşamalarında liderlerinin kimliğini ve geçmişine dair bilgileri gizlemek için büyük çaba sarf etmektedir. Ancak Liva'ul Ummah ve Sukûr eş-Şam'da olduğu gibi bazılarının liderleri tamamen veya kısmen belirlenebilmektedir.

Her grup tabur komutanlarına ek olarak merkezi lider kadrosuna sahiptir. Mesela El Nusra'nın Suriye rejimine karşı kutsal mücadele için birleşmeleri çağrısında bulunan Muhammed el Culani tarafından yönetildiğine inanılıyor. Videoda Culani Suriyelilere Esed rejimine karşı cihada katılmaları çağrısında bulundu ve cihadın İslam için tek ümit olduğunu söyledi. Ayrıca uluslararası camiadan ya

da Arap ülkelerinden destek alma ihtimallerini reddetti. Ahmed İsa el Şeyh ise 2004'te rejim tarafından hapse atılmıştı, isyan başladıktan sonra ise 2011'de şu an lideri olduğu Sukûr eş Şam'ı kurdu. Liva'ul Ummah Libyalı Mehdi Harati tarafından yönetiliyor, kendisi Dublin'de bir camide (İrlanda) Arapça ve Kur'an öğretmenliği yaptıktan sonra Libya devriminin önde gelen komutanlarından biri olmuş, sonra da Suriye'ye giderek muhaliflere katılmıştır.

Organizasyon Yapısı

Suriye'deki cihad grupları 2005'te Irak'ta kurulan Şura Konseyi benzeri birleşik bir yapıya sahip değillerdir ve böyle bir teşebbüste de bulunmamışlardır. (Kasım 2012'de Ahrar'uş Şam Suriye İslam Cephesi'ni kurmuş, diğer İslamcı gruplar da Ocak 2013'te Suriye Hürriyet Cephesi'ni kurmuşlardır-çeviren).Her grup iki tür üyeden oluşmaktadır:

1- Sert cihadçılar- evvelce savaş tecrübesine ve cihad bağlantılarına sahip olan, en fazla nüfuzlu olan kişiler.

2- Amatör cihadçılar- gerçek savaş tecrübesi olmayan, ancak cihad çağrısından etkilenip Suriye'nin İslami emellerini gerçekleştirecekleri bir platform olduğunu kabul etmiş kişiler.

Ağın organizasyon yapısı farklı gruplara bölünmüştür. Kaynaklarımıza ve araştırmalarımıza dayanarak rahatlıkla cihadçıların çoğunluğunun Suriyeli olduğunu söyleyebiliriz. Yabancı savaşçıların sayısı ise 1200-1500 civarındadır (Eylül 2012 itibari ile).

Eleman temini yöntemleri gruplar arasında değişmektedir. Nusret Cephesi sert güvenlik tedbirlerine dayalı katı bir politika izlerken diğer grupların açık eleman temini politikası vardır. Sukûr eş-Şam üyeleri arasında normal vatandaşlarla birlikte saf değiştiren askerler de bulunmaktadır. Grup sivil ve askeri kolları olan bir tabur olarak kurulmuştu, ancak coğrafi genişleme ve katılan savaşçıların sayısındaki artış sonucu İdlib'de faaliyet gösteren 10 tabur, ayrıca Halep, Şam çevresi ve Lazkiye'deki taburlardan meydana gelen büyük bir tugaya dönüştü. Bütün cihad grupları merkezi bir komutaya tabi olan birkaç tabura sahiptir, bu yapı ortak bir yönetim şemasına dönüşmüştür. Liva'ul İslam taburları Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem -Çeviren-) ashabı ve savaşlarının isimlerini taşımaktadır. Liva'ul Ummah değişik taburlarda 6000 savaşçıya sahiptir. Ahrar'uş Şam Kürt taburlarını içeren ülke çapına yayılmış bir gruptur, baskın olarak rejim ordusu ile Jericho, Saraqib ve Cebel-i Zaviye'de savaştıkları İdlib bölgesinde bulunmaktadırlar.

leman temini yöntemleri gruplar arasında değişmektedir. Nusret Cephesi sert güvenlik tedbirlerine dayalı katı bir politika izlerken diğer grupların açık eleman temini politikası vardır. Sukûr eş-Şam üyeleri arasında normal vatandaşlarla birlikte saf değiştiren askerler de bulunmaktadır. Grup sivil ve askeri kolları olan bir tabur olarak kurulmuştu, ancak coğrafi genişleme ve katılan savaşçıların sayısındaki artış sonucu İdlib'de faaliyet gösteren 10 tabur, ayrıca Halep, Şam çevresi ve Lazkiye'deki taburlardan meydana gelen büyük bir tugaya dönüştü.

Strateji ve Taktikler

Cihadçılar Suriye rejimi ile gerilla ve terörist taktiklerini içeren geniş bir plan vasıtası ile savaşmayı hedeflemektedirler. Şu andaki hedefleri rejimle bir yıpratma savaşına devam etmektir. Sonraki adım yıpratma savaşından rejimle savaş kapasitelerini dengelemeye geçmek olacaktır.

Cihadçı gruplar çoğunlukla gerilla savaşı taktikleri ve daha spesifik olarak şehir gerilla taktiklerine başvurmaktadırlar. Rejimin devrilmesinden sonra bağımsız organizasyonlar olmayı planladıklarından savaş haricinde teşkilatlanmalarını yaptıkları açıktır. Liva'ul Ummah'in siyasi liderlerinden Abdulmecid Hatib Foreign Policy dergisi ile röportajında hedeflerini gerçekleştirmek için siyasi bir partiye dönüşeceklerini ve geçiş hükümetinin bir parçası olacaklarını söyledi. "Rejimin sonu yakın, o yüzden organize olmalı ve bu hükümetin Suriye dışından değil, içinden oluşturulmasını temin etmeliyiz".

Birçok grup yabancı savaşçıları bazı İslamcı gruplara maddi ve askeri destek sağlayan Müslüman ülkelerin desteğini kazanmak için seferber etmektedir. Mesela taktikleri içinde bombalama ve intihar eylemleri bulunan Nusret Cephesi diğer ülkelerden intihar eylemcisi temin etmek istemektedir. Grup 10 Şubat 2012'de Halep'te iki intihar saldırısını, 17 Mart 2012'de polis merkezi ve Hava Kuvvetleri Karargahı'na intihar saldırılarını, 20 Nisan 2012'de Latamina şehri katliamından sorumlu olan askeri birime düzenlenen intihar saldırısını, 24 Nisan 2012'de Şam'daki İran Kültür Merkezi bombalamasını ve Suriyeli yetkililere yapışkan bomba tabir edilen araca monte edilen bombalarla düzenlenen suikastları üstlendi. Amerikan istihbaratı bu saldırıların Irak'taki saldırıları taklit ettiğini ve Suriye'deki intihar eylemlerinden Irak el Kaidesi'nin sorumlu olduğunu söyledi.

Liva'ul İslam da Suriye savunma bakanının ölümüyle sonuçlanan 18 Temmuz 2012 Şam milli güvenlik binası bombalaması da dahil birçok saldırının sorumluluğunu üstlendi. Grubun askeri stratejisi intihar ve cephe saldırılarına dayanmaktadır. Sukur eş Şam da bombalı araç ve intihar saldırılarını da içeren gerilla taktiklerini kullanıyor ve kendi beyanatlarına göre sivillere zarar vermekten kaçınıyor. Ahrar'uş Şam ve Liva'ul İslam çoğunlukla ev yapımı patlayıcılar kullanarak

kontrol noktalarına ve emniyet binalarına saldırıyor.

Stratejik pozisyon, bazı grupların hakim noktaları kontrol etmek için kullandıkları taktik. Devlet'ul İslamiyye grubu Bab'ul Hava sınır geçişini kontrol ediyor. Nusret Cephesi'nin çoğu operasyonu Şam'da ve çevresinde gerçekleşmektedir. Açıkça bu grubun başkentteki konumlarını güçlendirmeye yönelik bir stratejidir.

Cihad gruplarının stratejilerinin iki ana boyutu vardır: ordu ve medya. Askeri olarak gerilla savaşına dayanıyorlar, medya stratejileri ise propagandaya dayalıdır. Sosyal medya da bu grupların çoğu tarafından yaygın biçimde kullanılmakta, videolar, şarkılar ve beyanatlarla destek toplamaya çalışılmaktadır. Özgürlük için savaşan diğer gruplardan farklı olarak cihadçılar herhangi bir sivil veya politik direnişte yer almamaktadır.

Gelecek Neler Getirecek?

Suriye'de son zamanlarda artan cihad faaliyetleri isyanın yeni ve daha radikal bir aşamaya doğru ilerlediğini göstermektedir. Cihad grupları ülkede artan roller oynamakta ve El Kaide'nin artan kaostaki gerçek etkisine dair endişeler doğmaktadır. Bu gruplara olan silah ve finansman destekleri, ayrıca Suriye devriminin etnik ve dini bileşenlerinin eski ÖSO askerlerini ve diğer ülkelerden gelen savaşçıları İslamcılara cezbeden bir faktör olmaya devam etmesi muhtemeldir.

Tercüme: Ekrem Yılmaz

Nusret Cephesi

- STRATEJİK BİR RAPOR-

Londra merkezli İslami hareketleri inceleyen düşünce kuruluşu olan Quilliam Foundation'un Suriye'de etkin Nusret Cephesi hakkındaki raporu

Nusret Cephesi (NC) Suriye'de Beşar Esed' in Baas rejimine karşı İslam devleti kurma amacıyla savaşan bir cihat grubu. 5000'e yakın üye sayısıyla NC en büyük grup olmasa da savaşta en etkili grup olarak tanımlanmaktadır. NC ile Irak el-Kaidesi (AQI) arasında 2000'lerden beri paylaştıkları birçok benzerlikler bulunmaktadır. NC' in kısa vadeli hedefleri askeri odaklıdır ancak, ağır silahların tedariki ve bir insani yardım organizasyonu kurulması gibi uzun vadede kalıcı olmasını sağlayacak hazırlıklar da yapılmaktadır.

Kısaltmalar

NC: Nusret Cephesi

IIS: Irak İslam Devleti

ÖSO: Özgür Suriye Ordusu

AQI: Irak El Kaidesi

Teyit

Bu rapor Suriye'nin içindeki ve dışındaki bize çok değerli bilgiler veren kaynakların yardımı olmaksızın meydana getirilemezdi (cihatçılar ve İslamcılar, direnişçiler, hükümet yetkilileri ve Irak uzmanları). Bize yardımcı olanlara minnettarız. Bu rapor için bilgi toplama süreci birçok defasında lojistik ve güvenlik sorunları nedeniyle kaynakların itimadını kazanmayı gerektirdi. Bilgilerin birçoğu anonim kalma kaydıyla verildi, dolayısıyla bilgileri analiz ederken kaynakların kimliklerini ifşa etmemeye özen gösterdik.

Özet

Nusret Cephesi (NC) Suriye'de Beşar Esed' in Baas rejimine karşı İslam devleti kurma amacıyla savaşan bir cihat grubu. 5000'e yakın üye sayısıyla NC en büyük grup olmasa da savaşta en etkili grup olarak tanımlanmaktadır. NC ile Irak el-Kaidesi (AQI) arasında 2000'lerden beri paylaştıkları birçok benzerlikler bulunmaktadır. NC' in kısa vadeli hedefleri askeri odaklıdır ancak, ağır silahların tedariki ve bir insani yardım organizasyonu kurulması gibi uzun vadede kalıcı olmasını sağlayacak hazırlıklar da yapılmaktadır.

Arka plan

Mart 2011'de barışçıl gösteriler olarak başlayan Suriye Arap Baharı, Beşar Esed'in barbarca reaksiyonu sonrasında savaşa dönüştü. Suriye'nin Türkiye, Ürdün, Irak, Lübnan ve İsrail arasındaki coğrafi pozisyonu onu stratejik bir güvenlik önceliği haline getirmektedir. Özellikle son üç ülke kendilerine ait gergin güvenlik sorunlarına sahiptir. Esasen, Suriye'deki şiddet şimdiden bu üç ülkeye de yayılmış olup bölge çapında daha da ileri bir istikrarsızlık ihtimali tamamen gerçektir.

Suriye Arap Baharı'nın başlamasından itibaren geçen 22 ayda karışıklık ve dış güçlerin politik emellerinin savaş meydanlarında çatıştığı bir çıkarlar savaşına dönüştü. Birçok muhalif grup ortaya çıktı, bu gruplar hâkimiyet ve uluslararası destek için yarışırken Esed sonrası Suriye için de hazırlıklar yapılmaya başlandı.

NC muhalif gruplar içinde bu savaşı ideolojik, cihat tandanslı yapan az sayıdaki birkaç gruptan bir tanesidir. Muhalif grupların çoğu hükümette politik bir değişikliğe odaklanıyor. Muhaliflerin hepsinin birinci amacı şu anda rejimle savaşmak olsa da, Esed' in düşmesinden sonra uzun vadeli hedeflerde ayrıklılar çıkacağı muhtemel görünüyor.

Demokrasi yanlısı olan muhaliflerin birçoğu demokratik bir devlet kurulması için uluslararası toplumdan yardım istenmesi taraftarıdır. Ancak uluslararası bir müdahale yokluğunda insanlar dünyanın kendilerini terk ettiği veya koalisyonun istenen sonuçları doğurmadığı hissiyatına kapıldı. Bu durum etkili ve alternatif bir güç olarak görülmelerinden dolayı NC gibi cihatçı gruplara olan desteği artırmaktadır. NC Esed'e karşı mücadelede uluslararası müdahaleyi Batı emperyalizmini cesaretlendiren bir girişim olarak gördüğünden reddediyor. Ayrıca böyle bir müdahalenin Suriye'de

Köken

Nusret Cephesi kadrolarının birçoğu Ebu Musab el Zerkavi'nin cihat ağından geliyor. 2000'lerde kurulan bu ağ 2002'de Bağdat'a Zerkavi'nin Afganistan'dan İran yoluyla gelişinden sonra sağlamlaştı. 2000 yılında Zerkavi ile birlikte Herat'ta bulunan Suriyeliler, Suriye ve Lübnan'da şubeler açmak için gönderilirken Zerkavi Irak'tan grubu kontrol ediyordu. Bu cihatçılar Suriye'de potansiyel savaşçıları Irak'a göndermek için misafir evleri kurdular ve altyapı geliştirdiler. Bu dönemde Levant'taki Körfez ülkelerinden gelen cihatçılar ülkelerindeki sempatizanlardan maddi destek sağlarken Suriye bu ağı finanse etmek için ana kanal olarak kullanıldı.

Ancak 2007'de Suriye hükümeti cihatçılara gösterdiği üstü örtülü toleranstan vazgeçerek Irak politikalarını değiştirdi ve Zerkavi'nin örgütünün Suriyeli üyelerine baskı uygulamaya başladı. Bu değişikliğin kurbanlarından biri de 2007 sonlarında Irak'a savaşçı göndermekteki rolünden dolayı Suriye istihbaratı tarafından suikasta uğrayan Şeyh Ebu'l Ka'kaa idi. Bu gibi vakalara rağmen cihat ağı hiçbir zaman yok edilemedi, birçok üyesi Irak' a göç ederek tutuklanmaktan kurtuldu ve bu kişiler

2011'de Suriye'ye geri döndü. Bu cihatçılardan biri de Nusret Cephesi lideri Ebu Muhammed el-Culani idi.

Irak'taki tecrübesinden dolayı El Culani' nin liderliği tartışmasızdır. Suriye'den uzun süre uzak kalması ise grubun hilafet kurmak istediği Müslüman ülke topraklarındaki sınırları ideolojik olarak reddetmesi sebebiyle herhangi bir sorun oluşturmamaktadır. Levant'taki Körfez cihatçılarının varlığı 2007'de azalmışsa da Aralık 2011'de Nusret Cephesi adında yeni bir grubun kurulması haberinin yayılması sonrasında yeniden canlandı.

Suriye savaşı başladığında Irak İslam Devleti (IIS) üyeleri Suriyeli cihatçıları, Iraklı uzmanları ve gerilla savaşının en iyi komutanlarını Suriye'ye gönderme konusunda anlaştılar. Bu anlaşmanın Nusret Cephesi'ni Irak El-Kaidesi'nin bir kolu olarak mı yoksa Levant El-Kaidesi olarak ayrı bir oluşum seklinde mi tasavvur ettiği belirsiz. Kaynaklarımıza göre NC halen IIS' den stratejik ve ideolojik yardım almakta, faaliyetleri ise AQI tarafından denetlenmektedir. Zaman içinde NC kendisini ideolojik olarak IIS ile bağlantılı fakat ondan emir almayan özerk bir Levant El-Kaidesi olarak tanımlayabilir.

Hedefler

Nusret Cephesi ciddi olarak çalışmalarına Ekim 2011-Ocak 2012 arasında Şam kırsalı ve Humus'ta birkaç toplantı ile başladı. Bu ilk toplantılarda NC 5 ana hedef belirledi:

1- Mevcut cihatçıları içine alan ve birbirleri ile bağlantısını sağlayan uyumlu bir yapı kurmak.

2- Çatışmanın İslami tabiatına dair şuuru güçlendirmek.

3- Grubun askeri kapasitesini kurmak, silah elde etmek ve eleman temini için fırsatları değerlendirmek, güçlerini kullanabilecekleri güvenli mevkiler ele geçirmek.

4- Suriye'de bir İslam devleti kurmak.

5- Levant'ta bir Hilafet kurmak.

NC Beşar Esed hükümeti ile bir savaş halindedir. Grup şeriat hukukunu uygulamayan her rejimin illegal olduğuna inandığından Suriye'deki çatışma, dinen makul bir yönetim sistemi kurmak için bir fırsat teşkil etmiştir. 24 Ocak 2012'deki ilk video mesajlarında NC, Allah'ın kanununu onun topraklarına geri getireceğini ilan etti. Bu kavram, bazı hadislerde bulunan geleceğe dair dini kehanetlerin bir yorumundan kaynaklanıyor. Mesela: "İslam âleminin merkezi Şam'dır (Levant)" ve "Allah'ın meleklerinin Şam üzerine kanat gerdiğini görüyorum". NC'nin ilk videosunun izah ettiği gibi birçok hadis Suriye ve Levant'ı İslam âleminin merkezine oturtmuştur: "Hesap gününde Müslümanların kampı Şam'da olacaktır." Nusret Cephesi mensupları, Suriye devriminin bu söylemin gerçekleşmesi için kendilerine altın bir fırsat sunduğuna inanıyor ve hadislerde bahsi gecen kişiler olmak istiyorlar.

Strateji

NC saflarında net bir plana sahip olan bilgili, tecrübeli ve yetenekli kişiler bulunmaktadır. Siviller ve eski askerlerden oluşan kaotik bir karışımın kendilerini bir taktik karmaşasının içinde bıraktığı Özgür Suriye Ordusu'ndan (ÖSO) farklı olarak, Nusret Cephesi'nin başından beri net bir stratejisi vardı. Diğer yandan NC liderleri, hedef belirlemek ve strateji geliştirmek için diğer ülkelerde edindikleri cihat tecrübelerini kullanarak NC'yi en büyük olmamasına rağmen en etkin grup haline getirdiler.

Nusret stratejistleri çok sayıda isyan ve silahlı mücadele stratejisine hâkimlerdir ve en çok Maoist gerilla savaşı, asimetrik savaş ve düşmanı uzun bir savaşa çekerek yıpratma taktiklerinden etkilendiler. Grubun stratejisi 4 farklı etki ile şekillenmiştir: Dini söylemlerin yorumlanması, Irak'tan alınan dersler, Arap Baharı fikirleri ve uluslararası camia ile olan karmaşık ilişkiler.

NC bünyesindeki birçok birlik (seriyye) tek bir milliyete sahip. Mesela Tunusluların oluşturduğu Seriyye el Tuanisa. Çeçenlerin de tek milletli seriyyeleri var. Son 30 yıldaki cihat hareketlerinin tek uluslu taburlar oluşturması açısından analizi, bu taburların kendi ülkelerindeki cihatçı hareketin çekirdeğini kurmaları amacına hizmet ettiğini göstermiştir. Tek uluslu birlikler İslam'ın ümmet kavramına aykırı olsa da burada cihat ideolojisini ihraç etmek için kullanıldığından daha geniş bağlamda küresel İslam'a hizmet etmektedir.

1- İlkinde, NC Suriye devrimini dini metinler tarafından desteklenen İslami bir mesele olarak görüyor. NC'nin söylemi hem Kuran'daki cihat kavramına hem de Sünnette bahsedilen Sam ahalisinin faziletlerine odaklanıyor. Bu da NC üyelerini hadislerde bahsedilen, "Allah'ın İslami hilafet isteğini hâkim kılacak kişiler" olma şerefini kazanmayı ümit etmelerine yol açıyor. Ulus devlet kavramı İslami yorumlara aykırı olmakla birlikte, NC üyelerinin aklında fazlasıyla farklı bir yapı olduğunu gösteren bir işaret yoktur. Grubun bu konuyla alakalı mutlak ifadelerinden ulus devletin faaliyet yapısını İslamlaştırılmış bir yüz ile kullanacakları anlaşılmaktadır. İnşa etmeye çalıştıkları müstakbel devletin yapısına dair yeni fikirleri olduğu görünmemektedir ki bu İslamcı gruplar arasında ortak bir problemdir.

2- NC savaşçılarının Irak'tan çıkardıkları derslere gelirsek, grubun tecrübesinin çoğu 2000'li yıllarda Irak savaşında elde edilmişti ve AQI ile de liderlik bağları mevcuttu. Buradan çıkarılan dersler NC' nin yol tayininde önemli bir belirleyici rol oynadı, AQI stratejisinin popülaritelerini olumsuz etkileyen yanlarında daha dikkatli davrandılar. Nüfusu tarafsızlaştırmak için yapılan bu değişikliklerin içinde:

- Sivil hedeflerden ziyade çoğunlukla askeri hedeflerin vurulması, sivil kayıplarını en aza indirmek için intihar bombalarının dikkatli kullanılması, türbe bombalamaktan kaçınılması

-NC'nin mezhepçilik ve kâfirlerle alakalı söylemlerini önemsiz göstermek

-El Kaide ile ilgili önyargılardan kaçınmak için farklı isim kullanılması kararı gibi hususlar yer almaktadır.

NC Irak'ta olduğu gibi Sehva (Sünni kabilelerin isyanı) tarzı bir reaksiyondan çekindiği için fikirlerini daha yavaş yayarak popüler desteğini korumayı amaçlar görünüyor. NC, Suudi Arabistan ve önde gelen bir Suriyeli Vahhabi din adamı tarafından kendilerine karşı bir oluşumun Suriye'de çoktandır planlandığına inanıyor.

3- Arap Baharı, Tunus, Libya, Mısır ve Yemen hükümetlerinde gerçek bir değişiklik görmediklerinden dolayı NC'nin planlarını değiştirdi. Özellikle Libya cihatçılarının İslam devleti kurma teşebbüslerinin engellenmesi yüzünden hayal kırıklığına uğradılar ve bundan Batı'nın karışmasını sorumlu tutuyorlar. NC zafere giden yolun yalnızca rejimin askeri olarak mağlup edilmesi, İslamcı bir hükümetin kurulması ve Şeriatın hukuk olarak kabulünden geçtiğine inanıyor. Kontrolü teslim etmek

anlamına geleceğinden diğer oyuncularla müzakere etmezler.

4- Nusret Cephesi Esed'in isini kolaylaştıracağından uluslararası camiayı yabancılaştırmak istemiyor. Aynı zamanda İslam devleti kurulmasını engelleyeceği için uluslararası müdahaleyi de kabul etmiyorlar. Bu denge, kurması çok zor olan oldukça karmaşık bir meseledir. Nusret Cephesi'nin ideolojisi demokrasi yanlısı oyuncularla işbirliği yapılmasına izin vermiyor, ancak menfaatleri çakıştığından böyle bir davranış muhalefeti parçalayacak ters bir etki yapabilirdi.

Pratikte NC bir şehir-kırsal savaşı yürütüyor, hükümet hedeflerine karşı önemli saldırılarla büyük şehirlerin etrafındaki bölgeyi ele geçiriyor, aynı zamanda da şehirdeki rejim hedeflerine karşı düşük yoğunluklu gerilla saldırıları yapıyor. Bu şehir saldırıları politik korkuya dayalıdır, korkuyu kullanıp kaos ve güvensizlik ortamı yaratarak Esed'in meşruiyetini yıkmayı amaçlar. Grup rejimin zayıf yanlarından faydalanmak için asimetrik savaş yöntemleri kullanmakta, hükümetin askeri ve emniyet güçlerinin kalbine bombalar yerleştirerek askerlerin moralini bozmaktadır. Bu amaçlar için intihar bombaları ideal bir taktiktir; düşmana azami zararı verirken NC saflarındaki kayıpları asgariye çeker, gerilla taktikleri ise öldürülecek asker gösterme-den savaşmalarına imkân tanır ve taktiksel avantaj sağlar. Ancak NC, özellikle devlet kurumlarının aniden çöküşünün kaosa yol açtığı şehirlerde diğer muhalif grupları acele etmemeye ikna etmekte zorlanıyor. Bu kaos, muhalifleri kaldıramayacakları bir yükün altına sokup onları halkla karşı karşıya getirebilir. Bunun yerine NC, çevredeki köyleri ele geçirip şehri kuşatmak Esed rejimini yorgun düşürüp kontrolü muhaliflere vereceğinden şehirleri dışarıdan bloke etmenin en etkili yol olduğuna inanıyor.

NC'nin stratejisi tabiatında askeridir, çabaların büyük kısmı rejimi devirip İslami yönetimi getirmeye odaklanır. Devrimin politik yanına hitap etmediği için bu tehlikeli bir stratejidir. Grup açıkça halk desteğinin önemini anlıyor gözükse de politik seferberliği teşvik edecek bir planları yoktur ve bunun askeri bir zaferin yan ürünü olarak geleceğine inanmaktadır. Mevcut taktikler halkı seferber etmekten ziyade tarafsız kılmak, siyasi planları için aktif destek aramaktansa bir halk tepkisinden çekinmeye yönelik görünmektedir.

Nusret Cephesi sadece 2 tür askeri olmayan faaliyet yapar:

- Misyoner tarzı dini eğitim faaliyeti ve vaaz vermek (tebliğ, dava).

- Sosyal kanadı "Kısm-el Ikatha" aracılığı ile

insani yardım yapmak, ekmek, gaz ve battaniye dağıtmak, ihtiyaç sahiplerinin istismarını engellemek için sebze fiyatlarını denetlemek.

Esed sonrası strateji ile ilgili olarak, NC rejim düşer düşmez yeni bir mücadele safhasının başlayacağının farkındadır. Bu dönem için stratejileri görünürde iki aşamalıdır:

1- Bütün cihatçıları ayni şemsiye altında toplayarak bir mücahitler ve diğerleri ayrımı meydana getirmek. Bu plana dair bilgi eksikliği olmakla birlikte, bir yabancı savaşçı kaynağımız bunun gerçekleşmesinin kaçınılmaz olduğunu söyledi.

2- Irak'tan yeni bir muhtemel savaşçı dalgasını kabul etmek. Bu durum gerçekleştiği takdirde, yeni savaş döneminde NC 2005 sonrası Irak'taki savaş yöntemlerini uygulayacak ve şiddet artacaktır.

Organizasyonun İçinde

Askeri Yapı

Nusret Cephesi resmi olarak 5000 civarında savaşçıya sahiptir, ayrıca binlerce potansiyel NC savaşçısı ve bağımsız cihatçılar onlarla birlikte savaşmaktadır. Grubun yapısı savaşçıların Suriye'deki coğrafi yerleşimine göre değişmektedir. Gerilla taktiklerinin kullanıldığı Şam'da fark edilmeyi zorlaştırdığı için küçük gruplara bölünmüşlerdir. Fakat Halep'te grup yarı askeri bir geleneksel organizasyon semasına sahiptir; takımlar, taburlar ve tugaylar rejime karşı savaşta birbirleri ile bağlantılıdır. Bu askeri üniteler geleneksel ordularla ayni terimleri kullansalar da, NC savaşçılarının sayısının azlığı birimlerde bulunan savaşçı sayısının milli ordulardan daha küçük olduğu anlamına gelmektedir.

NC rejim halen güçlüyken küçük hücreler halinde faaliyete başladı, güvenlik sebeplerinden dolayı bomba yüklü araç ve suikastlar gibi düşük yoğunluklu şehir gerilla savaş taktikleri uyguladı. Ancak geçen zaman içerisinde grup değişen savaş şartlarına göre yapılanmasını değiştirdi ve belli bölgelerde büyük taburlar oluşturdu. Şu anda NC ağır silahlara sahiptir ve faaliyetlerini muhaliflerin elindeki bölgelerdeki operasyon odalarından yürütmektedir. Bu faaliyet merkezleri genelde eski sivil binalardır, mesela Halep'te bir düğün salonu aylarca hazırlıkların yapıldığı bir merkez olarak kullanıldı. Böyle merkezler bölgesel operasyon planlamalarında çok faydalı olmakta ve NC'nin etkinliğini artırmaktadır. Grubun diğer şubelerinin içinde hava, savunma ve ağır topçu birlikleri de bulunmaktadır. Cihatçı bir grubun böyle ağır silahlara sahip olması alışılmış bir şey değildir, belki de bu NC'nin uzun vadede kalıcı bir ordu oluşturmayı hedeflediğini gösteriyor. Ayrıca grup sosyal kanadı "Kısm-el Ikatha" vasıtasıyla geleceğe hazırlanmakta, ülke çapındaki karmaşadan etkilenen insanların ıstıraplarını azaltmayı hedeflemektedir. Bu faaliyetlerinin arasında mümkün olan yerlerde sivillere yiyecek ve sıcak tutan giysiler dağıtmak, buğdayı ele geçirerek Halep'teki açlara dağıtmak yer alıyor.

NC'nin faaliyetleri emniyet (güvenlik) ve askeri olarak ikiye ayrılmaktadır. Emniyet faaliyetleri çoğunlukla Şam'da, askeri faaliyetler ise ülkenin diğer bölgelerinde gerçekleşmektedir. Grubun resmi beyanlarından bu iki faaliyetin hedefleri ve taktikleri arasında belirgin kesişmeler bulunduğu gözlemlenmektedir. Aralarındaki ana fark operasyonu gerçekleştiren birimdir. Bu da NC'nin değişen savaş şartlarına uyum sağlayarak ülke çapında askeri ve güvenlik yapılarını inşa ettiği ve Esed sonrası Suriye'si için hazırlıklar yaptığını göstermektedir.

Dini Yapı

Nusret Cephesi dini kurumların hiyerarşisine sahiptir, en tepede grup adına milli kararları veren bir küçük bir Şura Meclisi bulunur. NC ve diğer muhalif gruplar şu anda namaza liderlik edecek ve dini mesajları yayacak din adamı eksikliği yaşamaktadırlar, bu yüzden yurt dışındaki imamların Suriye'ye gelmeleri çağrısında bulunmaktadırlar. Nusret'in Şura Meclisi'nde Suudi olduğuna inanılan Kadı'ul Azam (Şeyhülislam) Ebu Musab el Kahtani bulunmaktadır. Daha güvenilir bazı kaynaklar ise onun Musul'dan bir Iraklı olduğunu, isminin Meyser Ali Musa olduğunu fakat çok sayıda müstear ismi bulunduğunu söylemektedir. Şeyhülislamın rolüyle alakalı çelişkili deliller bulunuyor, bazı cihat kaynakları onun sadece Doğu Suriye'nin dini lideri olduğunda ısrar etmektedir. Dini personel NC'nin bölgesel komuta kadrosunda önemlidir, her bölgede bir askeri komutan ve bir şeyh bulunmaktadır. Şeyh komutanların faaliyet-

NC Suriye'de güvenlik ve istihbarat sistemleri de dâhil olmak üzere rejim kurumları içinde adamları olan tek muhalif grup. Özellikle Şam'da casusluk sistemleri oldukça karmaşık. Grubun Şam'daki üyelerinin çoğu normal vatandaşlar; öğretmen, mühendis, tüccar ve profesyonel çalışanlar. Bu kişilerin çalışmaları sonucu toplanan bilgiler şehir gerilla savaşında uygulamaya konuluyor. NC için ana güvenlik tehdidi savaşın tabiatından dolayı Şam'dır.

lerini dini açıdan denetler (Dabbet'ul Şer'i). Halep'in şeriat denetçisi Şeyh Amar -Ebu Muhammed el Halebi olarak da bilinir- Aralık 2012'de öldürülene kadar Halep'te çok nüfuzlu bir kişiydi, Cuma namazlarına liderlik eder ve cihat mesajını vaaz ederdi.

NC ayrıca grup üyeleri arasındaki problemlerin çözülmesi için Şeriat Mahkemeleri de kurdu. Bu mahkemeler NC içerisinde nizam ve intizamın sağlanması için çok önemlidir, komutanlar bile birçok defa mahkeme önünde ifade vermektedirler. Bir komutana savaşçılardan birini Şebbiha ile bağlantılı olmakla suçlaması nedeniyle kırbaç cezası verildiğini işittik. Gururunu kırmak ve benzer olayları engellemek için komutanın cezası az sayıda NC savaşçısının önünde infaz edilmiş. NC'nin Şeriat Mahkemeleri sivillere de açık ve grup mensubu olmayanlar da kişisel meselelerde tavsiye almak için geliyorlar. ÖSO da kısa sure önce düzeni korumak için mahkemelerin önemini anlayıp benzer hukuki yapıları oluşturmaya başladı.

Nusret Cephesi Lideri

NC'nin lideri Muhammed El Culani isimli biri. Bir cihat kaynağı Culani isminin Golan tepelerinin henüz İsrail işgali altında olmayan kısmıyla akrabalık bağlarına işaret ettiğini teyit etti. Culani'nin kimliği hakkında şüpheler devam etmektedir ve kaynaklar Culani'nin yüzünün her zaman, hatta diğer grupların liderleri ile görüşürken bile kapalı olduğunu söylemektedir. El Culani'nin AQI ve Ebu Musab el Zerkavi ile yakın bağları olan Suriyeli bir cihatçı olduğu düşünülüyor. Kimliği öyle iyi korunan bir sır ki NC mensuplarının çoğu bile liderleri hakkında pek bilgiye sahip değiller. Bu tecrit politikası, liderlerin medyadan uzak durdukları ve hareketlerinin emniyeti için sadece belli askeri birimlerle irtibat kurdukları AQI davranış modelini takip ediyor. Araştırmalarımız Culani'nin Irak savaşı esnasında Zerkavi'nin merkez kadrosundaki bir Suriyeli olduğuna işaret ediyor. Culani'nin kimliğini teyit edememekle birlikte, Zerkavi'nin eski örgütünü analiz ederek ve eleme usulüyle muhtemel adayları daraltıp bir kişiye indirdik. Bu şahıs ise 2006'da Irak'ta ve 2008'de Suriye'de iki defa öldürüldüğü iddia edilen gizemli birisi. Milliyetinin Irak mı yoksa Suriye mi olduğu hakkında da tartışma var. Biri gazeteci, diğeri emekli bir üst düzey Irak istihbarat görevlisi olmak üzere danıştığımız iki uzman da Culani'nin kimliği hakkında bizim düşüncemizi paylaştı. İkisi de bu şahsın akıbetinin belirsizliğinden bahsetti ve öldüğüne ikna olmadıklarını söyledi. Araştırmamız hala devam ettiğinden bu şahsın ismini su anda ifşa etmiyoruz.

varlığı var. Özellikle Halep kırsalında, Carablus ve Medinetu'l Bab gibi şehirlerde belirginler. Halep'in el-Sa'ar, Tarik el-Bab, ve Meysir gibi doğu kesimleri ve Idlib kırsalında da sayıca çoklar. Savaşın başlarında Kuzey Afrikalıların sayıları çoktu fakat ilerleyen zamanlarda Körfez ülkelerinden NC saflarına katılan Arapların sayıları çoğaldı.

NC bünyesindeki birçok birlik (seriyye) tek bir milliyete sahip. Mesela Tunusluların oluşturduğu Seriyye el Tuanisa. Çeçenlerin de tek milletli seriyyeleri var. Son 30 yıldaki cihat hareketlerinin tek uluslu taburlar oluşturması açısından analizi, bu taburların kendi ülkelerindeki cihatçı hareketin çekirdeğini kurmaları amacına hizmet ettiğini göstermiştir. Tek uluslu birlikler İslam'ın ümmet kavramına aykırı olsa da burada cihat ideolojisini ihraç etmek için kullanıldığından daha geniş bağlamda küresel İslam'a hizmet etmektedir.

Deyr-i Zur bölgesinde çok sayıda AQI bağlantılı savaşçılar ve komutanlar bulunmaktadır. Iraklılar ve Ürdünlüler, NC saflarında savaşan yabancıların ana gövdesini oluşturmaktadır. NC'de bazen Iraklılara verilen özel ayrıcalıklar, eskiden Irak'ta birlikte savaşırken kurdukları ilişkileri göstermektedir. Bu yabancı savaşçıların hepsine birden Muhammed (sav) ile birlikte Mekke'den göç edenlere ithafen Muhâcirûn -Göç edenler- denmektedir.

Eleman Temini ve Eğitim

Nusret Cephesi yeni eleman temini konusunda oldukça seçici; yeni gelenlerden cephedeki iki komutan gözetimiyle gerekli yeteneklere, dini ihlasa ve ahlaka sahip olduklarına dair tezkiye, yani kişisel teminat göstermeleri isteniyor. Yeni üye olmanın ilk şartı cephede savaşmak. Bu sure zarfında kişilerin cesareti, inanmışlık derecesi ve NC ideolojisine bağlılıkları test ediliyor. Bu politika Nusret Cephesi'nin başarılı olmasının en büyük sebebi, ÖSO gibi diğer muhalif gruplar kitlesel eleman temini yoluyla güçlü görünmeye çalışıyorlar ancak bu düzensizlik ve kaosa yol açıyor.

NC'nin yeni üyeleri cihat gruplarında ortak olan bir itaat yemini ederler: Biat. Bu yeminin dini tabiatı, Allah'ın önünde cihat liderliğine itaat edeceğine yemin etmek normal bir yeminden daha kişisel bir kontrattır ve NC'yi güçlü kılmaktadır. Yeminden dönmek ise büyük tehlikeler içermektedir, Cezayir'de itaat yemini ettikleri liderlere olan ahitlerinden dönen cihatçıların öldürüldükleri bilinmektedir. Bu yeminin din temelli olması, Allah'ın emrine karşı gelmedikleri müddetçe liderlerine tamamen itaat edeceklerine söz vermelerinden dolayı grubu terk etmek isteyenlerin başvuracağı başka bir merci olmadığı anlamına geliyor.

NC'de yabancı Arap savaşçıların büyük bir

Güvenlik ve Gizlilik

Nusret Cephesi'nin sessizliğe bağlı bir güvenlik politikası vardır. Grup emniyetinin ihlali karmaşık İslami adalet sistemi tarafından desteklenen olum cezasını taşır: NC'ye ihanet etmek İslam'a ve Müslümanlara ihanet etmekle eşdeğerdir.

Bu sessizlik politikası konuları açık bir şekilde tartışmaktan sakınmalarında da kendisini gösteriyor; NC hedefleri hakkında tartışmaya çekilmeyi reddediyor ve beyanatları kendi şartlarında yapmayı tercih ediyor. NC saldırıları ÖSO gibi diğer gruplara atfedildiğinde lüzumsuz tartışmaya girmek istemediğinden NC iddiayı çürütmek için hiçbir şey yapmıyor. 9 Mayıs'ta Şam'da bombalı araçla düzenlenen saldırılar üstlerine bırakıldığında ise NC açıkça iddialara karşı çıktı, simdi ise bu iddiaların grubun itibarini zedelemek için rejim tarafından uydurulduğu düşünülüyor. NC adı kullanılarak rejim tarafından yapılan saldırılar grubun itibari için en büyük tehlikeyi teş-

saldırılarında görüldüğü gibi rejim NC'nin yöntemlerini başarılı bir şekilde kopyalıyor.

Bu sessizlik sistemi grup içinde de uygulanıyor, üyelerin birçoğu liderleri, grubun yapısı ve savaş metotları hakkında fazla bilgiye sahip değiller. Bu yüzden kişisel güven büyük rol oynuyor, üyeler sorular sorarak liderlerini tehlikeye atmak istemiyor. Grupta var olan kültür işini yapıp gizliliği korumak olduğundan yerel tugayların üyeleri de kendileri hakkında fazla konuşmuyorlar. Birçok NC mensubu müstear isim kullanıyor ve çoğunun da birden fazla müstear ismi var. Kaynaklarımızdan biri Irak'ta savaşan kişilerin fark edilmemek için Suriye'de farklı müstear isim kullandıklarını söyledi.

Nisan 2012'de NC'nin üst düzey bir yetkilisinin tutuklanmasına yol açan rastgele bir güvenlik baskını diğer bazı üyelerin de tutuklanması ile sonuçlanarak bütün sistemi raydan çıkarma tehdidi oluşturdu. NC'nin bu darbeden kendine gelmesi iki ay aldı; bütün güvenlik yapılarını yeniden oluşturmak zorunda kaldılar, ancak bu olaydan çok şey öğrendiler.

NC Suriye'de güvenlik ve istihbarat sistemleri de dâhil olmak üzere rejim kurumları içinde adamları olan tek muhalif grup. Özellikle Şam'da casusluk sistemleri oldukça karmaşık. Grubun Şam'daki üyelerinin çoğu normal vatandaşlar; öğretmen, mühendis, tüccar ve profesyonel çalışanlar. Bu kişilerin çalışmaları sonucu toplanan bilgiler şehir gerilla savaşında uygulamaya konuluyor. NC için ana güvenlik tehdidi savaşın tabiatından dolayı Şam'dır. Çünkü bu alanda savaş Halep ve diğer şehirlerdeki gibi konvansiyonel değil gerilla taktiklerine dayanmaktadır.

NC mesaj iletmek için teknoloji kullanmıyor, elektronik güvenlik ihlallerinden çekindiği için bunun yerine uzun haberci zincirleri ve fiziksel teması tercih ediyor. Grubun iletişimin büyük kısmı Suriye dışında gerçekleşiyor, iletişim sistemleri çok gizli ve sofistike.

Sessizlik NC'ye bir başka şekilde de yardım ediyor: Bölgelerindeki NC faaliyetlerinden haberdar olan siviller onları nadiren ihbar ediyorlar. Bunun sebebi Esed rejimine karşı beslenen yaygın nefret ve NC'nin Esed'in rejim güçleri ve Şebbiha'ya karşı savaşta etkili bir güç olarak şöhreti olması.

Nusret Cephesi'nin uluslararası camiayı korkutup El Kaide'ye karşı kendisini desteklemeleri için Esed rejimi tarafından geliştirilmiş karmaşık bir proje olduğu iddiasında gerçeklik payı yoktur. Ancak rakiplerinden, gruba muhtemelen Suriye istihbaratı Muhaberat tarafından sızmalar olduğunu öğrendik. Bu konuda grubun gizli tabiatı yardımcı olmuyor, üyelik ve faaliyetleri hakkındaki şeffaflık eksikliği bu tur söylentilerin kolaylıkla yayılma-

sına imkan veriyor. 2003 yılında Muhaberat, cihatçılar Irak'a dış müdahaleye karşı savaşmaya giderken seyahat kolaylığı sağladığı için onlar hakkında önemli istihbarat topladı. O zaman cihatçılar hakkında elde edilen bilgiler şu anda NC liderlerine ulaşmakta kullanılabileceğinden Muhaberat'a NC'ye sızma imkânı verdi.

Bu rivayetleri destekleyen başka bir olay ise 2011'de Saidnaya hapishanesinden 200 cihatçı mahkumun serbest bırakılması- bir Arap cihat kaynağı bu olayı teyit etti. Bu mahkumlar Irak savaşı esnasında el-Kaide ile münasebet şüphesi ile tutuklanmışlardı. Bu olay NC ile rejim arasında bir işbirliği gibi görünse de arkasındaki sebepler daha karmaşık görünüyor. Rejim bu mahkûmları salarak muhalifler arasında çatışma çıkarmak ve uluslararası camiaya muhalefeti El-Kaide bağlantılı ilan ederek kanlı bir müdahaleyi haklı çıkarmayı umuyordu. Bu iki hadise NC'nin düşmanları tarafından istismar edilmesine ve güvensizlik yaymaya yetecek kadar karanlıktır. Ancak NC'deki Muhaberat sızması Suriye'deki diğer cihat gruplarından daha fazla gibi gözükmüyor.

Askeri operasyonlar

Son üç aydır Nusret Cephesi Esed rejimi ve Şebbiha'ya karşı mücadele veren en önemli grup olduğunu gösterdi. Grup Esed rejimi ile Idlib'den Deraa'ya, Halep'ten Deyr-i Zur'a kadar ön cephede savaşıyor. Yakın zamandaki başarılarının içinde Şeyh Süleyman üssü olarak da bilinen 111. askeri üssün ele geçirilmesi de vardır. Bu NC'nin medya tarafından yazılmayan konvansiyonel savaş taktiklerinin bir örneğidir.

NC'nin yürüttüğü operasyon türleri arasında bombalı araçlar, intihar bombaları, kontrol noktalarının yok edilmesi, Resulayn'da olduğu gibi içki satan dükkânları kundaklama, gazetecilerin infaz edilmesi, İçişleri Bakanı ve Haliyat el-Azma'nın tamamen yok edildiği (Kriz Görev Gücü) suikastlar yer alıyor. Bu görev gücü rejimin muhaliflere cevabını belirlemek için tasarlanmıştı ve Asıf Şevket, Savunma Bakanı ve Esed'in diğer akrabalarını içeriyordu. NC'nin onları suikastla öldürdüğü operasyonu ileri derecede sofistikeydi ve çok güçlü etkileri oldu. Rejimin NC'nin faaliyetlerini engellemeyi bırak kendilerini korumaktan aciz olduğunu açığa çıkardı. Bu gibi saldırılar Esed rejimine korku salıyor ve Suriyeliler arasında NC'nin itibarini yükseltiyor. Ancak NC'nin suikastları önemli kişilerle sınırlı değil, günlük taktiklerinin bir parçası olarak haftada üç dört kez askeri yetkilileri ve Şebbiha üyelerini hedef alıyorlar.

NC'nin uyguladığı taktiklerin çoğu AQI'nınkileri benzese de –emniyet güçlerinin hedef alınması, bombalı araçlar, intihar bombaları vb.- grup AQI'nın ayrım yapmaksızın saldırma taktiğini uygulamıyor. Hatta sivillerin zarar göreceğini fark ettiklerinde NC'nin operasyonları son anda durdurduğu söyleniyor. Ancak görünürde muharip olmayanlara zarar vermeme isteklerine rağmen NC savaşçıları, misyonları hakkında mezhepsel bir dille konuşuyorlar, Ehli Sünnete yaptıkları kötü muameleden dolayı Nusayrilerden (Aleviler) intikam alacaklarını söylüyorlar.

Nusret Cephesi, Sukur el-Şam gibi diğer İslamcı gruplarla, hatta ÖSO ile birçok stratejik savaşta işbirliği yapmaktadır. Ayrıca önemli mevkileri ve ülke çapındaki hareketleri kontrol etme amacıyla Maaret'ul Numan gibi anayolların üzerindeki şehirleri ele geçirmeye odaklanmaktadırlar. Grup Halep ile Haseke arasındaki Irak'a giden anayolu da kontrol emektedir ve önemli bu yol önemli bir rota olduğundan burada kontrol noktaları kurmuştur.

NC'nin askeri faaliyetlerinin üç olağandışı yönü vardır:

1- Medya tesisleri ve gazetecilerini hedef alarak devlet televizyonu spikeri Muhammed Said gibi popüler isimlere suikast düzenliyor, kafasını keserken filme alıyorlar. Suikastlar alışıldık cihat faaliyeti kabul edilse de medyayı hedef almak beklenmedik bir şey.

2- Rejim uçak ve helikopterlerine NC saldırısı eksikliği. Birçok MIG uçağı ve helikopter muhalifler tarafından düşürülmüştür ancak bunların sadece bir tanesini NC üstlenmiştir. Bu durum uluslararası camianın cihatçıları silahlardan uzak tutma çabalarıyla uyumlu olarak cihatçılarda MANPAD -taşınabilir karadan havaya savunma sistemleri- eksikliği olduğunu gösteriyor.

3- Esir düşen cihatçıları kurtarmak için operasyon düzenlemiyorlar. Farklı hedefleri olan büyük bir operasyonun parçası olarak esirleri kurtardıkları durumlar oldu ancak, esirleri kurtarmanın operasyonun ana hedefi olduğu

bir durum kaydedilmemiştir. Kurtarma operasyonlarının Irak'ta yaygın olduğu göz önüne alındığında bu cihatçılar için alışılmadık bir durum.

Medya ve propaganda

Nusret Cephesi kendi medya ağları Menaret'ul Beyda'da (Beyaz Minare) belgesel tarzı propaganda videoları, bombalı araç saldırıları ve muhtemel intihar bombacılarıyla röportajlar gibi programlar yayınlıyor. Menaret'ul Beyda ve saygın cihat forumu Şumuh'ul İslam vasıtasıyla NC'nin mesajları dış dünyaya yayılıyor. Forumun ismi Şam'daki beyaz minareye bir gönderme, İslami söyleme göre hadislerde Mesih'in ahir zamanda bu minareye ineceğinden bahsediliyor.

NC'nin içinde cihat ruhu CD kayıtları ile yayılan dini propaganda ile canlı tutuluyor. Grup doktrinini içeren CD'ler ülke çapında dağıtılıyor ve bu CD'ler Culani'den ve diğer cihatçı dini liderlerden vaazları içeriyor (Şuyuh'ul Cihad- Cihad Şeyhleri). Bu dini eğitim NC üyelerinin hedeflerde ve doktrinde birleşmelerini sağlıyor. Bu vaazlar uzak bölgelerdeki mensuplarının bile sürekli olarak dini rehberlik almalarını sağlıyor, morallerini yükseltiyor ve NC ideolojisinden sapmalarını önlüyor.

NC'de bir medya grubu olmakla birlikte bu grubun üyeleri de ön saflarda savaşmaktadırlar. Bu gerçek Aralık 2012'de NC medya grubunun lideri Ahmed el-Arub'un -namı diğer Ebu Turab- PKK tarafından Resulayn'da öldürülmesi ile doğrulanmıştır.

NC'nin medya stratejisi şu ana kadar olumlu bir sessizlik içermektedir. Diğer muhalif gruplarla inançları hakkında tartışmaya girmemek için büyük çaba sarf etmektedirler. Mısır, Libya. Cezayir, Yemek ve Irak'taki cihat grupları evvelce ideolojik tartışmalara girdiler ve bu onların zararına oldu. NC faaliyet yapmanın laf yapmaktan daha etkili olduğunu düşünüyor ve beyanatlarını operasyon konusu ile sınırlı tutuyor. Esasen yaptıkları operasyonların hepsini de üstlenmiyorlar, bir sessizlik stratejisi benimseyerek kendilerini çok daha büyük ve güçlü bir muhalefetin sadece bir parçası gibi gösteriyorlar.

Uzun vadeli hedeflerine dair söylemleri oldukça yumuşak kelimelerle ifade edilmektedir. Şeriatı geri getirmek diye doğrudan bir ifade yerine Allah'ın kanununu onun topraklarına hakim kılma ifadesi kullanılmaktadır. Bu uzun vadeli hedeflerine genel kavramlarla atıf yapma, ilk toplantılarda şuurlu olarak verilmiş bir karardı. Niyetleri şartlar ortaya çıktıkça her aşamada kısa vadeli planlarını ilan etmek, böylece hedeflerini değişen şartlara uyum sağlayarak belirleyebilmektir. Bu uzun vadeli planlarının sabit olmadığı anlamına gelmiyor; hiçbir kısa vadeli plan nihai amaç olan Şeriat hukukunu tesis etmek, İslami hilafeti kurmak ve Filistin'i desteklemek hedefleri ile çelişemez.

NC'nin kendini ifade sekli çok şey anlatıyor. Siyah sancak -er raya- kullanılması genelde El-Kaide ile ilişkilendirilir, artı video beyanatlarının belgesel tarzı olması, belirli silahları kullanmaları ve Amerika'nın İslam âleminin düşmanı olduğu söylemleri isim farklılığına rağmen kendilerini daha geniş bir El-Kaide ağına bağlıyor. Usame bin Ladin'in ölümünden sonra evinden bulunan bir mektupta şunlar yazılıydı: "İsmin mesajımızı yaymanın bir metodu olarak kullanılması faydalı olacaktır". Bu NC'nin tam isminde neden cihad ve mücahid kelimelerinin geçtiğini açıklıyor; Jabhat al-Nusra li-ahl al-Sham min Mujahedi al-Sham fi Sahat al-Jihad (Şam Ehlinin Şam Mücahitleri Tarafından Cihad Meydanlarında Korunması Cephesi).

Bir cihad kaynağı bize El Cezire ve El Arabiya gibi Arap uydu kanallarının birçok NC operasyonunu ÖSO yapmış gibi gösterdiğini söyledi. Bu hata rutin operasyonlarda sıklıkla yapıldığından NC önemsiz operasyonlarda birazcık daha itibar kazanmak için sessizliğini bozmak istemiyor. Operasyonu kimin yaptığını iddia etmek de muhalifler arasında anlaşmazlık çıkarabilir ve aksi yönde tesiri olabilir. Medya bu hataları sıklıkla yapsa da Suriyeliler şüphesiz saldırıları hangi grupların yaptığının farkındalar.

Suriye'nin İçindeki ve Dışındaki Aktörlerle İlişkiler

Suriye içindeki aktörlerle ilişkiler

NC'nin ÖSO ile ilişkileri karışıktır. Bazı ÖSO tugayları Batıyı kendilerine silah sağlamazlarsa NC ile birlikte çalışmakla tehdit ederken bazıları NC'nin devrimi kendi amaçları için istismar ettiğini düşünüyor. NC ve ÖSO Suriye halkı arasında popülarite için yarıştıklarından

birbirlerine karşı ihtiyatlıdır. İki taraf da uzun vadede rakip olduklarından Esed rejiminin düşmesinden sonra birlikte çalışmalarının zor olacağını kabul ediyor. Yabancı bir cihad kaynağına göre NC'nin ÖSO savaşçıları ile hiçbir problemi yok fakat ÖSO'nun lider kadrosunu ve özellikle ÖSO liderlerinin uluslararası camia ile ilişkileri ve demokrasiye yaklaşımlarını onaylamıyorlar. Esed sonrasına dair fikirlerdeki büyük farklılıklara rağmen NC amaçlar aynı olduğunda güçleri birleştirerek birçok operasyonda ÖSO ile birlikte çalışmayı tercih etti. Bunun bir örneği NC ve ÖSO tarafından Halep'te Esed güçlerine ortak düzenlenen bir saldırıdır; sonrasında ganimetin İslami geleneğe göre paylaşılması ve bazı konularda ÖSO tugaylarının NC'nin İslami davranış tüzüğünü kabul etmeleri ise İslami geleneğin bazı ÖSO tugayları tarafından kabul gördüğünü göstermesi bakımından ilginçtir.

Ancak bu seviyede bir işbirliği çok yaygın değildir, NC bazı konularda ÖSO'nun stratejilerini onaylamıyor. Mesela Halep'te NC, ÖSO'nun istemeden de olsa sivillerin ıstırap çekmelerine sebep olduğunu söylüyor. ÖSO sokak savaşları yaparak Halep'te 1980'lerin Beyrut'una benzer bir durum ortaya çıkardı ve bunun insani açıdan korkunç sonuçları oldu. Bir NC kaynağı bize onların stratejilerinin şehri kuşatmaya alarak baskı oluşturmak ve şehri izole ederek yıkımı önlemek olacağını söyledi. Ancak aralarındaki anlaşmazlıklara rağmen NC ve ÖSO arasındaki çatışma raporları asılsızdır, kaynaklarımız bu olaylarda NC'nin müdahil olmadığını ve kimlik karmaşası yaşandığını söylediler.

İlginç olarak NC diğer cihatçı güçlerle henüz bir koalisyon oluşturmadı ancak Ensar'us Şam, Ahrar'us Şam ve Deyr-i Zur Devrim Konseyi gibi gruplar bir araya gelerek bir Hürriyet Cephesi kurdular. ÖSO'nun demokrasi yanlılarının çekirdeği olduğu gibi NC de tek başına cihatçı güçlerin çekirdeği oldu. Devrimde birçok cihatçı grup bulunmakla birlikte geçtiğimiz yıl 600'den fazla saldırıyı üstlenen NC bunların arasında en kudretli ve etkilisi olarak övülüyor. Ahrar'ur Şam'ın eskiden NC'nin bir parçası olduğu düşünülüyor, ancak aralarındaki ilişkiler iyi olduğundan ayrılmasına neyin sebep olduğu bilinmiyor. Amerika'nın NC'yi terörist olarak yaftalaması sadece grubun Suriye'deki pozisyonunu sağlamlaştırmasını sağladı çünkü diğer cihatçı gruplar eğer NC terörist yaftasından dolay devrimden çekilirse kendi cabalarının da zarar göreceğini düşünüyorlar.

NC'nin Suriye hakkındaki gelecek vizyonları kendi fikirlerini uymayan gruplarla ilişkileri ise daha gergin. İç karışıklıklar bütün grupların ortak hedefi olan Baas rejimini devirmeyi zorlaştıracağından NC muhalefette düşman yaratmayı istemiyor. Ancak Suriye'de gelişmekte olan Kürdistan İşçi Partisi (PKK) gibi gruplar küffar kabul edilmektedir ve bu durum NC ile PKK arasında birçok çatışmaya sebep olmuştur. NC henüz ülke çapında İslam'a aykırı faaliyetlere karşı genel bir saldırı başlatmamışsa da Resulayn'da Hristiyan ve Kürt bölgelerindeki içki dükkânlarının kundaklanmasından sorumlu oldukları düşünülmektedir. Kürtlerin tarihi düşmanları Türkiye'nin muhalefet ile ilişkilerine karşılık olarak, ÖSO ve NC'ye karşı Şebbiha ve Esed rejimi için çalıştığına dair raporlar bulunmaktadır.

Baas rejimi düştükten sonra NC'nin düşmanları çok ve çeşitli olacak. Grubun Esed'e karşı duruşunu destekleyen ılımlılar, rejimin düşüşü sonrası şiddetin devam etmesini ve aşırı söylemleri reddedebilir.

Dış Etkiler

Nusret Cephesi'nin ideolojik mantığı uluslararası camianın müdahil olması devrimi çalmak anlamına geleceğinden dış güçlerle işbirliğine girmeyi ve Suriye dışında düzenlenen Barış Konferanslarına katılmalarını engellemektedir. Milli koalisyonun kurulması NC'nin hem milli hem de uluslararası olaylarda pozisyonunu değiştirdi. Özellikle Katar'ın yön değiştirip kendisini cihatçıların yerine uluslararası camia tarafından desteklenen koalisyonun koruyucusu ilan etmesi NC'yi etkiledi ve zımni bir destekçilerini kaybettiler. Cihatçıların çoğu bu koalisyonu Batı'nın amaçlarına hizmet etmesi için Batı tarafından kontrol edilen kuklaların oluşturduğuna inanıyor ve NC'nin uluslararası camiaca onaylanmaması yalnızca bu inancı güçlendiriyor. Amerika'nın Batı ve Amerikan hedeflerine hiçbir saldırı yapılmadığı halde Nusret Cephesi'ni yasadışı ilan etmesi, Türkiye ve Körfez ülkelerinin cihatçılardan desteğini çekmelerini, bu hükümetlerin ne yapacakları kestirilemeyen gruplar yerine Batı destekli koalisyonu desteklemelerini sağlamayı hedefliyor. Ancak Amerikalıların NC'ye yapıştırdığı terörist yaftası, muhalifler

Amerikan müdahalesini İslamcıları iktidardan uzak tutmak için bir komplo olarak gördüklerinden Suriye içinde cihatçılara olan desteği büyük ölçüde artırdı. Bu grubun Esed'e karşı mücadelenin tek alternatifi olarak pozisyonunu güçlendirdi.

Kaçınılmaz olarak Suriye muhalefetine verilen bir destek NC'yi güçlendirecektir. Rejimi yasadışı ilan etmek gruba kontrol için savaşacağı bir alan vermiştir ve bu kaos ortamında sıkı bağlarla bağlanmış ve iyi yönetilen bir NC önemli başarılar elde edecektir.

Nusret Cephesi'ni Gelecekte Bekleyen Zorluklar

Özet

Nusret Cephesi ve diğer grupların paylaştığı İslam devleti, hilafeti kurmak ve İsrail'le cihad etmek hedefleri Suriye savaşı sonrasında bu grupları yukarıdaki hedefleri uygulamak için gereken kapasiteye sahip olmayacaklarından pratik değildir. Basitçe Esed'i devirme hedefi pratik ve uygulanabilirdir, fakat daha uzun vadeli hedefler böyle değildir.

NC'nin El-Kaide ile paylaştığı sert selefi cihad ideolojisi onları ultra radikal ve esnemez yapıyor. Bu "saf İslam" inancı toplumu kendilerine yabancılaştıracak ve Esed sonrası Suriye'de grup için problemler çıkaracaktır. NC'nin AQI stili ayrım yapmayan saldırılarda bulunmamasının sebebi ideolojik fikir ayrılıkları değil, aksine Suriye halkı arasındaki desteklerini sürdürmeyi hedefleyen pragmatik bir karardır. Bu yüzden gelecekte NC, AQI tarzı saldırılar yaptığı takdirde Suriye halkının NC'ye bakışı ve NC'nin popülerliği büyük ölçüde etkilenecektir.

Uluslararası Zorluklar

NC'yi bekleyen en büyük zorluk uluslararası camia ile ilişki kurmamalarıdır. NC her tür uluslararası destek eksikliği yaşamaktadır; Milli Koalisyonu reddetmelerine karşılık olarak Amerika kendilerini terörist ilan etmiştir, hatta bölgesel ve diğer güçler NC'yi kontrol etmek ve yok etmek için çaba göstermektedirler. Suriye dışındaki tek destekçileri diğer cihatçı gruplardır ve dış dünya ile diplomatik iletişim kanalları yoktur. Bu durum Esed sonrasında uluslararası arenada bir ülke yönetmeyi imkânsız kılacaktır ve şimdilik bu sorunla başa çıkmak için bir siyasi planları da yoktur. Ayrıca NC'ye bazı cihatçılardan ve saygı gören cihatçı şeyhlerden itirazlar gelmektedir. Mesela ikisi de 1980'lerde Afganistan'da savaşan Ebu Basir et-Tartusi ve Adnan Arur NC savaşçılarının yüzlerini gizlemelerinin onlara güvenmeyi zorlaştırdığını söylüyor.

NC Suriye'de iktidarı ele geçirdiği takdirde hâlihazırda savaşan muhacir savaşçıları ne yapacaklarına dair bir ikilemle karışılacaktır. Eğer NC yabancı savaşçıların Suriye'yi üs olarak kullanıp savaşı ihraç etmelerine ve uluslararası saldırılar düzenlemelerine imkân tanırsa, hem Suriye halkını hem uluslararası camiayı kendilerine yabancılaştıracaktır.

Ülkedeki Zorluklar

Nusret Cephesi Suriye halkının kendilerine olan desteğini büyütüyor. Kendilerini Suriye'deki Sünni nüfusun temsilcileri olarak görüyorlar ki bu tehlikeli bir yanlışlık. Muhalifler arasında bile kendi ideolojilerini ve fikirlerini paylaşanlar azınlık durumundadır, on binlerce muhalif ise İslam devleti değil demokratik devlet istemektedir. NC sürdürülebilirliği sağlamak için gerekli olan derecede kitlesel desteğe ulaşmış değil. Bu kısmen faaliyetlerinin siyasi bir boyut eksikliği olmasından dolayıdır, siyasi olarak gruba destek sağlamak için fazla bir şey yapılmamış, destek için çoğunlukla askeri faaliyetler ve dini vaazlara dayanmışlardır.

NC ayrıca 2000'lerde AQI'nın yaptığı gibi Suriyelilerin dini bağlılıklarını abartıyor. Suriye'nin dinsel hoşgörü ve çoğulculuk kültürü göz önüne alındığında ülke İslami yönetim şekline fazla elverişli değildir. Gruba olan gerçek desteğin boyutu Esed düştükten sonra muhalifler arasındaki mücadele başladığında ortaya çıkacaktır. Baas rejiminin düşmesinden sonra NC ya muhalefeti şaşırtmak için ani genel saldırı düzenleyerek ülkeyi fethedecek, ya da Libya politikasını izleyerek stratejik noktaları ele geçirecek ve hedefleri için müzakereye oturacaktır. Bu aşamada taktikler değiştikçe NC içerisinde de mücadele ve bölünme olması muhtemeldir. Ancak etkili bir güç olarak kalabilmesi için NC'nin birliğini koruması zaruridir.

Suriye Cihadçılarının Yeni Korkusu

Fethu'l İslam üst düzey liderlerinden Abdullah Şakir (Ebu Bekr) 27 Ağustos'ta sosyal medyada yayılan "Amerika saldırılarına başlamadan önce... Önemli talimatlar" başlıklı yazısında: "Suriye rejim askeri sitelerini hedef alan her füze için başka bir füze de mücahidlerin pozisyonlarını hedef alacaktır" dedi ve saldırılarla mümkün olduğu kadar çok cihad liderinin öldürülmeye çalışılacağını söyledi. Şakir devam ederek mücahidleri "pozisyonlarını değiştirmeye, sığınaklara geçmeye ve açık alanlara çıkmamaya" çağırdı ve Mali, Irak ve Afganistan'da gerekli tedbirler alınmadığı için mücahidlerin kısa sürede dağıldığını söyledi. Şakir ayrıca muhtemel Amerikan hava baskınlarına karşı uçaksavarla karşılık verilmemesini ve bunun intiharla eşdeğer olacağını söyledi.

Suriye'de rejimin askeri hedeflerine yönelik cezalandırıcı Amerikan saldırılarının beklendiği şu günlerde medyadaki savaş çılgınlığının arasında çatışmanın ilginç taraflarından biri büyük oranda ihmal edildi: Cihadçılar. Son günlerde bazıları direk veya dolaylı olarak Suriye'deki savaşın içinde olan internetteki cihadçı kullanıcıların büyük bir kısmı kendi liderleri, üyeleri ve üslerinin de Tomahawk füzeleri ile vurulacağı korkusunu dile getiriyor.

Batılı diplomatların böyle bir ihtimali düşündüklerine dair bir işaret yoksa da cihadçıların arasındaki konuşmaların boyutları çok şey anlatıyor. Bir buçuk yıldır cihadçılar Ortadoğu'nun kalbinde sağlam bir yer edindiler. Nusret Cephesi Suriye'nin 13 eyaletinden 11'inde operasyonel varlığa sahip durumdadır, 4 aylık Irak ve Şam İslam Devleti (ISIS) ise hızla ona yetişmektedir. Ki bunlar sayıları en az onu bulan daha bölgesel bir seviyede faaliyet gösteren cihadçı gruplar hariç tutulduktan sonradır. Açıkcası cihadçıların nüfuzlarını ve toprak hakimiyetlerini kayda değer biçimde genişletmesi Batı için uzun vadede bir kaygı vesilesidir, cihadçıların bu kadar endişeli olması da bu yüzdendir.

Fethu'l İslam üst düzey liderlerinden Abdullah Şakir (Ebu Bekr) 27 Ağustos'ta sosyal medyada yayılan "Amerika saldırılarına başlamadan önce... Önemli talimatlar" başlıklı yazısında: "Suriye rejim askeri sitelerini hedef alan her füze için başka bir füze de mücahidlerin pozisyonlarını hedef alacaktır" dedi ve saldırılarla mümkün olduğu kadar çok cihad liderinin öldürülmeye çalışılacağını söyledi. Şakir devam ederek mücahidleri "pozisyonlarını değiştirmeye, sığınaklara geçmeye ve açık alanlara çıkmamaya" çağırdı ve Mali, Irak ve Afganistan'da gerekli tedbirler alınmadığı için mücahidlerin kısa sürede dağıldığını söyledi. Şakir ayrıca muhtemel Amerikan hava baskınlarına karşı uçaksavarla karşılık verilmemesini ve bunun intiharla eşdeğer olacağını söyledi.

Benzer uyarılar Nusret Cephesi/ISIS üyeleri ve sempatizanları tarafından da yapıldı. İsimsiz bir "Amerikan medyasını tanıyan bir kardeşiniz" 25 Ağustos'ta yaptığı uyarıda Amerikan saldırılarının Suriye radar sistemleri, hava savunma sistemleri, kimyasal silah depoları ve Scud füze depolarını hedef almanın yanısıra ikinci bir hava saldırısı dalgasının Nusret Cephesi ve ISIS'in lider kadrosunu, eğitim kamplarını ve Şeriat Mahkemelerini vuracağını söyledi. Sonuç olarak tüm liderlerin yer değiştirmelerini, toplantı yapmamalarını, bir yerde çok sayıda bulunmamalarını ve düşmanın kafasını karıştırmak için planları ve bulundukları mevki ile alakalı bir dezenformasyon kampanyası başlatmalarını tavsiye etti.

Nusret Cephesi ve ISIS liderlerinin bulundukları yerler iyi saklanan birer sır olsa da – Nusret lideri Muhammed el Cevlani'nin kimliği halen bilinmiyor- tesislerinin yerleri biliniyor. Cihadi medya yeni bir karargah veya Şeriat mahkemesi açılınca medyada ilan ediyor ve kutluyor, videolar ve resimler heryerde.

Ancak bunun sebebi cihadçıların sosyal dokuya kendilerini entegre etmesidir. Özellikle Halep eyaletinin kuzey bölgeleri, kuzey İdlib, doğu Deyr-i Zur ve Rakka'da. Nusret Cephesi ve ISIS köyleri, şehirleri hatta bir eyalet başkentini (Rakka) yönetiyor ve herşeyi açıkça yapıyorlar. Bu militan altyapıları teorik olarak hedef alınabilse de sivil kayıplar kaçınılmaz ve yüksek olacaktır. Ayrıca ülkeyi kaplayan savaşın inanılmaz biçimde değişken olması militanların kolaylıkla sıyrılıp uzaklaşabileceği anlamına geliyor.

Endişelerinin büyüklüğüne rağmen Suriye'de cihadi operasyonlarda bir değişiklik olmamış gibi görünüyor. Eğer olan birşey varsa ISIS 21 Ağustos'ta Guta'da kimyasal silah kullanmasına karşılık olarak başlattığı "İntikam Volkanı" operasyonu ile son günlerde daha da faal hale geldi. Operasyonun ilk gününde (26 Ağustos) ISIS Şam merkezine Grad roketleri ve havan topları ile saldırdı, görünüşe göre bunların birkaçı da BM kimyasal teftiş heyetinin kaldığı Four Seasons otelini hedef almıştı. Aynı zamanda Nusret Cephesi İslam'ın kısas emrini uygulayarak kendi misilleme operasyonunu başlattı: Göze Göz. Nusret Cephesi ülke çapındaki operasyonlarda geniş şekilde yer almaya devam etmektedir, 25 Ağustos'da

Endişelerinin büyüklüğüne rağmen Suriye'de cihadi operasyonlarda bir değişiklik olmamış gibi görünüyor. Eğer olan birşey varsa ISIS 21 Ağustos'ta Guta'da kimyasal silah kullanmasına karşılık olarak başlattığı "İntikam Volkanı" operasyonu ile son günlerde daha da faal hale geldi. Operasyonun ilk gününde (26 Ağustos) ISIS Şam merkezine Grad roketleri ve havan topları ile saldırdı, görünüşe göre bunların birkaçı da BM kimyasal teftiş heyetinin kaldığı Four Seasons otelini hedef almıştı.

Hama valisine suikast düzenleyerek öldürmüş ve müteakip gün Halep'in Han Asel semtini ele geçirmiştir.

Aynı şekilde, eğer tedbir amaçlı hareketler yapılıyorsa bunların sadece üst lider kadrosunu etkilediği söylenebilir. Ancak bu durum bazı cihadçıların aldıkları, liderlerin veya tesislerinin hedef alınması durumunda normal seviyede faaliyet ve operasyonların sürdürülmesinin önemini vurgulayan, aksinin yenilgi olarak görüleceğini söyleyen tavırla da örtüşmektedir.

Mevcut durumu daha geniş bir çerçeveye oturtarak Jordan Times 27 Ağustos'ta Ürdünlü meşhur Selefi Muhammed Salebi (Ebu Seyyaf)'ın "Suriye'ye saldırı yapılmasının tek amacının Müslümanların bir İslam devleti kurmasını engellemek" olduğunu iddia ettiğini yazdı. Aynı yazıda isimsiz bir ISIS yetkilisinin ağzından Nusret Cephesi ve ISIS'in 'savaşçılarının hedef alınması durumunda Suriye içinde ve dışında Batılı hedeflere saldırılar düzenleme kararına vardıkları' tehdidi de yer aldı. Bu tehdit büyük ihtimalle blöfse de Suriye'deki cihadçıların dış hedeflere saldırmakla tehdit ettikleri nadir durumlardan biridir.

İyi bilindiği gibi cihadçılar Batıya muazzam bir düşmanlık beslemekte, politik manevraları ve beyanatlarına tamamen şüpheyle yaklaşmaktadırlar. Suriye savaş boyunca cihadçılar Batı'nın silahlı muhalefete destek eksikliğine yaptıkları yorum, Batı'nın savaşı uzatarak muhalifleri sonunda Beşşar Esad'ın iktidarını koruduğu bir anlaşmaya zorlamak olduğu şeklindeydi. (Esasen Muhammed Salebi'nin iddiasının başka bir versiyonu).

Bütün bu spekülatif öfkeye rağmen Amerika'nın başını çektiği, muhtemelen NATO emriyle Suriye askeri altyapısına saldırının gelmekte olduğu açıktır. Eğer bu saldırılar birçok Suriyelinin ümit ettiği gibi saldırılar hükümetin hava üstünlüğünü zayıflatmaya ve askeri ilerlemesini durdurmaya hizmet ederse güçlerini sağlamlaştıracak cihadçıların varlığının büyüklüğü Batı için uzun vadeli endişe vesilesi olacaktır.

Şu an çoğu göz Suriye savaşına ve nasıl bitirileceğine odaklanmıssa da, eğer Esad nihai olarak düşerse kaçınılmaz olarak Suriye'de güç dizginlerini kimin alacağını belirlemek için ikinci bir savaş başlayacaktır. Böyle bir durumda ise cihadçılar önemli roller oynayacaklar.

Suriyeli kardeşlerimiz **üzgünüz...**

Bu mülteciler ile alakalı olarak Cezayir rejiminin duruşu utanç vericidir. Özellikle de bu ayda, oruç ayı, birlik ve karşılıklı destek ayında... Bu duruş acıya neden oldu, insanları öfkelendirdi ve Müslüman olmasa bile kalbinde merhamet olanları üzdü. Bu olanlar, onların karmaşalarının ne kadar büyük olduğunu ve yerel ve dış politikalarını bir yığın anlaşmazlığa dönüştüren devrimler ile bu rejimi vuran çılgınlığın derecesini kanıtlamıştır. Kendilerini İsrail ile aynı siperde gördüklerine en iyi kanıt Suriye devrimidir. Onlar -aynı Yahudiler gibi- Suriye rejiminin, onları Nusayri cemaatinin kontrolünden çıkaracak olan Ehl-i Sünnet'e kalmasını istemiyorlar.

Hamd Allah'a, salât ve selâm Allah'ın Resûlü'ne ve sahâbîlerine olsun.

Yüce Allah şöyle buyurur: *"Eğer müşriklerden biri senden eman isteyip (Allah'ın kelamını dinlemek isterse) ona eman ver. Ta ki, Allah'ın kelamını dinlesin. Sonra onu güven içinde yerine ulaştır. Çünkü onlar gerçekten bilmiyorlar."* **(Tevbe Suresi: 6)**

Çok tanrılı bir kafir onlardan koruma talep ettiğinde Müslümanların yapması gerekeni Allah böyle emreder. Dolayısıyla, ya bu koruma Suriye'deki Ehli Sünnet karşıtı Nusayri rejimi tarafından yürütülen soykırımdan kaçarak Cezayir'e gelen muvahhid bir Müslüman tarafından talep ediliyorsa? Hiç şüphesiz bu durum daha da önemlidir; onları kabul edip ev sahipliği yapmak, onlara yardım etmek ve misafirperverlik göstermek en önemli yükümlülüklerdir. Yüce Allah (c.c) şöyle buyurur: *"Eğer dine ait bir hususta sizden yardım isterlerse, onlara yardım etmeniz farzdır."* **(Enfal Suresi: 72)** O ayrıca şöyle buyurur: "*Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır."* **(Tevbe Suresi: 71)**

Peygamber (s.a.v.) diyor ki: "Birbirine karşı muhabbet ve merhamette müminler bir vücut gibidir." Bu manaya gelen Kur'an-ı Kerim ayeti ve hadis-i şerif çoktur.

Bu ümmeti birbirine bağlayan iman kardeşliği, Kur'an ve sahih hadislerde açıkça belirtilmiştir. Bu nedenle, Suriyeli kardeşlerimizin Cezayir'de çektikleri bir çeşit eziyettir. Bu durum, özellikle mültecilerin çoğunun kadın, çocuk ve yaşlı olduğu göz önüne alındığında, şeriatın, geleneklerin, göreneklerin ve nezaketin apaçık ve bariz bir ihlalidir.

Biz İslami Mağrip El Kaide'si olarak, Allah ve ümmet karşısında ve tarih adına masumluğumuzu ilan ediyoruz. Ayaklanan mücahid Suriye halkından özür diliyoruz. Direk olarak El Kaide'den ve Cezayir halkı adına onlara diyoruz ki:

Suriye'deki Ehli Sünnet'in her anlamda bir imha savaşıyla karşı karşıya olduğu bir gerçektir. Birçok bölgesel ve global tarafın bariz bir ittifakla bu savaşa dahil olduğu açıktır.

Ve biz diyoruz ki, bütün Müslümanlar -özellikle de Suriyeli kardeşlerimiz- onları yüzüstü bırakan ya da onlara karşı çalışan Amerika, Avrupa ve hatta Rusya, Çin ve İran gibi ülkelerin konumlarını kabul edebildilerse, genelde Suriye devrimi ve özelde Cezayir'e iltica eden Suriyeliler konusunda Cezayir rejiminin konumunu hiçbir zaman anlayamayacaklar.

Suriyeli mülteciler Cezayir'e yol alırken, bir buçuk milyon şehidi olan bir ülkede misafir olacaklarını hayal ettiler. Özgürlük hareketlerini ve dünyadaki bütün haklı faaliyetleri destekleyen bu ülke hakkında çok şey duymuşlardı. Arap faaliyetlerine destekleri daha yoğundur. Liderlerinin ve medyasının, "Cezayir insanların kendi sistemlerine kendilerinin karar vermesinden yanadır" ya da "Cezayir, zalim ya da mazlum da olsa Filistin ile beraberdir" gibi bir zamanlar Cezayir politikasının temeli olan sloganları tekrarlamayı sevdiği bir ülkedir. Ancak bu insanlar, soğuk bir karşılama ve hatta önemsenmeme ve yok sayılma karşısında şaşırdılar. Bu ilk aşağılamaydı, ve hatta sonrasında bunu, kendilerini açık havada Cezayir'in yardımsever insanlarının sadakalarıyla yaşarken bulduklarından, dilendikleri için azarlamaya varan bir dizi provokasyon izledi.

Mültecilerin durumları medyada ve umumi çevrelerde konuşulmaya başlandığında, hükümet müdahale etmeye zorlandı. Haksızlığa aşağılama ekleyerek, uygun bir yaşam için gerekli temel materyallere sahip olmayan hükümet, onlara insanlık için uygun olmayan kalabalık geçici konutlar tahsis etti. Dolayısıyla mültecilerin bunu reddedeceği açıktı ama hükümet onları içişleri bakanlığı aracılığıyla kanunlar uyarınca cezalandırma ile tehdit etti.

Böylece mazlum kardeşlerimiz yağmurdan kaçarken doluya tutuldu. Beşşar'dan kaçtılar ve Buteflika'nın korumasını istediler. Ancak şunu gördüler ki kendilerini daha da beter bir duruma sokmuş oldular. İltica edilecek ülke olarak Cezayir'i seçerek yanlış yaptılar. Bu hatayı yapmalarına neden olan şey Cezayir'in hala işgal altında olan bir ülke olmadığına inanmalarıydı ve Cezayir'in hala sömürgecilik boyunduruğundan kurtulmamış bir millet olduğunu bilmiyorlardı. Buteflika'nın önceki Arap devrimleriyle alakalı fikirlerinden haberdar olsalardı, bu rejimin onları cezalandıracağını ve ayakları havalimanında piste değdiği anda onlardan öç alınacağını bilirlerdi. Bunun sebebi, onun bakış açısına göre Suriye devrimi bir suçtu ve devrimciler bu suçun failleriydi. Yani devrimi destekleyen Suriye halkı ve devrimciler faillerdi.

Bu durumda Buteflika'nın görüşü çok temel ve eskidir. Tunus'taki devrime karşı darbe hazırlamıştır ve hatta Libya devriminde de aynı duruşu sergilemiştir. Bugün, Cezayir'in diğer ülkelerin iç işlerine karışmama ve dış ülkelerdeki anlaşmazlıklara karşı tarafsızlık prensibine bağlı kaldığını iddia ederek uluslar arası meclislerde Suriye rejimini destekliyor ve savunuyor. Suriye'deki açık ve aşikar İran ve Rus müdahalesini görmezden geliyor ve kınamıyor.

Bu mülteciler ile alakalı olarak Cezayir rejiminin duruşu utanç vericidir. Özellikle de bu ayda, oruç ayı, birlik ve karşılıklı destek ayında... Bu duruş acıya neden oldu, insanları öfkelendirdi ve Müslüman olmasa bile kalbinde merhamet olanları üzdü. Bu olanlar, onların karmaşalarının ne kadar büyük olduğunu ve yerel ve dış politikalarını bir yığın anlaşmazlığa dönüştüren devrimler ile bu rejimi vuran çılgınlığın derecesini kanıtlamıştır. Kendilerini İsrail ile aynı siperde gördüklerine en iyi kanıt Suriye devrimidir. Onlar -aynı Yahudiler gibi- Suriye rejiminin, onları Nusayri cemaatinin kontrolünden çıkaracak olan Ehl-i Sünnet'e kalmasını istemiyorlar.

Sonuç olarak, Cezayir hükümetinin sorumluluğunu yerine getirmede başarısız olduğunu ve bu sorumluluktan kaçtığını görerek kardeşlerine, Suriyeli mültecilere yardım etmek için ayaklanan samimi Cezayir halkının direnişi için Allah'a hamdediyorum. Kendi halkının büyük bir kısmı da kendi ülkelerinde mülteci gibi, teneke evlerde ve çöp kutusundan yemek yiyerek yaşamasına rağmen durum böyledir. Vaiz, imam, entellektüel, gazeteci ya da zengin, hangi konumda olursa olsun Cezayir'deki bütün saygın ve cömert insanları Şeriat'ın emrine uygun davranmaları için uyarıyorum. Koşulları yüzünden anavatanlarını ve mallarını bırakmak, haksız bir savaş cehenneminden çocukları ile birlikte kaçmak zorunda kalan kardeşlerine yardım etmelidirler. Onları bu rejimin materyallerine ya da merhametine muhtaç bırakmamalıdırlar. Şu artık açıktır ki bu rejim, Allah vaadini gerçekleştirene ve bu sıkıntıyı bitirene kadar, onların şereflerine ya da kutsallarına saygı göstermeyecektir. Suriye ancak bundan sonra halkına ve dinine dönecektir ve bütün mülteciler itibarları ve onurları korunmuş olarak anavatanlarına döneceklerdir. Bu misafirperver halkın en olumlu izlemiyle dönecekler ve bu düzenbaz rejim ile ilgili en açık tabloyu yaşamış olacaklardır. Dolayısıyla, Suriyeli kardeşlerimiz bilecekler ki halk bu rejimin eylemleri ve uygunsuz davranışları karşısında masumdur. Cezayirlilerin kendileri de yüzyıllar öncesinden günümüze kadar, bu mültecilerin maruz kaldığından daha çok aşağılanmışlardır.

Ebû Mus'ab Abdulvedûd

Peygamber (s.a.v.) diyor ki: "Birbirine karşı muhabbet ve merhamette müminler bir vücut gibidir." Bu manaya gelen Kur'an-ı Kerim ayeti ve hadis-i şerif çoktur. Bu ümmeti birbirine bağlayan iman kardeşliği, Kur'an ve sahih hadislerde açıkça belirtilmiştir. Bu nedenle, Suriyeli kardeşlerimizin Cezayir'de çektikleri bir çeşit eziyettir. Bu durum, özellikle mültecilerin çoğunun kadın, çocuk ve yaşlı olduğu göz önüne alındığında, şeriatın, geleneklerin, göreneklerin ve nezaketin apaçık ve bariz bir ihlalidir.

Suriye'deki Türkiyeli Savaşçılar

Bu analiz Soner Cagaptay ve Aaron Zelin'in Türkiye'nin güneydoğu sınırlarında faaliyet gösteren Türk cihatçıların geri dönmeleri sonrasında Türkiye'nin karşılaşabileceği zorlukları ele alan yazılarından yola çıkılarak Suriye'de savaşan Türk vatandaşlarının arkaplanını ele almaktadır. Okuyarak ve çalışarak Türkiye'de bir hayli vakit geçirmişsem de Türk cihad grupları yahut küresel cihad uzmanı değilim. Ben Kafkasları inceleyen bir araştırmacıyım ancak Suriye'deki Kafkas kökenli savaşçıları incelerken bu kişilerin Türkçe cihat materyalleri ile olan ilişkisini not ettim ve bu meselenin bir analize ihtiyacı olduğu sonucuna vardım.

GİRİŞ

30 yıldır Türk vatandaşları yakın ve uzak bölgelerdeki çatışmalarda savaş rolleri aldılar. Türkler Irak, Afganistan (hem Sovyet hem Amerikan işgaline karşı), Bosna ve Kuzey Kafkasya'da savaştılar ve bazen İslamcı gruplarda lider pozisyonlarına geldiler. Mesela Cevdet Doger (namı diğer Emir Abdullah Kürdi) Mayıs 2011'de ölümüne kadar Kuzey Kafkasya'daki yabancı savaşçıların ikinci komutanıydı.

Cevdet Doger

Suriye'de kaç tane Türk savasçının olduğunu tahmine kalkışmayacağım. Ağustos 2012'de Türk gazeteci Adem Özköse Halep'te 4 Türk savaşçının ölümünü rapor etti ve bu kişilerin 50 kişilik bir Türk grubunun parçası olduklarını söyledi. O zamandan beri geçen bir yılda Suriye'de yabancı savaşçıların artmasıyla birlikte Türklerin de çoğaldığı düşünülebilir.

TÜRK ONLİNE MEDYASINDA SURİYE

Facebook'ta büyük miktarda Suriye ile alakalı Türkçe cihadi materyal bulunmaktadır. Mesela Suriye İslam Devrimini Destekliyoruz sayfasını 11000 beğenen vardır. Nusret Cephesi ve Irak-Şam İslam Devleti (ISIS) de Türkçe hayran sayfalarına sahiptirler, bu sayfalar Facebook tarafından sürekli kapatılmakta ancak çabucak tekrar açılmaktadır. Suriye cihadı ile ilgilenen Türkler online haber eksikliği çekmemektedir.

Arap dilindeki materyaller çevrilip Türkçe sitelerde yayınlandığı gibi Türkçe sitelerdeki materyaller de diğer ülkelerdeki İslamcılara ulaşmaktadır. Mesela Türkçe yayın yapan İslamcı Islah Haber sitesi Türk savaşçılarla alakalı düzenli haberler yapmaktadır. Islah Haber 9 Temmuz 2013'de birkaç Türk'ün neden Suriye'ye gittiklerini anlattığı Arapça altyazılı bir video ekledi. Bir savaşçı Esed'in kadın ve çocuklarını öldürdüğünü vurguladı ve Şeriata dayalı bir devlet kurmayı ana motivasyon olarak gösterdi.

Rusça yayın yapan fisyria.com 3 Temmuz 2013'te Çeçen kökenli ve ISIS bağlantılı Ceyşu'l Muhacirin ve'l Ensar'ın o zamanki sözcüsü olan Emir Seyfullah'ın bir konuşmasını yayınladı. Videoda Emir Seyfullah ağır bir aksanla Türkçe konuşuyor ve Türklere Şam topraklarında Şeriatı kurmak için yardıma gelmeleri çağrısında bulunuyordu. Jamestown'un Mairbek Vatchgaev Seyfullah'ın Gürcistan'ın Pankisi Geçidi bölgesinden olduğunu söylüyor ancak Suriye'de savaşa katılmadan önce bir müddet İstanbul'da yaşamış olması muhtemeldir. Kuzey Kafkasyalı birçok savaş gazisi Türkiye'de yaşamaya devam etmektedir. Bu kişiler Eylül 2011'de Zeytinburnu'nda 2 kişinin öldürülmesinde olduğu gibi bazen Rus istihbarat servislerinin suikastlerine maruz kalmaktadır.

Geçtigimiz günlerde Youtube'a yüklenen bir video Suriye'deki Türk varlığı ile alakalı ipuçları sundu. 5 Temmuz 2013'te Suriye Devrimi Şehidleri Facebook sayfası ile ilintili bir kullanıcı "Türkiyeli Şehidler" başlıklı, şimdi silinmiş olan bir video yükledi. Videoda Suriye'de ölen 27 Türk savaşçının resimleri bulunuyordu. Bu kişiler Türkiye'nin değişik bölgelerinden gelmişlerdi ancak Türkiye'nin doğusu, özellikle de Gaziantep, Diyarbakır ve Adana öne çıkıyordu. 17 yaşındaki gençlerden gri sakallı yaşlı adamlara kadar her yaştan insan vardı. Aşağıda her biri Türklerin Suriye'de oynadıkları rolle alakalı ilginç bilgiler veren bu savaşçılardan üçünün detaylarını bulacaksınız.

1. Ahmet Zorlu

Uzun saçları ve keçi sakalı ile Ahmet Zorlu Türk cihadi medyasının en tanınmış yüzlerindendir. Ölümünün ardından resimleri Nusret Cephesi Türkçe hayran sayfaları ve diğer Türkçe cihadi sayfalarda düzenli olarak yer almıştır. Emir Ahmed Seyyaf olarak da tanınan 30 yaşındaki Zorlu, Mart 2013'te Halep yakınlarındaki Han el Assal'de diğer dört Türk savaşçı ile birlikte öldürülmüştür.

Ahmet Zorlu

(Esad'ın ilk kimyasal silah kullandığı yer olan Han el Assal Temmuz ayında Nusret Cephesi tarafından ele geçirildi- Çeviren). Bir Türk grubunun lideri olduğu rapor edilen Zorlu'nun Han el Assal savaşından birkaç ay önce Suriye'ye varmış olması muhtemeldir.

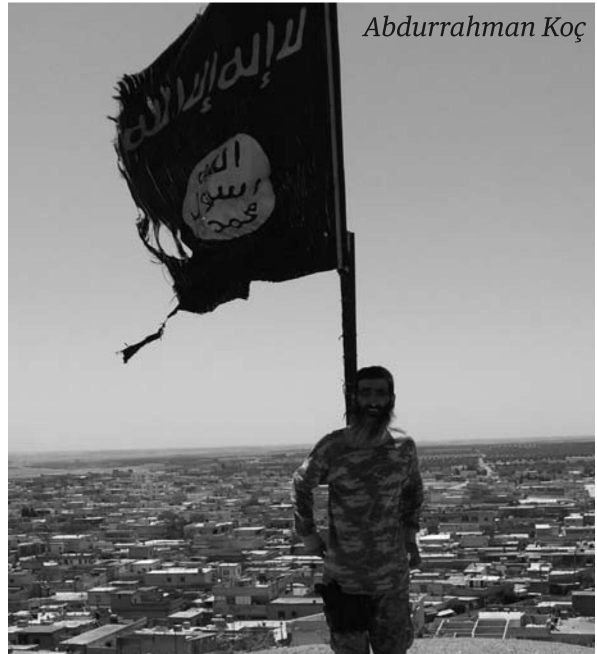
Ölümünden sonra cenazesi memleketi Yalova'ya getirilmiş, Merkez Cami'de büyük bir cenaze namazı kılınarak şehir mezarlığında defnedilmiştir. Cenazenin sınırdan geçirilerek memleketine götürülmesi ve cenaze töreninin oldukça görülür ve halka açık bir şekilde yapılması şehadetinin gizlenen bir sır olmadığını gösteriyor.

> Cagaptay ve Zelin'in işaret ettiği gibi Türkiye Suriye savaşı devam ettikçe bazı sorunlarla karşılaşabilir, bu endişeler Suriye savaşı bittikten sonra cihatçıların nereye yöneleceklerinden kaynaklanmaktadır. Savaşçıların hayır kurumları ve vakıflarla olan bağlantıları Türkiye'deki daha muhafazakar unsurların içinde en azından gayrıresmi bir cihad destekçisi grubun bulunduğunu göstermektedir.

2. Abdurrahman Koç

Adıyamanlı olan Abdurrahman Koç üç kişinin en yaşlısıydı ve Suriye'ye gitmeden önce uzun gri bir sakalı vardı. Koç bir cemiyet lideriydi, dindar bir vakıf olan Garip-Der'in (Garipler Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Guraba Muslims Association) başkanlığını yürütüyordu. Haziran 2012'de Özgur-Der'in düzenlediği "Cezaevlerinde Kardeşlerimiz Var" isimli büyük bir forumda konuşma yapmıştı. 2010'da İstanbul'un dindar semtlerinden Fatih'te kurulan Garip Der hapisteki Müslümanlara yazılı dini yayınlar dağıtma görevi yapıyordu.

Koç Suriye'ye Ocak 2013'te gitti. Varışından kısa süre sonra çekilen bir video nişan alışını ve havanın güzelliğini konuşmasını gösteriyor. 2 Temmuz 2013'te Azaz yakınlarında Minnig havaalanı

Abdurrahman Koç

kuşatmasında sniper kurşunu ile şehit olduğu rapor edildi. 12 tane İslami vakıf 7 Temmuz'da Koç ve Suriye ve Afganistan'da öldürülen diğer şehitler için Fatih Camisi'nde namaz düzenledi. Özgür Der başkanı Rıdvan Kaya'nın Koç'u övdüğü konuşmasından sonra yürüyüş yapıldı. Yürüyenler Koç ve Zorlu ile birlikte diğer şehitlerin de resimlerini taşıdılar.

Garip Der'deki Koç'un yakınlarından en az biri de onunla birlikte yahut sonrasında Suriye'ye gitti. Siverek'li bir Kürt olan Yakup Şenateş Koç'tan birkaç hafta sonra 25 Temmuz 2013'te gene Minnig havaalanı kuşatmasında şehit oldu. İstanbul'daki bir yürüyüşte Koç liderlik ederken Şenateş'in pankartı tuttuğu görülüyor.

(Not: Minnig havaalanı muhalifler tarafından Ağustos ayında ele geçirildi. Nusayrilerle savaşırken şehit olan Abdurrahman Koç ve Yakup Şenateş PKK medyasında PKK ile savaşırken ölen Türkler diye gösterildi-Çeviren).

3- Metin Ekinci

Metin Ekinci Ağustos 2012'de Halep'te öldü. Ölümü önce Suriye devlet televizyonunda rapor edildi ve Türk kimliği ile naaşı yayınlandı. Cenazesi Ekinci'nin memleketi Bingöl'de Hacı Hasip Camisinden kaldırıldı ve haksozhaber.net Ekinci'nin onuruna verilen vaazın metnini yayınladı. Suriye'ye gitmeden önce Ekinci en az bir dini vakıf ile irtibat halindeydi. Kasım 2011'de Ekinci İzmir'de İlim-Der'de konuşma yaptı. Konuşmanın içeriği ilmiydi ve normal dini meselelerle alakalıydı. İlim-Der bir İslami araştırma ve kültür kuruluşudur. Web sayfası Suud ve diğer Arap alimlerinin Türkçe altyazılı derslerini yayınlıyor. Ekinci'nin şehadeti ile alakalı en ilginç bilgi kardeşi Azad Ekinci'nin 10 sene önce Türkiye'nin en çok aranan kişilerinden birisi olmasıydı.

Azad Ekinci 20 Kasım 2003 İstanbul HSBC bombalamaları ile ilgili olarak suçlanmıştı. Daha sonra Ocak 2004'te Irak'ta intihar saldırısında öldüğü iddia edildiyse de Türk yetkililer bu iddiayı yalanladı.

SONUÇ

Cagaptay ve Zelin'in işaret ettiği gibi Türkiye Suriye savaşı devam ettikçe bazı sorunlarla karşılaşabilir, bu endişeler Suriye savaşı bittikten sonra cihatçıların nereye yöneleceklerinden kaynaklanmaktadır. Savaşçıların hayır kurumları ve vakıflarla olan bağlantıları Türkiye'deki daha muhafazakar unsurların içinde en azından gayrıresmi bir cihad destekçisi grubun bulunduğunu göstermektedir. Savaş sürdükçe Türklerin Suriye'ye seyahate devam etmesi ve Suriye'nin kuzeyini kontrol eden uluslararası cihat ağları ile bağlantılar kurması beklenebilir.

İran'daki sünni Cündullah Hareketi'nin lideri Abdulmalik Rigi'den İranlı annelere mektup

İran'da İran Ordu güçlerine sık sık saldırılar yapmalarıyla bilinen Sünnî Cündullah hareketi lideri Abdulmâlik Rigi'nin İran istihbaratınca yakalanmasından sonra cezaevinden yazdığı bir mektubu Sünni-News sitesi yayınlamıştı. Belucistan bölgesinde çok ciddi bir etkinliği olan örgüt hakkında İran, örgütün Amerikan güdümlü olduğunu iddia ederken, örgütün yakalanan lideri Rigi ise İran'ın Sünnilere yaptığı baskılardan ötürü savaştıklarını söylüyordu. Rigi'nin yakalanmasından sonra Cündullah örgütü İran'dan intikam alacaklarına dair açıklama yapmıştı. Rigi, davasından hiç geri durmadan idama gülerek gitti ve asılarak idam edildi. Rigi'nin katledilmesinden sonra İran'daki Cündullah Hareketi, ismini "İran el-Ensar Hareketi" olarak değiştirdi ve İran'ın Suriye'deki rolünden ötürü çok sayıda İran askeri hedeflerini vurdu. İşte Rigi'nin cezavinden yazdığı **mektup:**

Ey aziz, şerefli anneler! Size yüzlerce selam olsun! Öyle ki sevgi dolu şefkatli göğüslerinizdeki temiz sütünüzle sizler bize cesareti ve fedakarlığı öğrettiniz. Sizler ahlâksızlık ve rezilliğe karşı koymayı, direnmeyi, boyun eğmemeyi öğrettiniz.

Evet anne! Küçük oğlun, Yüce Allah'ın fadlı ve kereminden sonra, senden emdiği temiz süte bağlı. Erkekliğin görünüşle olmadığını sen öğrettin. Endülüs'teki mücahidin hikayesini senden öğrendim. Hasret gözyaşları yanaklarından süzülür bir halde, ağlayarak annesinin kucağına döndüğünde karşısında sarsılmaz dağlar misali duran annesi mücahid oğluna şöyle sesleniyordu: "Canım oğlum, gözyaşları acılara derman olmaz, git diğer mücahidler gibi dinini ve hedefini müdafaa et ve bu yolda elinden geleni yap."

Evet anneciğim! Ben o mücahidim ve o değerli sözlerin yıllardır kulaklarımda hatta kalbimin derinliklerinde yankılanıyor. Uykumda bile aklımı meşgul ediyor sözlerin.

Sana bu mesajı göndermek ve uğruma katlandığın zorluklar için teşekkür etmek istedim. Ancak diğer anneleri de görmezden gelmekten kaçındım. Zira her biri, o Endülüslü anneye benziyor. Eminim ki; onların yorgunlukları, acıları ve cesaretleri de o Endülüslü anneninkinden daha az değil, hatta daha fazla bile olabilir.

Evet, Ey Belucistanlı anne! Ey Kürdistanlı, Farslı, Arap, Türkmen, İranlı anne...! Benden ve tarih boyunca hak yolunda savaşan bütün savaşçılardan cesaretiniz ve şerefiniz için size binlerce selam olsun.

Zalimler ve ülkemize hükmeden zorbalar, gerçekleri sahte, zehirli propagandalarıyla değiştiriyor; zalimi mazlum, garip ve dost canlısı kuzuyu yırtıcı bir hayvan, yırtıcı hayvanı da garip, zavallı gibi gösteriyor. Son seçimler, ülkemizin -İranlı Şii Müslümanlar olduklarını beyan eden; ancak kendi şahsi çıkarlarından başka hiçbir şey düşünmeyen, insanların kanına susamış- zorba yöneticilerinin; otoriteleri ve mezhebin ileri gelenlerini münafıklık ve ihanetle suçlamaya, tutuklu oğullarının akibetlerini soruşturan anneleri tutuklamaya, insanların fikirleriyle alay etmeye, hatta kanları, canları ve şerefleriyle oynamaya, siyasi açıdan farklı görüşlere sahip olmak dışında hiçbir suçu olmayan halka karşı (hatta bizden daha sefil olmalarına karşın Şiilere bile), insanlık karşıtı, en iğrenç ahlak suçlarını işlemeye hazır olduğunu gösterdi.

Evet anne! Tarih, Abdulmâlik Rigi'nin haram süt içmediği; kaçakçı, eşkıya, hırsız ya da katil olmadığı; yalnızca dinini, halkını ve yüksek hedeflerini koruduğu ve silahlı mücadeleye başvurmak zorunda kaldığı hükmünü verecek.

Evet! Tarih, Abdulmâlik'in mazlum İran halkının, Belucistan halkından Sünnet Ehli'nin ve 'din, mezhep ve imam-ı zaman' adı altında zalim yöneticilerin yağ çekicilerine bağlı yaşayan bütün mazlumların çığlığı olduğunu ispatlayacak. Arzularını ve dürtülerini tatmin etmek için halkın ve ülkenin mukadderatını ele geçirdiler, insanlara da kendilerini kurtarmaları için savaşmaktan başka yol bırakmadılar.

Evet! Tarih, hapishanelerde ve gözaltı kamplarında İran istihbaratı üyeleri tarafından tecavüze uğrayan anneleri ve kız kardeşleri müdafaa etmek için silahlı mücadeleyi seçtiğimize ve özgürlüklerine kavuşmaları için bozguncilara karşı savaş ve cihaddan başka bir yol bulamadığımıza tanıklık edecek.

Evet! Bölgemizde ve İran'ın bütün bölgelerinde düşmanların kurnazlık ve dalavereleriyle, ya zor kullanarak ya da ikna yolu ve çeşitli numaralarla kandırılan anneler ve kız kardeşler var. En şerefli ailelerden olmalarına karşın, İran istihbaratının kontrolünde zalim suç çetelerine çekildiler. İstihbarat kaynakları onları tuzakları ve maharetleriyle yakaladı. Şu anda da aşiret liderlerini ve o aldatılmışların ailelerini, emirlerine karşılık vermeye ve kendileriyle işbirliği yapmaya zorlamak için, kızlarının sırlarını ifşa etmekle ve zayıf noktalarını ortaya çıkarmakla tehdit ediyorlar.

Aziz annem ve muhterem kız kardeşim! Allah ben ve benim gibilerin şahidi olsun ki biz deli değiliz. Ancak bizi silah taşımak zorunda bırakan şeyler var ki onları ortaya koyarsak bütün dünyanın önünde insanlarımızın şeref ve haysiyeti yok olup gider.

Bu mesajın annelere ve kız kardeşlere gönderilmesinin sebebi, onların konuyu başkalarından daha iyi biliyor olmaları! İçinizden

Rejimin üyeleri, geçmişten günümüze Sünni kadın ve erkeklere yaptıklarını -hatta Sünnet Ehli'nden yaşlılara karşı dahi öyle iğrenç suçlar işlediler ki kalem yazmaktan aciz kalır ve utanır- son zamanlarda gözaltı kampları ve hapishanelerdeki Şii mezhebinden kadın ve erkek tutuklulara yapıyorlar. İnsanlara yaptıkları rezillikleri açığa çıkarmak oldukça zor. Öyle ki ölüme eş değer. Dolayısıyla bu tehlikeli ve ağır meseleye işaret etmekten ve konuya dair imada bulunmaktan başka bir şey yapamıyoruz.

yürekli ve cesur olanların çıkmasını ve takma isimler kullanarak suçluların işledikleri suç eylemlerini ortaya çıkarmasını ve Sünni ve Şii İran halkına İran'da giriştiğimiz silahlı mücadelemizin sebeplerini açıklamasını ümit ediyoruz.

Rejimin üyeleri, geçmişten günümüze Sünni kadın ve erkeklere yaptıklarını -hatta Sünnet Ehli'nden yaşlılara karşı dahi öyle iğrenç suçlar işlediler ki kalem yazmaktan aciz kalır ve utanır- son zamanlarda gözaltı kampları ve hapishanelerdeki Şii mezhebinden kadın ve erkek tutuklulara yapıyorlar. İnsanlara yaptıkları rezillikleri açığa çıkarmak oldukça zor. Öyle ki ölüme eş değer. Dolayısıyla bu tehlikeli ve ağır meseleye işaret etmekten ve konuya dair imada bulunmaktan başka bir şey yapamıyoruz.

Bu mesajın, bizi silah taşımakla suçlayanlara bir hatırlatıcı olmasını ve mafya istihbarat çetesinin, Sünnet Ehli'nden Kürt, Belucistanlı, Türkmen, Arap ve Farslılara vs. neler yaptığını bilmeleri için gözlerini ve kulaklarını açmasını umuyorum.

Artık vakit geldi ve bütün insanlar için gayretle, yüreklilikle, izzet ve şerefle kollarını sıvama ve geçen otuz sene boyunca İran halkının başından geçen esrarengiz olayların üzerindeki sır perdesini kaldırma fırsatı oluştu.

Eğer isimlerini beyan etme cesaretleri ve cüretleri yoksa da en azından takma isimler kullansınlar ve rejimin mazlum halka karşı işlediği suçları açığa çıkarsınlar. Alimler, yazarlar, araştırmacılar, insan hakları eylemcileri ve sosyal hak savunucularından vs her birinin bu yolda üzerine düşen rolü ve dine ve insanlara karşı sorumluluğunu yerine getirmesi ve bugüne kadar gizli kalmış ve kötü molla düzeni tarihinde meydana gelmiş esrarengiz olayları ortaya çıkarması gerekir.

Son olarak, oğlunuz hakkında endişelenmemeniz için sizi temin ederim. Elhamdulillah ben mukaddes ve yüksek hedeflerim uğrunda naçizane kendimi feda etmekten onur duyuyorum. Ve's-Selamu aleykum.

Zâlim İran Rejiminin

Karanlık Zindanlarında Esir

Abdulmâlik Rigi

Charles Lister

Mısır'da Geleceğe Dönüş

Tarihin savunma bakanı Abdulfettah el Sisi'yi yargılamasını beklerken şiddet ve teröre karşı gösteri çağırısında bulunarak destek istemesi öfke uyandırıcıdır, ancak şaşırtıcı değildir.

Başkan Mursi'nin devrilmesine karşı Kardeşler saflarından gelen tepkilerin tırmanması karşısında general ultimatom vermeye ve seçilen başkanın dönmesi çağrılarını güçle bastırmaya devam etti.

Esasen ortada bir devlet başkanı yahut başbakan yokmuş gibi neden kendisi başbakan yardımcısı olan Sisi'nin abartılı gösteri çağrıları yaptığı da merak konusu!

Şiddeti önlemekle görevlendirilen Mısır'ın emniyet ve istikrarindan sorumlu adam Sisi kendi sahasını korumak için gerginlik ve çatışmaları artırmaya meyilli görünüyor.

Sokağa çıkmak yada olmamak

Darbenin ertesinde liderlerinin tutuklamasından sonra Müslüman Kardeşler ilerdeki baskılardan korunmanın tek yolunun cadde ve meydanlara dökülmek olduğu kararına vardı. Ezilmiş ancak yenilmemiş olan İhvan taraftarlarına yılın en sıcak ayında kamplar kurmaları çağrısı yaptı, Ramazana tesadüf etmesi ise destekçilerini bütün gün aç ve susuz bırakıyordu. Orduyu kararından döndürmeyi ümit ederek sabırla meydanlarda kaldılar.

Ordu ise cevap olarak Kardeşler karşıtlarından kararlılıklarını açıkca göstermelerini istedi.

Sonuç olarak hem ordu hem de Kardeşler ateşli bir rekabette sokağa dökülen göstericilerin sayısı, gösterinin süresi ve büyüklügü üzerinden puan kazanmaya başladılar.

Sanki milyonlarca fazla insan toplamak bir şeyi çözecekmiş gibi bu tahrik ve muteakiben artan gerginlikler ülkenin istikrarini daha da bozmaktadır.

Sokaklardaki kargaşa ve ölümü izlemek karşıt güçler arasındaki gerginliği artırmanın nasıl tersetki yaptığını ortaya seriyor. Gerilim telaffuzu ülkeyi çözüme yaklaştırmak yerine kaosa götürüyor.

İçiçe üç zorluk

Sokağın sesi dikkatlice dinlendiğinde genel mesajı anlamak oldukca kolaydır: Mısırlıların büyük çoğunluğu tek bir parti, ideoloji veya güç tarafindan yönetilmek istemiyor.

Hala 25 Ocak 2011'de istedikleri şeyi istiyorlar: Mursi'nin aleyhtarlarının gerçekleştirmekte başarısız olduğuna inandıkları, destekçilerinin ise yapacak zaman tanınmadığını söylediği ekmek, sosyal adalet ve özgürlük.

Ancak Mısır'ın en büyük problemleri -ekonomi, emniyet ve iyi yönetim- sokaklarda çözüme kavuşturulamaz, yahut Mısır ve diğer Arap ülkelerinin on yıllarca acısını çektiği ordu ile Müslüman Kardeşler arasında bir çatışma ile çözülmez.

Aksine Mısır kitlesel gösterilerin azaltılması ile başlayarak – bu zorla olmamalıdır- guvenlik ve istikrari sağlamalıdır. Bugunku şiddet kısa vadeli bir çözüm sunabilir ancak sonrasında birbirine geçmiş, çözülemez problemler ortaya çıkacaktır.

Kardeşler birçok konuda başarısız olmuş ve Mursi ekonomik ve sosyal meselelerde iyi bir liderlik yapamamışsa da General Sisi oldukça sorumsuz davranıyor. Ayrıca ordunun yönetim ve ekonomi karnesi de tabiri caizse berbattır.

Aslında Mısır'ın liderlerinden hiçbiri, dini kişiler ve generaller ülkeyi çıkmazdan çıkarma kapasitesine sahip olmadıklarını gösterdiler. Liderlik yapanların cevabı yok, cevabı olanlar ise lider değiller. Liderler sesleri ne kadar cok çıkarsa ve haklılıklarına ne kadar cok inanirsa o kadar az yapici gorunuyorlar.

Şimdi sokaklar tekrar konuştuğundan kurumlar, siyasi partiler ve yeni nesil gençlik de dahil olmak uzere sivil toplumun sorumlu davranmasi gerekmektedır. Bu ise kişisel husumetler unutularak ve asiri hirsli kişilerin hirsi dizginlenerek başlar.

Kim değil, ne

Kardeşler tam mücadelenin sadece Mursi değil, seçim sandığının meşruiyetini korumak için olduğu kararına vardıklarında Sisi bunu daha çok kişiselleştirdi ve Müslüman Kardeşler'e şahsi saldırı başlattı.

Göstericiler tek adam yönetiminin sonunu isterke Sisi'nin yüzünün posterlere yapıştırılması askerin siyasete dönüşü hakkında endişeleri doğrulamaktadır.

Ancak insanlar mübarek'in tek adam/tekparti yönetimine ve daha Mursi'nin aynı yöndeki teşebbüsüne itirazlarını gösterdikten sonra Sisi'nin tek adam/askeri yönetim çabaları akıl karı değildir.

Eğer Müslüman Kardeşler içine kapanıksa ülkeyi yönetmek için şeffaflık vazgeçilmezken ordu daha izole bir yapıdır.

Geriye baktığımızda Mübarek'in giderken Mısırlıları bekleyen büyük sorunun Mübarek'in yerini kimin alacağı değil, neyin alacağı ve geçişin nasıl başarılacağı olduğu açıktı.

Fakat rejim altyapısı henüz güçlü iken aceleyle yapılan seçimler milleti bölünmmeye götürdü ve Mısır'ı bekleyen zorlukları karmaşıklaştırdı.

Gittikçe kutuplaşan düşmanca bir atmosferde herhangi bir liderin bölücü bir karakter olacağı açıktır.Ve yaptığımız seçim muhtemelen öyle olacağı gibi İslamcı ile sekuler arasındaysa, katılımcılığa ihtiyaç olunan bir zamanda kazanan taraf diğer kesimi yabancılaştıracaktır.

Basitçe konuşursak bir liderin tek parti veya tarafı temsil ettiği günler geride kalmıştır. Ve bu yönetim sisteminde büyük değişiklikler gerektirmektedir.

Eğer bu güzel topraklara yakışan daha katılımcı bir anayasa düşünülürse mısırlılar sözde yeni firavunlar üreten sistemi geniş koalisyonlar doğuran bir sistemle değiştirebilirler.

Ekonominin sessiz çöküşü

Ekonominin kötüleşmesi sokağın sesinde kayboldu. Mısırlılar meselelerini çözmekler meşgulken en temel problemlerini bile halletmekten aciz tamamen iflas etmiş bir ülke ile karşı karşıya kalabilirler.

Mısırlıların ne kadar erken siyasi güç kavgası yanılgısından uyanıp ülkeyi yönetmeye girişirse ülkeyi tam bir çöküşten kurtarmaları o kadar muhtemeldir.

Suudi Arabistan ve Birleşik Arap emirlikleri'nin Ekonomiye pompaladığı 13 milyar dolar oldukça yüklü miktarlar ancak bu fonlar ekonominin yapısal zorluklarını iyileştirmeye ancak bir başlangıç olabilir.

İnsanın sadece ekmekle yaşayamayacağı doğrudur ancak ekmeksiz de yapamaz. Bu yüzden Mısır lehcesine ekmek ve hayat aynı kelimeyi paylaşmaktadır.

Esasen gelecekten en fazla zarar görecek olanlar ailelerini beslemeye güç yetiremeyen kentli fakirlerdir. Mısır'ın toplam borcu çoktan milli gelirin %87'sidir ve bunun %74'ü iç borçtur. İstikrarsızlık ve güvensizlik derinleşirken %12'lik faizlerde borç hızla artmaktadır.

Borcun dörtte üçü yerel bankalara olduğundan ödenmesi bütün ekonomiyi etkileyecektir (Günümüz borca dayalı para sisteminde devlet para basmak için tavil ihrac ederek bankalara satar bu suretle bankalara borçlanır ve sürekli faiz öder, bankalara olan borç asla tamamen ödenemez - Çeviren). Geçtiğimiz yıl mısır hükümet bütçesinin dörtte birini (21 milyar dolar) borç ödemelerine ayırdı.

Bu miktar nerdeyse hükümetin memur maaşlarını ödemeye ayırdığı paraya eşdeğerdir (21.28 milyar dolar), adam kayırma dolayısıyla memur kadroları da şişirilmiş ve verimsiz memurluklar çoktur.

Bütün bunlara hükümetin gıda ve benzin subvansiyonlarınının 24 milyar dolara, yani bütçenin dörtte birinden fazlasına ulaştığını da ekleyin.

Bu sebeble, faiz ödmeleri subvansiyolar ve maaş ödemeleri bütçenin %75'inden fazlasına gitmektedir ve gelecek hükümetlere devletin diğer işlerine ayıracak çok az para bırakmaktadır.

Daha da ötesi istikrarsızlık sonucu düşen ücretleri, düşen verimliliği ve düşen vergi gelirlerini hesaba kattığımızda bir sonraki hükümetin bırakın okul, hastane gibi sosyal hizmetleri vermeyi, altyapıyı tamir etmesinin imkansız olduğunu ve iflasının muhtemel olduğunu görürüz.

Geçtiğimiz yıl kamu yatırımları 6.7 milyar dolar, yahut ekonominin (245 milyar dolar) yüzde 3'ünden daha azdı.

Bu devrimden sonra ülkeyi inşa etmek için takip edilecek yol değildi.

Kapsamlı çözümler

Özet olarak Mısır'ın önünde çok mesele vardır ve bırakın bir lider yahur generali, hiçbir kesim ülkenin acil sorunlarını çözmeye başlamaya bile muktedir değildir.

Geniş desteğe sahip bir koaliasyon hükümeti bile yapısal değişimler yapma gereksinimi ve aynı zamanda sosyal adalet vaadini tutma ihtiyacı düşünüldüğünde kısa ve orta vadede yönetmekte oldukça zorlanacaktır.

Yukarıda detaylıca açıklanan üç mesele tamamiyle birbiriyle ilintilidir ve ayrı ayrı halledilemez. Güvenliği iyileştirmek ekonomiyi kurtarmak için vazgeçilmez olduğu gibi, iyi ve ortak bir yönetimde güvenliği ve ekonomiyi iyileştirmede merkezi yere sahiptir.

Milletler sloganlarla yaşayamaz ve devrimler kapsamlı sosyal ve ekonomik değişimler olmadan başarıya ulaşamaz.

Mısırlıların hayat kalitesini iyileştirmek için önemli noktalara parmak basacak temsilcilere ihtiyacı vardır, yıkım ve ölüme yol açan puan kazanma yarısına değil.

Çevirenin notu: Ekonominin kötüleşmesi makalenin bu kadar önemli bir parçası iken, ordunun ekonominin yaklaşık yarısını kontrol ettiğine değinilmemesi büyük bir eksiklik.

Prof. Dr. Richard Folk

Indyk'ın Özel Barış Elçisi Atanmasının Anlattıkları

Kerry'nin çözüm bulma arayışında samimi olduğuna dair bir his var, ancak işleri bu şekilde yürütmek ümit vermiyor. Belki de başka geçerli alternatif yoktu. Belki de İsrail Indyk gibi bir adamın atanacağına dair teminat almasa müzakere masasına hiç gelmezdi. Ve İsrail onay vermediğini sezdiriyorsa Washington felç olur.

Bu beklenen birşeydi ve önceden işaretleri verilmişti. Ancak gene de çok şey anlatıyor.

Bu görev için düşünülen diğer iki aday da eşit derecede İsrail partizanı olarak biliniyordu. Eski İsrail büyükelçisi Daniel Kurtzer ve 2000'de Clinton adına Camp David görüşmelerini yürüten AIPAC destekli Washington Institute'i Indyk ile birlikte kuran Dennis Ross.

Bu üçünden kazanan İngiltere doğumlu, Avustralya eğitimli, eski AIPAC çalışanı ve eski İsrail büyükelçisi (1995-1997, 2000-2001) Amerikalı diplomat Martin Indyk'ti.

İsrail'in kayıtsız şartsız destekçisi olan Amerika'ya bu kadar güçlü İsrail yanlısı referansları olan birisine barış görüşmelerini teslim etmek tuhaf görünmüyor mu?

Daha da tuhaf olan ise medyanın muazzam güce ve diplomatik kaldıraca sahip olan tarafın daha da güçlendirilerek diğer müzakereci tarafı köşeye sıkıştırmasındaki garipliği görmeye kayıtsız kalmasıdır. Bu uyuşukluk mu yoksa önyargı mı? Bu kadar önyargılı bir çerçeveye çok mu alıştık yoksa sesli dile getirilmesi halkla ilişkiler çabalarına zarar vereceği için mi ihmal ediliyor?

Bu şovu yapan Amerikan dışişleri bakanı John Kerry Indyk'in atanmasını ilan ederken barış müzakerelerinin başarıya ulaşmasının tarafların makul tavizler vermesinden geçtiğini söyledi. Neyin makul olduğuna kim karar verecek peki? İsrail'in arsız bir siyasi müttefikine güvenilebilir mi?

Hatta kimse Netanyahu ve Yahudi yerleşimi taraftarı kabinesinin herhangi bir makul taviz vermeye yanaşacağını aklından geçirebilir mi?

Şu iki şeyden birini yapsaydı Kerry'nin daha olumlu bir format yakalaması mümkün olurdu: Filistinli ya da en azından Ortadoğu kökenli birini görüşmelere yardımcı elçi olarak ataması gerekirdi. Obama'nın eski Chicago dostu ve komşusu Rashid Khalidi Filistinliler için güven verici bir seçim olurdu.

Kerry'nin çözüm bulma arayışında samimi olduğuna dair bir his var, ancak işleri bu şekilde yürütmek ümit vermiyor. Belki de başka geçerli alternatif yoktu. Belki de İsrail Indyk gibi bir adamın atanacağına dair teminat almasa müzakere masasına hiç gelmezdi. Ve İsrail onay vermediğini sezdiriyorsa Washington felç olur.

Kalan tek soru Filistin Yönetimi'nin neden bu kadar uysal davrandığıdır. Böyle bir kurguda ne kazanabilirler? Washington'un himayesini kabul eden bu kişiler neden daha dengeli ve tarafsız bir elçinin atanmasını talep edemiyorlar?

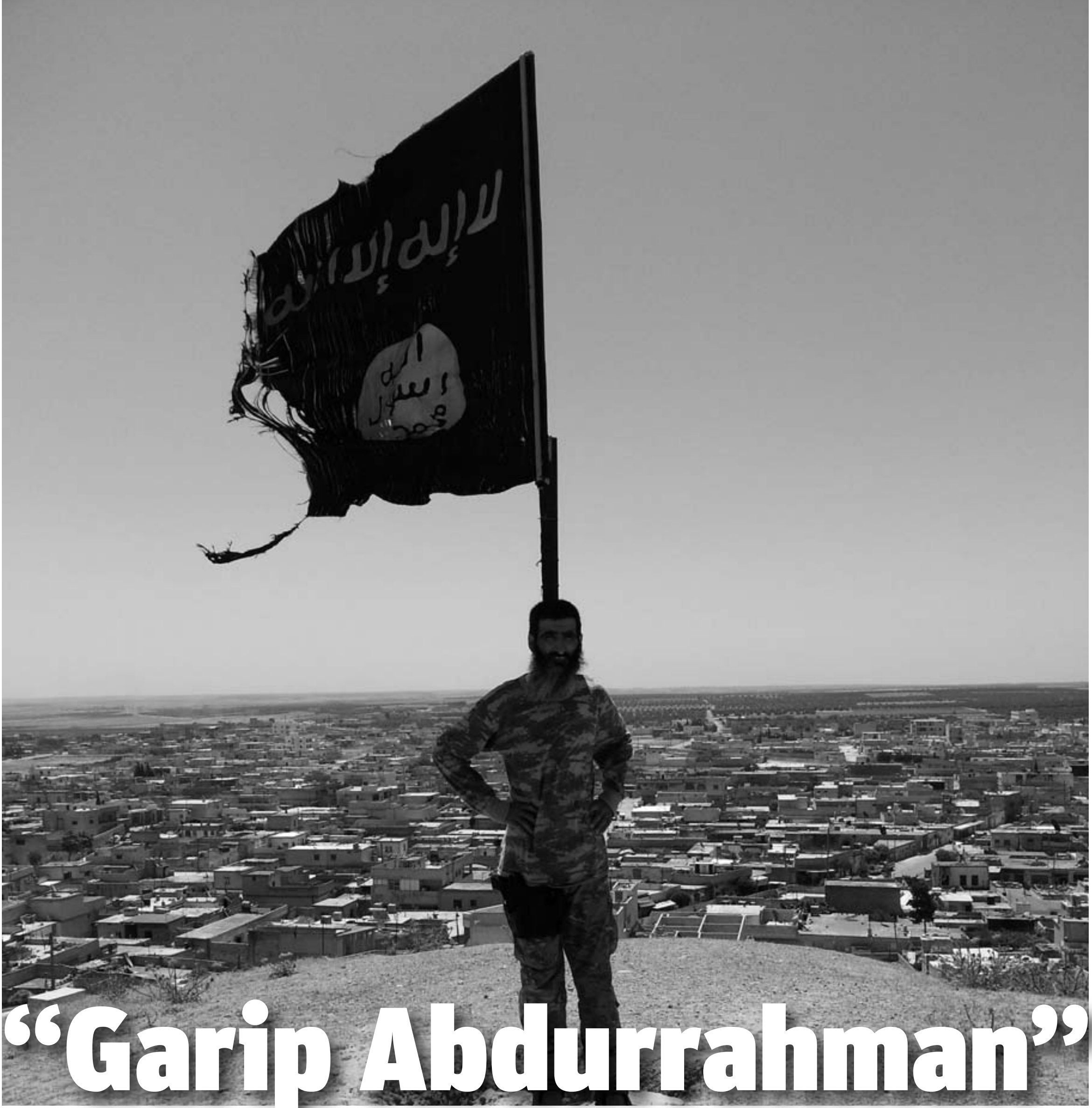
Böylece barış süreci diye lanse edilen başka bir maskaralığı tecrübe etmeyi bekleyebiliriz. Bu tür yanıltmalar Filistinlilere pahalıya mal olmaktadır ve İsrail'in işine yaramaktadır. Yahudi yerleşimleri genişleyecek ve ilgili projeler devam edecek, işgal bütün gücü ve aşağılaması ile devam edecek, ve birleşik bir Filistin liderliği ümitleri sonsuza kadar beklemeye alınacak. Hiç de sevimli bir resim değil.

Daha da tuhaf olan ise medyanın muazzam güce ve diplomatik kaldıraca sahip olan tarafın daha da güçlendirilerek diğer müzakereci tarafı köşeye sıkıştırmasındaki garipliği görmeye kayıtsız kalmasıdır. Bu uyuşukluk mu yoksa önyargı mı? Bu kadar önyargılı bir çerçeveye çok mu alıştık yoksa sesli dile getirilmesi halkla ilişkiler çabalarına zarar vereceği için mi ihmal ediliyor?

Abdullah Salih

"Garip Abdurrahman"

Sonra bir haber... Abdurrahman şehid oldu dediler. 1 Temmuz 2013 tarihe Garip Abdurrahman, Adıyaman Gerger'li Abdurrahman, mücahidlerin bulunmuş olduğu saflarda yiğitçe savaşırken şehid oldu haberi geldi. Aman Allah'ım! Nereden nereye! Abdurrahman'ın karakterini az buçuk bilenler onun biraz inatçı olduğunu da bilirler. Abdurrahman'ı sınır boylarında insanlara yardım faaliyetinde bulunmak kesmemiş olacak ki mücahidlerin olduğu yerlere kadar gidip elinden ne gelirse yaptığı aşikardı. Mütevazi bir hayatı, sade bir yaşam tarzı olan yiğit bir insandı. Kızdığında dahi karşı taraf onun kızması dolayısı ile alınganlık göstermezdi. Samimi tavrı bütün benliği ile ortamı sarar kimse de ona itiraz etmezdi.

Adı Abdurrahman Koç. Adıyaman'lı. Gerger'den.

Bundan yaklaşık 4 sene kadar önce bir vesile ile Fatih'de tanıştığımızda hemen elime tutuşdurduğu mektup karşısında şaşırmıştım. Daha yeni tanışıp dernek faaliyetlerini anlatmaya fırsat bırakmadan elimde mektup kala kalmıştım. İtiraz bile edememiştim. Garip Abdurrahman sizle ilk tanışmış olsa dahi öyle kalakalırdınız inanınki... İtiraz dahi edemezdiniz.

Neden itiraz edeceksiniz ki? Anlatırdı Garib Abdurrahman: "Bu dernek ümmetin ikinci veya üçüncü sınıf gördüğü insanlar ile ilgileniyor" demişti. Nasıl diye sormaya fırsat bırakmadan: "Hapishanede nice müslüman erkekler, hanımlar ve haksız yere yatanlar var" demişti. "Bunlarla ilgilenilmesi gerekiyor, onların zamanları çok, kitap okumaları noktasında yardım ediyor bu dernek, geride kalanlarla diyalog kurarak sabırlar telkin ediyor, biraz (hiç olduğunu görmedim) gücü varsa da onlara yardım ediyor" diyordu. "Bazen onların paraları bitiyor biz de cep harçlığı gönderiyoruz" diyor ve onların bu küçük katkılarla bile mutlu olduğunu gözleri duygulanarak anlatıyordu. Tok bir sesi ve ikna edici bir üslubu vardı bu güzel kardeşimin.

Ümmetin dertleri ile dertlenmek yetmiyormuş gibi dernekte hiç tanımadığınız, fikri, cinsi, meşrebi ne olduğunu bilemediğiniz birileri ile karşılaştığınızda şaşırmamanız gerekir. Abdurrahman ile temas etmiştir ve onu yedirmiş, giydirmiş, yatırmış olarak bulurdunuz.

Dernek olarak birçok hayali vardı: Hukuki olarak müslümanların yardımlarına koşturacak avukatlarla temasa geçip avukat tedarik edemeyenlere yardım etmek için çabalar dururdu. Staj gören avukat adayı genç kardeşlerimizle özel ilgilenir, onlara nasihatler eder, avukat oldukları takdirde ümmeti ihmal etmemeleri noktasında uyarıda bulunurdu.

Evli olan ceza almış mahkumların aileleri ile birlikte olmaları için çaba sarfeden bir hukuki düzenlemenin yollarının aranması için çalmadığı kapı bırakmamıştı. Yanlış bilmiyorsam yakında bununla ilgili bir düzenleme de yapılacak.

Ceza almış birisi kim olursa olsun hapishanede ise hiçbir ayırım yapmaz, görüşlerine bakmaz, onların bulunduğu bu durum dolayısı ile elden ne gelirse yapmaya çalışırdı. Hiç unutmuyorum kelli felli olan bir büyük kulübün yöneticisi içeri girdiğinde "tam zamanı" der ve hemen onun bu durumunu fırsat bilerek kitaplar gönderir, mektuplar gönderir, onu bulunmuş olduğu durumda Rabbine yönelmesi için çaba gösterirdi.

Dernek Garipler Derneği idi. Gerçekten garibanlara yardım için kurulmuş, kıt kanaat ele geçirdiklerini onlarla paylaşan bir kişi idi Abdurrahman. Kendisi de garipti, derneği de garipti. Adı da Garip Abdurrahman'dı.

***

Gün geldi Suriye'de savaş patlak verdiğinde soluğu Suriye'deki yetimlerin, öksüzlerin yanında aldı. Onlara gıda yardımında bulunmak için çalmadığı kapı bırakmadı. İnsanları yardıma teşvik etti. Kendisi de birkaç arkadaşı ile beraber Suriye'de yardım faaliyetlerine bizzat katıldı.

ŞEHİD ABDURRAHMAN KOÇ ŞEHADETİNDEN SONRA GÜLÜMSÜYORDU

Zalim Suriye rejiminin aç, susuz, sefil bıraktığı bir çok insan için o da hem şahsı hem derneği ile beraber elinden ne geliyorsa yaptı.

Sonra bir haber...

Abdurrahman şehid oldu dediler.

1 Temmuz 2013 tarihe Garip Abdurrahman, Adıyaman Gerger'li Abdurrahman, mücahidlerin bulunmuş olduğu saflarda yiğitçe savaşırken şehid oldu haberi geldi.

Aman Allah'ım! Nereden nereye! Abdurrahman'ın karakterini az buçuk bilenler onun biraz inatçı olduğunu da bilirler. Abdurrahman'ı sınır boylarında insanlara yardım faaliyetinde bulunmak kesmemiş olacak ki mücahidlerin olduğu yerlere kadar gidip elinden ne gelirse yaptığı aşikardı.

Mütevazi bir hayatı, sade bir yaşam tarzı olan yiğit bir insandı. Kızdığında dahi karşı taraf onun kızması dolayısı ile alınganlık göstermezdi. Samimi tavrı bütün benliği ile ortamı sarar kimse de ona itiraz etmezdi.

Allah yolunda Adıyaman'dan İstanbul'a gelmiş, hayatı boyunca İslami faaliyetler içinde bulunmuş, insanlara faydalı olmaya çalışmış bir garip yiğitti kendisi.

PEYNİRCİ YAKUP DA ABDURRAHMAN KOÇ'TAN SONRA ŞEHADETE ULAŞTI. BÖYLECE GARİP-DER'İN ÜÇ ÇALIŞKAN ÜYESİ VE BAŞKANI DÜNYADAN ŞEHİD OLARAK AYRILDILAR

Kendisinin şehadetinden 15 gün kadar önce çok sevdiği Özbek Komutan Sabri'nin şehid olması onu derinden yaralamıştı. Çok geçmeden o da Rabbine ve sevdiklerine kavuştu. Ve sonra Yakup...

Peynirci Yakup...

Bu genç yiğit insanların dikkatini çekmeden Allah yolunda çaba sarfeder dururdu. Yakup da Abdurrahman için deli olurdu. Çok geçmeden duyduk ki o da şehid olmuş...

Üç yiğit kısa aralıklarla Rablerine kavuştular...

Onlar bir hiç uğrunda değil, Allah yolunda şehid oldular. Onlar için birileri öldü diyorsa Allah da onlar için "onlar ölmediler, diridirler, siz bilmezsiniz" diyor. Ben Allah'ın dediğinin doğru olduğuna şahitlik ederim. Onları tanıyan müslümanlar da buna şahitlik ederler. Biz hepimiz bu üç güzide kardeşten razı olduk, Allah da onlardan razı olsun ve cennetine koysun.

Amin...

Bir anekdot:

Bir gün dernekte oturmuş muhabbet ederken saatler geçti ve acıktık. Kimsenin cebinde derde deva olacak bir para yoktu.

Arkadaşlardan birisi: Abi ne yiyeceğiz diye sorduğunda o: Ben bir bakayım mutfağa ne var diye gider ve eli boş dönerdi. Sonra da: Allah kerim der biraz daha sabredelim zaten akşam olacak derdi.

Çünkü ceblerdeki para ancak eve gitmeye yetecek kadardı. Sonra bir zil sesi duyduk. Bir kardeş geldi. O kardeşin biraz maddi durumu iyi idi. Bunu Abdurrahman da biliyor olacak ki: "Gel hele kardeş, biz de ne yiyelim diye düşünüyorduk, ne alacaksın bize yemek" deyince, o kardeşimiz de: Siz burda kalın ben bir şeyler yaptırıp geleyim deyip çıktı. Çok geçmeden güzel kebablar ile çıka geldi. Bizler sevinç içinde idik. Sonra Abdurrahman: Yav bu kebablar benim mideme zarar verir ama ne yapalım diyerek hep beraber yemek yemeğe koyulduk.

Birkaç saat sonra bana dedi ki: Epeydir midemize et girmeyince midemiz kaldırmadı herhalde, biraz karnım ağrıyor demez mi.

Garipdi Abdurrahman! Aynı zamanda çok da cömertti. Kendi önündeki yemeği yiyor gibi yapıp diğer kardeşlerine dağıttığına çok şahit olmuşumdur.

Ey kardeşim Abdurrahman! Biz seni gerçekten çok ama çok sevdik. Rabbim de seni çok ama çok sevsin. Mekanın cennet olsun

Amin.

ŞEHİD ABDURRAHMAN KOÇ'UN ÇOCUKLARI BABALARININ KABRİ BAŞINDA

Ömer Belül

İslami Hareketin Büyük Öncüsü: **Şehid İmam Hasan El Benna**

Vefat ettiği sırada kiralık bir evde kalıyordu. Öyle zahid bir insandı. Tüm dünyayı etkileyecek bir teşkilat kurmasına rağmen kendisine bir ev almaya bile vakit bulamamıştı. Belki bu kadar para biriktirememişti. Belki biriktirmemişti. Bu da bize en büyük önderimiz Şanlı Nebi Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ashâb-ı Kirâm'ı, Mübarek Ebu Bekir (r.a) ve Ömer (r.a)'ları hatırlattı. Büyük Komutan Selahattin Eyyubileri hatırlattı. Allahu ekber.

Rahman ve Rahim Olan Yüce Allah'ın adı ile...

Neredeyse İslam'ın hakim olduğu en küçük bir toprak parçası dahi kalmamıştı. Zulüm, katliam ve şirk tüm İslam dünyasını kaplamıştı. İslam Ümmeti tarihindeki en korkunç, en berbat dönemlerinden birisini yaşıyordu. Birinci dünya savaşı, olağanüstü kahramanlıklara rağmen ağır bir yenilgi ile sonuçlanmıştı. Sonrasında bütün zulümlere ve şirk dayatmalarına rağmen İslam Dünyası derin bir sessizliğe bürünmüştü. Ufak tefek kıpırdanışlar hariç hiçbir yerden ses gelmiyordu. İslam'ın sesi soluğu kesilmiş, şeytanlar İslam sokaklarına hakim olmuşlardı.

Büyük İmam Hasan el Benna işte İslam tarihinin en kötü dönemlerinden biri olan böyle bir dönemde Yüce Allah'ın İslam Ümmetine bir hediyesi olarak dünyaya geldi. Ve yok edilmiş İslami hareketi yeniden başlattı. Bir ilim yuvasında doğdu. Kendisi de Allah(cc)'nun kendisine bahşettiği muhteşem hafızası ile küçük yaşlarında ilimleri öğrendi. 15 yaşında Kur'an'ı ezberledi. Dâru'l Ulûm'u birincilikle bitirdi. Binlerce kitap okumuş ve ilmi seviyesini çok yükseltmişti. Bütün bunlarla birlikte gece namazlarına devam ediyor, Pazartesi ve Perşembe günleri oruç tutuyordu. Daha bitmedi. Henüz çok genç yaşta olmasına rağmen "kötülüklere karşı mücadele" isminde bir cemiyet kurmuş, davet ve irşad faaliyetleri yapmıştı.

Hilafetin kaldırılmasıyla birlikte başlarına binbir felaketin getirildiği bir çok İslam ülkesinden birisi de İngiliz işgali, sömürüsü ve baskısı altındaki Mısır'dı. Halkın çoğunluğu bir İngiliz şirketi olan "Süveyş"te işçiydiler. Hasan el-Benna İngilizlerin Mısır halkını ezdiğini ve onu zelil ettiğini görüyordu. Hasan el-Benna o dönemleri anlatırken şöyle diyordu: "Allah bilir nice geceleri ümmetin dertlerine çareler aramak için geçirdik. Ve ümmetin hallerini tahlil etmek, dertlerini ortadan kaldırmak için ne kadar düşündük. Bu hallerin tesirinden bazen ağlama durumuna gelirdik."

Evet, İmam Hasan el-Benna gecesini ve gündüzünü Yüce Allah'ın bir imtihanı olarak perişan duruma gelmiş olan İslam Ümmetinin dünya ve ahirette kurtuluşu için çalışmakla geçiriyordu. İşte iman budur. Müslümanlar her türlü zulüm ve işkence altında inim inim inlerken, Afganistan'da vurulur, Arakan'da yakılır, Ebu Garib'de çoluk çocuk tecavüzlere maruz kalırken, Mısır'da bir günde 5 bin kadarı katledilir, Suriye'de kimyasal silahlarla yok edilirken "bunlar beni ilgilendirmiyor, ben önce imanımı kurtarmalıyım" diyen kişi bu sözü ile birlikte imanın hardal tanesi kadarını bile muhafaza edememiştir. Hadislerde bildirildiği gibi: "Zulme buğz etmek imanın en alçak derecesidir. Bunun ötesinde ise hardal tanesi kadar bile iman yoktur." ve "Müslümanların durumları ile ilgilenmeyen Müslümanlardan değildir."

İmam Hasan el-Benna "ben ne yapabilirim?" diye düşünenler içinde çok güzel bir örnektir. Küçük yaşlarında başladığı çalışmasını henüz yirmi yaşlarında olmasına rağmen çok daha büyük boyutlara taşımıştı. Kendilerinde hayır alametleri gördüğü 6 kişi ile birlikte köy köy, kasaba kasaba, şehir şehir dolaşmıştı. Henüz yirmili yaşlardaydı fakat sanki yüzlerce yıllık

tecrübesi vardı. Bunlar Kur'an ve Sünneti esas alan bir ümmet için olağandır. Üsame bin Zeyd henüz 17 yaşında iken Bizans imparatorluğunun üzerine yürüyen İslam ordusunun kumandanıydı. Fatih Sultan Muhammed 21 yaşında Konstantin'i fethederek İslambol yapmıştı.

İmam el-Benna başka isimler verilmesin diye teşkilatına "Müslüman Kardeşler" ismini verdi. Bu da onun İslam ve Ümmet sevgisinden ileri geliyordu. Kendisini ve teşkilatını "Müslüman" isminin dışında başka bir isimle isimlendirmek istemiyordu.

Allah(cc)'nun yardımı ile bu ihlaslı çalışmalar hızla netice vermiş, Mısır'da sadece 10 sene içerisinde İmam el-Benna'nın teşkilatının girmediği, şubesini açmadığı yer kalmamıştı. Kısacık bir süre içerisinde yüzbinlerce kişi teşkilata katılmıştı. Teşkilatın merkezi Kahire'ye taşındı. Bu teşkilat artık Mısır'ın kalbiydi. Ve sadece Mısır tarihine değil dünya

tarihine de geçecekti. Hilafetin kaldırılmasıyla birlikte parçalanan, ezilen, yıkılan İslam Ümmeti bu teşkilatın çalışmalarıyla birlikte yeniden ayağa kalkmıştı.

İmam el-Benna'nın akidesi ve temel prensipleri şu şekildeydi: Gayemiz: Allah, Önderimiz: Rasulullah,anayasamız: Kur'an, yolumuz: cihad, en büyük arzumuz: Allah yolunda şehid olmaktır. Bu gayeler etrafında bitmek

tükenmek bilmez bir azimle Mısır'ın evlatlarını kanatları altında toplamış aynı zamanda güçlü bir disiplin ile cemaatini organize etmişti.

Bu sıralarda İngiltere'nin desteği ile Filistin'e gelen yahudiler birçok katliam gerçekleştirerek Filistin'deki işgallerini pekiştirmişlerdi. İmam el-Benna bu zulüm karşısında da boş durmadı ve gerek Mısır'da gerekse Filistin'de yeni şubeler açarak, eğitim faaliyetleri yaparak, yardımlar toplayarak, kamplar kurarak, çok kısa zamanda Mısırlı, Filistinli ve İslam ülkelerinden gelen Müslüman gençleri eğitti ve cihad için hazırladı.

Bu kahraman gençler çok kısa bir zamanda organize olmuş bir şekilde cihad için Filistin'e gittiler ve çatışmalara katıldılar. Siyonist düşmana çok büyük kayıplar verdirdiler ve daha üstün olduklarını ispat ettiler. Şu cümleler Moşe Dayan isimli siyonist düşmana aittir: "Fedailer bizim akidemizden daha güçlü bir akideyle savaşıyor. Onlar şehid olmak için savaşırken biz yeni bir ümmet inşa etmek için savaşıyoruz. Onlarla savaşmayı denedik, ancak bize çok ağır hasarlar verdiler. O nedenle biz onlarla çatışmaktan hep geri durmayı tercih ettik."

Düşmanların da itiraf ettikleri gibi İmam el-Benna ve Müslüman Kardeşler Filistin'de yahudiye çok ağır hasarlar verdiler. Yahudi yenilgiye uğruyordu. Müslüman Kardeşler Mücahidleri Tel Aviv kapılarına dayanmışlardı. Ayrıca İmam Hasan el-Benna'nın hareketinin Müslüman halklar üzerindeki etkisi, Filistin'deki savaş boyunca ortaya koyduğu becerisi; sergilediği fedakarlık ve kahramanlık tabloları, Arap ordularından daha çok gönüllü oluşturabilme kabiliyeti ve gücü sadece yahudileri değil İngilizleri ve Mısır'daki hâkim aileyi de fazlasıyla korkutmuştu.

Bu hareketin bir sloganı daha da vardı ki sadece Mısır'da değil tüm İslam ülkelerindeki firavunların, batı işbirlikçilerinin ve hainlerin kabuslar görmelerine neden oluyordu: "Tek Ümmet, tek vatan, ortak dert." ve İmam el-Benna'nın şu sözleri: "Üzerinde Lâ ilâhe illallâh'ın söylendiği bütün topraklar vatanımızın bir parçasıdır. Onun hürmeti, kudsiyeti ve uğrunda cihad edilmesi gerekir." Bütün bu sözler de göstermektedir ki İmam Hasan el-Benna'nın hareketi küresel bir cihad hareketiydi. Kavmiyetçi ve bölgeci bir hareket değildi.

Bütün bu sebeplerden dolayı İslam'ın ve Ümmetin düşmanları sadece işgalci İngilizleri, yahudileri ve Mısır Firavunlarını değil bütün küfür dünyasını korkutan İmam Hasan el-Benna ve teşkilatının artık durdurulması gerektiğine karar verdiler.. Eğer bu hareket durdurulmazsa Filistin'i tamamen kurtarabilir, İslam Devleti geri gelebilir, Hilafet tekrar kurulabilirdi. Müslüman kanına bir türlü doyamayan küfür önderleri harekete geçtiler. Müslüman Kardeşler hareketine mensup binlerce Müslümanı tutuklattılar. Bu olaylar İmam Hasan el-Benna ve Teşkilatı tarafından düzenlenen mitinglerle protesto edildi. Aynı zaman da Mısır'da ve İslam Ülkeleri üzerindeki sömürüsünü yok etmek amacıyla İngiltere'ye de cihad ilan edildi.

Müslüman Kardeşler'in birçok mensubu hapse atılmasına rağmen İmam Hasan el-Benna dışarı da bırakılmıştı. Çünkü onunla ilgili plan başkaydı. Ve Büyük İmam, işbirlikçi zalimlerin kurşunları ile vuruldu. Hastaneye kaldırıldıktan sonra da kan kaybından vefat etmesi sağlandı. Böylelikle Ümmetin İmamı Hasan el-Benna da şehadet şerbetini içmiş oldu.

Vefat ettiği sırada kiralık bir evde kalıyordu. Öyle zahid bir insandı. Tüm dünyayı etkileyecek bir teşkilat kurmasına rağmen kendisine bir ev almaya bile vakit bulamamıştı. Belki bu kadar para biriktirememişti. Belki biriktirmemişti. Bu da bize en büyük önderimiz Şanlı Nebi Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ashâb-ı Kirâm'ı, Mübarek Ebu Bekir (r.a) ve Ömer (r.a)'ları hatırlattı. Büyük Komutan Selahattin Eyyubileri hatırlattı. Allahu ekber.

İmam el-Benna'nın cenazesinin kaldırılmasına dahi izin verilmedi. Tüm büyük Mücahidlerden olduğu gibi onun da cenazesi bile zalim kafirlerin korkudan ödünü patlatmıştı. 4 kadın ve bir yaşlı baba cenazeyi tankların arasında götürdüler. Sonra da büyük İmamın kabrinin yanında askerler halk gelmesin diye nöbet tuttular. Kur'an'ın bildirdiği gibi: "kininizle birlikte geberin."

Ayrıca zalimler böyle büyük İslam mücahidleri vefat ettiği zaman kutlama yaparlar. Bunu da ihmal etmediler. Fakat elbette Allah'ın da bir planı var. Küfür ve zulmün merkezi Amerika denilen ülkede yapılan kutlamalara şahid olan Seyyid Kutub, bu kutlamaların sebebinin ne olduğunu sorar. İmam Hasan El Benna'nın şehid edilmesi nedeniyle zalim kafirlerin kutlama yaptıklarını öğrenince Şehid Seyyid Kutub, büyük İmamın görüşlerini araştırır ve tüm dünyanın tanıdığı asrımızın hak sözü söyleyerek cihad eden en büyük mücahidlerinden birisi olan bir başka şehid olarak adeta yeniden doğar. İmam Hasan el-Benna gibi tüm dünyayı aydınlatır ve o da şehid olur. O büyük imamların şehadeti ve onların safında olanların şehadeti ile İslami hareket bitmez. Daha güçlü şekilde yeniden doğar.

Müslüman Kardeşler Teşkilatı Büyük İmamın vefatından sonra tüm İslam dünyasına yayıldı. Filistin'de, Suriye'de ve daha birçok ülkede çok daha güçlü bir şekilde teşkilatlandı. Abdullah Azzam ile Afganistan'a ulaştı. Orada yeni bir kimliğe büründü, dinsiz sovyet canavarının karşısına sonra da asrın en büyük Firavun'u ABD'nin karşısına çıktı ve İmam Hasan el- Benna'nın işaret ettiği "Gayemiz: Allah, önderimiz: Rasulullah,anayasamız: Kur'an, yolumuz: cihad, en büyük arzumuz: Allah yolunda şehit olmaktır." temel ilkeleri etrafında Afgan topraklarındaki Ensar Müslüman kardeşleri ile birlikte bütün zalim kafirlere: "tüm yaptığınız zulümlere rağmen Allah yolunda yıkılmadık, yorulmadık, bıkmadık ve usanmadık. Biz Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ordusuyuz. Geri döndük ve Raşidi Hilafet yolunda ilerliyoruz." mesajını Kur'an'ın da bildirdiği şekilde "başlarına çatlatırcasına" bildirdi.

Mısır'daki Müslüman Kardeşler teşkilatı ise birçok cemaatin düştüğü tuzağa düştü ve demokratik yollar ile İslami Devleti inşa edebileceklerini zannetti. Rasulullah (s.a.v.)'e de hiç demokratik yollara başvurmadan krallık teklif edilmişti. Ama İslamsız bir krallıktı bu. Rasulullah'ın (s.a.v.) cevabı "sağ elime ayı sol elime güneşi verseniz Ben İslam'dan vazgeçmem" şeklinde olmuştu. Batılılar Müslümanlara demokratik yolları açarlar fakat İslam'ı hakim kılmamız için bunu yapmazlar. Bunu Tevhid, Şeriat ve Cihad gibi İslam'ın temel ilkelerinden bizi uzaklaştırmak, bunların yerini demokrasi sahtekarlığının alması için yaparlar. Tehlike gördüklerinde de milyonları dahi katletmekten çekinmezler. Helvadan put yapıp acıkınca yiyen müşriklerden daha iştahlı şekilde putlarını yerler. Bu, iki yüzlülüğe alışmış yüzsüzler için hiç sorun değildir.

Bütün bunlarla birlikte hata da yapsalar bizler daima Müslüman Kardeşlerimizin yanındayız. Hatasız kullar sadece Allah'ın yüce Rasul ve Nebileridir. İslam'ın en büyük önderleri dahi bazen yanılgıya düşebilmişlerdir.

Müslüman kardeşlerimizle bazı konulara bakış açımız farklı da olabilir. Rasulullah (s.a.v.) döneminde olmayan bazı kavramları farklı şekillerde tanımlıyor da olabiliriz. Ama ne kadar büyük hatalar yapılırsa yapılsın, ne kadar farklı düşünürsek düşünelim, İslam inkar edilmediği sürece hepimiz Müslümanız ve Müslümanlar kardeştir. Eleştirebiliriz, kızabiliriz ama et tırnaktan ayrılmadığı gibi Müslümanlar da birbirlerinden ayrılmamalı. Birbirlerinin dertleri ile dertlenmeli. Şeyh Ebu Muhammed el-Makdisi'nin de dediği gibi "Mısır'daki olay demokrasi veya iktidar savaşı değil iman ve küfür savaşıdır." Müslüman Kardeşler İslami kimliklerinden ötürü bu zulmü gördüler. Herkes Müslüman kardeşinin yanında olmalıdır. Hadiste bildirildi: "Müslüman müslümanın kardeşidir. Onu zulme teslim etmez, onu terk etmez."

Müslüman kardeşlerimize de acizane tavsiyemiz zorda olsa Nebevi metodu tercih etmeleri, Batı'nın yalan ve sahtekarlıklarına kanmamaları (özellikle de demokrasi sahtekarlığı ve yalancılığına kanmamaları), İslam Şeriatının dışında hiçbir düzeni kabul etmemeleri, Rasulullah (s.a.v.)'in yolunda Nebevi metod üzere mücadeleye devam etmeleridir. Müslümanlar olarak bize yapılan tekliflere Rasulullah (s.a.v.)'in cevabını vermeliyiz: sağ elimize güneşi sol elimize ayı verseniz, bu yolda kesilsek de İslam ve onun yüce Şeriatının dışında hiçbir şeyi asla kabul etmeyiz! İslam olmadan asla.

Mehmed Emin Akın

Demokrasiyi İnkar Edebilir miyiz?

Ya da

(Kahin Firavun Emphesis ve Firavun Akhnaton Kıssası)

Demokrasi; Emperyalist Batı'nın kölelerini yönetmek için ortaya attığı bir şirk teolojisi idi. Hıristiyanlık ve Yahudilik de bunun memesinden beslenen iki yavrusu oldu. İslam âleminin göğsünün üzerinde kirli ayaklarıyla basan ve mızrağını gırtlağına saplayarak oturan bu şirk ideolojisi, dirilmemizi ve ayağa kalkmamızı istemiyor. Ayağa kalktığımız gün, dünya; bu yalancı, katil, kan döken seffahtan daha uzun boylu ve güzel olduğumuzu görecek ve sesimizi işitecek ve Batının dediği gibi korkunç bir mahlûk olmadığımızı bütün insanlık görecektir. İşte demokrasi, boğazımızdaki mızrak ve boyunlarımızdaki esaret halkası ve akıllarımıza vurulmuş birer zincir. Demokrasi İslam âleminin batıya kulluk eden zalimlerinin makyajıdır, zulmünü gizleyen ve esaretimizi bize unutturan.

I

Avrupa Haçlılığının İslam ülkelerini işgali, İslam'ın karşılaştığı en büyük meydan okuma ve sorgulama tarihinin başlangıcını oluşturur.

Bizler Müslüman olarak; Allah'ın hukukuna ve Müslüman kullarının hukukuna zulmettiğimiz için imtihandan geçiyoruz. Atalarımız, yani dedelerimiz demek istiyorum. Avrupa'nın işgalci devletlerine karşı Cezayir'de olduğu gibi yüzyıldan fazla cihad ettiler.

Ümmet uzun yüzyıllardır zulüm altında işgalci zulmünden önce kendimiz kendimize zulmettik.

İslam'ın kadrini ve kıymetini bilemedik. Tıpkı bugün bilmediğimiz gibi veya işimize gelmediği için onun nasıl olmasını istiyorsak onu öyle bir din haline getirmek isteyişimiz; bizim içine girdiğimiz bozuk düzen ve akidevi fesadı besleyen ahlaki fesadın doğal bir sonucudur.

Dün İslam'ın İslam olmasını istemedik. İslam'ı eklerle dipnotlarla kendimize ait bir Din haline getirdik. Bugün ona medeniyet diyoruz, yani İslam medeniyeti. Tevhidî bir Din olan İslam'ı sadece bir yeryüzü dini haline getirmenin de bir bakıma çabası idi bunu medeniyetçilik veya Medeniyet Dini İslam'dan söz etmek. İslam'ın hep kolayımıza gelen tarafına yöneldik. Ahiret ve tevhid akidesi, ticaret ve ahlakımızda geleneklerimiz de yok oldu.

Kadîm Mekkelilere benzedik. Sadece var olan bir Rabbe, bizi yedirip içiren ve rızıklandıran bir Rabbe inanır olduk. Allah'ın ulûhiyeti yerine -haşâ- demokrasiyi koyar olduk. Artık tevhidi Uluhiyet yerine demokrasi konuşulacaktı.

Evimizi baskınla talan etmeye gelen düşman; bize İslam'ı sorgulamayı miras bıraktı. Önceleri biraz burun kıvırdıysak da, sonraları bu işte bir gerçek payı olacağını düşünerek Avrupa'nın demokratik hilelerini ve desiselerini; önce Kur'an'a sonra Sünnet'e ve sonra da ahiret ve kader ile ilgili konularındaki şüphelerini kabul eder olduk.

Artık Avrupalı Modern Haçlı, İslam'ı çok ağır bir şeklide yenilgiye uğratmıştı. Bu kadar uzun bir zamandan sonra, bu kadar ağır bir akıl ve akide yıkımının yığınından ancak efendisine ilah gibi itaat eden bir Müslüman toplum ortaya çıkmalıydı. Kendini inkâr eden, köleleşmiş, aklını ve iradesini Avrupalı Modern Haçlının cebine koymuş ve karşılığında da sadece zulüm, açlık sefalet ve bunalımdan başka bir şey elde etmeyecek olan. İşte Mısır'da 30 Haziran'da olan budur. Kahire'den zillet içinde çıkmış olan İngiliz ve Yahudi; Nasır'la geri Mısır'a dönüyordu, Enver es-Sadat ve Hüsnü Mübarek ile geri dönüyordu. Müslümanlar, akılları yerine akıllarını, iradeleri yerine faizli kredilerini kullandıkları Avrupa'nın önünde ellerini ovuşturmalıydı. Batı insana ibadet etmeyi ve kendisine ibadet ettirmeyi seven beyaz insanların ülkesiydi. Önce Yunan'ın ilahlarına sonra da Roma'ya ve onun ilahlarına tapınmayı din edinmişti. Batı şimdi Müslümanların kendi gücüne tapınmalarını istiyordu. Demokrasi; Emperyalist Batı'nın kölelerini yönetmek için ortaya attığı bir şirk teolojisi idi. Hıristiyanlık ve Yahudilik de bunun memesinden beslenen iki yavrusu oldu.

İslam âleminin göğsünün üzerinde kirli ayaklarıyla basan ve mızrağını gırtlağına saplayarak oturan bu şirk ideolojisi, dirilmemizi ve ayağa kalkmamızı istemiyor. Ayağa kalktığımız gün, dünya; bu yalancı, katil, kan döken seffahtan daha uzun boylu ve güzel olduğumuzu görecek ve sesimizi işitecek ve Batının dediği gibi korkunç bir mahlûk olmadığımızı bütün insanlık görecektir. İşte demokrasi, boğazımızdaki mızrak ve boyunlarımızdaki esaret halkası ve akıllarımıza vurulmuş birer zincir. Demokrasi İslam âleminin batıya kulluk eden zalimlerinin makyajıdır, zulmünü gizleyen ve esaretimizi bize unutturan.

Silahı ve ordularıyla ülkelerimizi işgal etmiş ve kendi topraklarlımızda kendimizi yönetme hakkını elimizden almıştı. Avrupa; medeniyetini, şirk kokan zalim akidesini ve çok tanrılı Yunan dinini; çoğulcu ve çok partili demokrasi diye bize de yutturdu. Eski Yunan'da devlet tanrılar adına yönetiliyordu. Demokrasi Mitolojik tanrılar yerine beşeri tanrılar koymuştu. Yunandaki tanrılar bu kez isim değiştirerek varlıklarını sürdürüyordu.

İslam ülkelerinde demokrasi uygulaması İslam âleminin diktatörlüklerle ve Batı'nın boğazı tasmalı rejimlerince terbiye edilmesini öngörüyordu ki özgürlüğün adına demokrasi dediklerinde ayaklarına kapanalım. İşte çok tanrılı işgalci faşist rejimler, İslam âleminde dönüşümü böyle sağlıyordu. Bunun için bütün işgal edilen ülkelerde Roma'nın sıfatı zikrediliyordu "res puplica" (republic) yani

"cumhur"un yönetimi demekti. Cumhur ise, Romalı efendiler demekti.

İslam beldelerinde Demokrasi, İslam'ın elinden yönetme hakkını almalıydı. Bunun için Cumhuriyet sıfatını kullanmalıydı. Yani Yunan çoğulculuğu.

Bugün bütün İslam âleminde demokrasi için verilen mücadele; aslında derin bir korkunun ezilmişliğin ve batıya Haranlığın bir göstergesidir. Dinin nasıl ikame edileceğini bilmemenin adıdır demokrasi.

Biz (!) Batı'nın DİN mesabesinde gördüğü ve bütün dinlerden daha üstün gördüğü aklın hevanın ve Allah'ın tanınmamanın adı olan demokrasiyi benimsedik.

Demokrasiyi benimsemek, ülkelerimizin işgalini benimsemek ve aynı zamanda, ahlakın sefalete dönüşmesini kabuldür. Topraklarımızın, onu işgal edenlerin yasalarına ve arzularına göre yönetilmesini ve aynı zamanda bu topraklarda bu toprakları işgal eden kâfirleri veli ve dost edinmektir. Demokrasiye özgürlük tanıma, Emperyalisti; demokrasi ve laiklik adına savunmadır. İşgal ve sömürü demokrasi adına yapılmakta. Dökülen kanlarımız demokrasi için akıtılmakta. İslam âleminin esareti, demokrasi adıyla saklanmakta.

Müslüman toplumlarda, demokrasi savunması, köleliğin esaretin ve kendini inkâr psikolojisine dayanmaktadır. Kendimizi hatırladığımız andan itibaren bilincimiz ayağa kalacak ve adımızı doğru söylemeyi telaffuz edeceğiz. Adımızı doğru telaffuz edip kekelemeyi atlattığımız da ise, rüşdümüze sahip çıkacağız. Bu ise demokrasi değil, İslam olacak.

Demokrasi, sadece bir isimden ve sıfattan ibaret ya da kavram olmaktan ibaret değildir, öyle olsaydı bizim adımızı da razı olurlardı. Bizim adımıza razı olmayan ve bu adın yok edilmesi savaşan Avrupa, yani batı acaba neden İslam adının telaffuz edilmesinden bu kadar korkuyor? Biz demokrasi denildiğinde Yunan'lılaştırılmaktan korkmuyoruz? Elbetteki bunu biyolojik anlamda söylemiyorum. Bunu akidevi ve düşünsel anlamada telaffuz ediyorum. Felsefi anlamda Yunanlaşmak ise, müşrikleşmektir.

İslam ülkelerinin tamamı İslam'ın ahkâmından bir uzaklaşma ve riddet içinde. Özelde de Arap ülkeleri. Şimdi Arap Ülkelerinin tamamı, Allah'ın razı olmadığı ve bu topraklarının hakkı olan haysiyet ve izzete sırt dönmüş.

İslam topraklarındaki devletlerin tamamı ırkçı ve ulusal devletler. Yöneticiler ya kendilerini ilah yerine koyuyorlar ya da ihdas ettikleri Emperyalist sömürgecilerin eseri olan Anayasaları.

Müslümanların tamamı büyük bir yanılgı içindeler. Bu yanılgının temelinde sahih olmayan bir İslam anlayışı yatıyor. Rabbani âlimlerin ve İslam'a iman etmiş olan Müslümanların; Kur'an ve Sünnet dururken ve buna Dinin en temel iki esası derken ve bu iki esas ve asıl üzerinde asla tartışma ve inkâra benzeyecek bir anlayışa izin vermezlerken, İslam âleminde kafirlerin ihdas ettikleri Anayasalar ve onların emperyalist efendilerinden ilhamla oluşturdukları düzenlere ve zalim rejimlere bizden itaat etmemizi nasıl isterler?

Allah'ı tevhid ettikten ve O'nun kitabına ve şeriatına iman ettikten sonra; hiçbir mümin ve Müslim küfür olan anayasalar ve metinler üzerine nefsini ve şerefini ta'zim ederek – bu durumda hangi şerefleri kaldıysa- kasem etmesi ve halif de bulunması tevhidi nakzetmesine rağmen biz bunu hiç önemsemedik.

1992'de Cezayir'de, 28 Şubatta Türkiye'de ve şimdi de Mısır'da olanlar; aslında Allah'ın bu ümmete bir tokadı ve tarihin bize dersidir. Ama hala bunu anlayabilmiş değiliz.

İslam'da bir kimse "kelime-i şehadet"i getirdikten ve gereğini yerine getirdikten sonra asla düşman değildir ve İslam sebebiyle kanı canı malı ırzı ve nesline zarar vermek bütün Müslümanlara haramdır.

Mısır'da Müslümanlar "Demokrasiyle beraber oldukları"nı söylüyorlar. Hatta İhvan'ın Rabiatu'l-Adeviyye meydanındaki platformunun ardında kocaman bir yazı bunu söylüyor." "Mea ed-Dimukratiyye" (Demokrasiyle beraberiz) farklı biri biçimde Hüda eş-şa'ravi dönemindeki "Tahrir" anlayışı, farklı bir tarzda söyleniyordu. Acaba takiyye mi yapıyorlar diyebilir miyiz? BATINÎ ABD ve Avrupa bu takiyyeyi yutmayacak.

Evet, Müslümanlar, kendilerine dinlerine ettikleri hiyaneti, bu yafta ile örtmeye ve sömürgeci batıyı ısırmaya niyeti olmadıklarını dekle dair bu sözleri sahiplenmiyorlar.

Müslümanlar Mısır'da demokrasiye, biz de

buradan Mursi'ye sahip çıkarken, aslında anlaşılmaz çelişkiler ve paradigmalar sergiliyoruz. Suriye'de Beşşar'a sahiplenen bir Parti Mısır'da Mursi'ye yapılanı protesto edebiliyor. Mursi'ye mi üzülürsünüz, yoksa İstanbul'da Mısır'daki Askeri Cunta'ya karış gösteri yapan Patisiye mi acırısınız? Kimin hali dahi içler acısı?

İşgal edilen İslam vatanında, fatihlerin (Sahabe ve ondan sonra gelenler) çocukları; Tevhid'in bağlıları, Kilise yerine Mescid'e ve camiye giden, İncil ve Tevrat yerine Kur'an'ın şeriatına iman eden Müslümanlar, işgalcinin yönetim sistemine ve yasalarına bağlı kalacaklarını haykırdıkları halde, bir sabah namazında 80 kişiden fazla insanın canına demokrasi için darbe yapan askerler zevkle ateş açabiliyorlar.

Asker ve demokrasi. Asker demokrasiye lazımdı. Cumhuriyetten İslam'a dönüşü engellemek için. Cumhuriyeti kurtarmak için, yani Roma rejimini kurtarmak için. Demokrasi dişi, Cumhuriyet erkektir. Bu Yunan mitolojisinin Roma paganizmiyle evliliği demektir. O halde bizler neyi savunuyoruz? İslamî demokrasi mi? Böyle bir şey olamaz. Romalı erkek ve Yunanlı kadın, İslam'ın kendi evliliklerine karışmasına izin vermeyecektir. Şimdi biz Romalı erkekten (res publica) dan ve Yunan demokrasisinden doğan çocuğa, kendi ismimizi vermeye çalışıyoruz. Müslümanların demokrasi mücadelesi de bundan başka bir şey değildir.

Sistemleri uğruna can verilen bir dünya düzeni sizi acımdan yırtıcı sırtlanların ağzı atabiliyor demek. İşte demokrasi budur. Acıktığında yavrularını kafasından kemirerek yiyen vahşi bir hayvan adeta.

Demokrasi'yi ve batının çıkarlarını korumak isteyen Firavun'i şebbihalar namaz kılan insanları bile otomatik silahlarla kurşuna dizerek ne kadar Müslüman olduklarını ve aynı zamanda ne kadar vatanlarını sevdiklerini ortaya koydular. Hırsızların, katilerin, Borsa spekülatörlerin banka hırsızları ve soyguncularının demokrasisi, Batılı Efendilerin demokrasisi.

İsrail ve ABD'nin ajanları Mursi'yi ABD ajanlığı ile suçlayabiliyor ve onu vatan haini ilan edebiliyorlar. Askeri Cuntay başa getren ve Mısır'ı kanlı bir iç savaşın eşiğine getiren Amerika, içerde Mursi'nin kendisiyle işbirliği yağtığını yayayabiliyor.

Gezi Parkı olaylarında sanki Amerika'ya bir şey yapmışız gibi sızlanan demokrasinin en hırçın fahişesi; Mısır'da Ferain (Firavunlar) adlı bir TV kanalının habercisinin adeta bir Sırp kasabu gibi,48

İşgal edilen İslam vatanında, fatihlerin (Sahabe ve ondan sonra gelenler) çocukları; Tevhid'in bağlıları, Kilise yerine Mescid'e ve camiye giden, İncil ve Tevrat yerine Kur'an'ın şeriatına iman eden Müslümanlar, işgalcinin yönetim sistemine ve yasalarına bağlı kalacaklarını haykırdıkları halde, bir sabah namazında 80 kişiden fazla insanın canına demokrasi için darbe yapan askerler zevkle ateş açabiliyorlar.

saat içinde Mısırı terk etmeyen Suriyelilerin Suriyelilerin evlerinin teker teker basılacağını ve evlerinin yakılıp yıkılacağını bütün dünyaya korkmadan ve gözü dönüş bir şekilde ilan etti. Esed'in şebbihaları Mısır'daki TV kanallarından bu korkunç çağrıyı yaparlarken ve özgür Müslümanların ses olan 25 TV kanalı bir çırpıda kapatılırken ABD asla endişelerini dile getirmedi.

İnsanın bütün bu olanlara CHP gibi bir partinin Türkiye'den Kızılderili katliamına susamış Avrupalı azgınlığıyla destek vermesinden, global bir Nusayri işbirliği komplosuyla karşı karşı olduğumuzu göstermektedir.Mısır'da Suriye katliamına açık çağrı yapılıyordu ama,Taksim adamları çok endişelendiiriyordu. Başarısız olması onları çok endişelendiriyordu.Türkiye'de ise bu çağrıyı; CHP ve CIA ile işbirliği yapanlar yapıyordu. Nusayri Esed'in avaneleri yapıyordu.Reyhanlı bu çağrının en ağır ve en açık tablosu oldu.

Adeta; "her yer Kusayr ve herkes direnişçi bir şebbiha" diyordu CHP ve diğer azgınlar.

ABD ve AB işbirliğinde hazırlanan senaryoyu birlikte oynuyorlar. Askerî Cuntayı finanse eden ve Mursi'nin bir an önce devrilmesi için can atan ABD, İsrail ve ABD; yandaşı zalim Arap imparatorlarını da alarak Mursi'nin devrilmesine, bir bakıma Dinî olan bir kanattan da destek almış oluyorlardı. Tabii bu askeri işgalin hedefinin sadece Mursi veya İhvan olduğunu söylemek büyük bir saflık olur. Zira hedef, bin yıl önce ne idiyse bugün de odur. Avrupa ve ABD yeniden Büyük Roma İmparatorluğunu kurmak istiyor.

Demokrasi ise kölelerin birbirine efendilerin rahatsız etmeden ve onların uşaklarının da efendilerine hizmetlerine zarar vermeden ve hainlerin ve İslam düşmanlarının haklarının korunmasının adına demokrasi deniliyor.

II

İslam ülkelerinde demokrasiden söz etmek ya da demokrasiyi savunmak kadar zavallı ve ahmakâne bir şeyden daha söz edilemez. Demokrasi açık bir biçimde İslam düşmanlarının İslam'ı ve ehlini yok etme ve zaman içinde eriterek tüketme savaşının adıdır.

Mısır'daki son tecrübe bize hâlâ bir şeyler öğretmiyorsa, biz bu zulümleri hak ediyoruz demektir. Bu Roma'yı yakan Neron'a sevgi çiçekleri göndermektir. Celladımızı sevmenin adı özgürlük ve demokrasi olmuş. Demokrasi gerçekten İslam karşısında ne kadar çirkin ve iğrenç bir isim. Yunan Tanrıları kadar sevimsiz ve güvenilmez, Yunan tanrıçaları kadar şehvet kokan..

Demokrasiyi savunan ve demokrasinin faziletler hakkında mehdiyeler düzen Müslümanların hali: Amfisis (M.Ö 1000) denen Firavun'un Akhnaton denen Firavun'a (elleri ve ayakları Amfisis'i tarafından kesilmişti) yaptıklarına rağmen, tüm halkın böyle zalim bir Firavuna büyük matemler düzenlemeleri ve günlerce ağlayıp onu övmeleri, sonunda onun iyi bir insan olduğuna Ahknaton'un ikna olmasına ve kendisini suçlamasına benziyor. İşte celladını sevme olsa olsa budur.

Batılı işgalci ülkenizi işgal ediyor ve sonra da size özgürlüğünüzü; Dininizden ve vatanınızın yönetiminden vaz geçmek demek olan Demokrasiyi hediye ediyor ya da size emanet ediyor ve sizi de bu emanetin bekçisi görüyor. Şimdi biz de kölelere yakışır bir ahlâk ve dürüstlükle demokrasimize canlarımız feda ederek sahip çıkıyor Mısır'da barışı sonuna kadar koruyacağımıza dünya önünde yeminler ediyoruz. Kölenin ikrahla da olsa, efendisini kendisine özgürlük bahşeden bir saygınlıkla anması ne derece doğru olur? Batıya karşı savaşımızın eğer haklı bir gerekçesi varsa -ki vardı- kendimiz demokrasi adına Batıya borçlu görmeyiz ve demokrasiyi nimet göremeyiz. Demokrasiyi; nimet görmek, kölenin efendisinin ayrımcılığına övgüler dizmesine benzer.

Cezayir, 28 Şubat Türkiye'deki Şamanist Askeri darbe, Irak'ın ve Afganistan'ın işgali Batının amacının demokrasi değil, işgal ve temekkün olduğunu bize göstermiştir. Batı İslam çıkan yolların hepsini birer birer tıkamak istemektedir. Bunun için bütün İslam beldelerinde kargaşa çıkarıyor. Batı Roma gibi hareket ediyor. Bize ait olan her şeye tecavüz ediyor. Yıkıyor ve bir daha geri dönmemecesine onu hayatımızdan uzaklaştırmaya çalışıyor. Biz ise, Yunanlı demokrasi gibi davranıyoruz.

Bunun için Batı; işgallerini gizlemek için işgale direnen bütün Müslümanları terörist ilan ederek, Batı için asla bir tehlike konumuna gelmemiş olan İslam'ı terör ile özdeş tutuyor.

İslam'ı kendi topraklarını işgal eden bir din ve barbarlık gibi gören barbar Avrupa demokrasisi, İslam âlemine küfr ve ilhad Afrika'ya ise açılık, sefalet ve hastalıktan başka bir şey hediye etmedi.

Öyleyse, Müslümanların Allah'a gerçekten iman edip etmediklerini sağlıklı bir akılla düşünmeleri gerekiyor. Hayatımız olarak bize yutturulan demokrasi bize; ölüm, bozuluş, fitne ve riddetten başka bir şey getirmedi.

Zira bugünün İslam'ında artık tevhid kalmadı batının istediği de bu. Bunun için Türkiye'de ve Türkiye dışında ABD ve Vatikan destekli şiddetli bir İslam karşıtı propaganda yapılmakta ve İslam'a dair bütün değerler çarpıtılmakta ve biz de demokrasinin nimetlerinden yararlanabilmek için, İslam'a karşı bu kâfirlerin hayat haklarını ve İslam'a küfretme ve bizi tahkir etme haklarını demokrasiye ortak kılınmaması veya efendimize (!) benzeme hakkı ve özgürlüğü adına savunuyoruz.

Müslümanlar celladlarına gül ikram ediyorlar. Müslümanlar topraklarını işgal eden efendilerini razı etmek için onların kendilerini nasıl yönetmemelerini istiyorlarsa öyle yöneteceğimize dair bizlerden parlamentolarda yeminler alıyorlar ve İslam'a bir daha asla dönmemek kaydıyla demokrasiyi savun İslam düşmanlığı gündeme geliyor. Neden demokrasi denildiğinde Allah'a ve Rasulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) iman ve itaat gündeme gelmiyor. Mesela hep bizler (yani bizden olduğunu söyleyen partiler vb kurumlar) demokrasiye bağlı kalacağımızı insan haklarına saygılı olacağımıza dair yeminler ediyoruz da onlarda demokrasi dediklerinde İslam ve Müslümanlara saygı, Kur'an'a ve İslami'n değerlerine saygı yeminleri görmüyoruz? Kim Münafık olanlar Müslümanlar mı?

Evet, "biz ve onlar" diyorum. Çünkü onlar, ötekiler ve biz diye kendilerini ifade ediyorlar.

Eğer siz İslam derseniz, Bartı ve Roma'yı rahatsız etmiş otlusunuz. Eğer siz islam diyorsanız siz Cihad'dan ve küfr milletlerinden söz ediyorsunuz demektir.

Ama hem demokrasi ve hem de İslam diyorsanız bu efendileri asla rahatsız etmeksiniz. Fakat fazla da söylenmenize izin vermezler tıpkı Cezayir'de ve Mısır'da olduğu gibi. Derhal burnumuza süngülerinin ve tanklarının namlularını sokarak: Hey kendine gel. Sen hala beni tanımadın mı? Ben Roma'nın varisi demokrasi, Ben Yunan tanrısıyla sistemlerini bir karşımı olan ve insanı tanrıdan üstün tutan ve İslam'ı barbarlık gören demokrasiyim..! Kendine gel.!.

Sen kendini özgür mü sanıyorsun. Hayır, özgürlük senin bana köle olmandır. Eğer iyi bir insan ve özgür bir birey olmak istiyorsan önce ben efendinin özgürlüğünü savunacaksın, ben de ancak sizlerin birbirlerine düşman olması ve bana kölelikte yarış edip bu yarış için gerekirse, birbirlerinizin kanını dökecek ve ülkelerinizi harap edecek kadar beni sevmezseniz gerçek demokrasiye iman etmezsiniz diyorlar adeta.

Türkiye'deki Dini kaynaklı siyasi partiler de aynı oyunun içinde birer piyondur. Diğer İslam ülkelerindeki partiler de, İhvan da bu büyük oyunun kurbanı olmuş ve demokratik katılımdan mahrum bırakıldığı halde ve bu kadar bir kitleye -diktatörlerin yönetiminde ulaşmışken- şimdi bu oyun sayesinde demokrasiye yeminlerini pekiştiriyorlar. Evet, batı bu sosyal patlamaları veya projeleri tamamen laboratuar nitelikli kullanıyor ve geleceğimizi bu şekilde şekillendiriyor.

Hani bizler işgal edilmiştik? Hani Haçlılar topraklarımıza saldırmıştı ve Allah'ın kitabını bu topraklarda uygulanmaktan alıkoymuştu?

Batıya demokrasiye olan nifak imanından sonra hangi yüzle İslam'ın demokrasiden üstün olduğunu artık söyleyebilirdik ki? İlahımız ABD ve AB Parlamento'sunun kararları olmuştu. Kur'an ile demokrasinin hedefleri ve gayeleri arasında çok bir fark yoktu. Cumhuriyet'in AKP 'li Dışişleri Bakanı, Sayın Davudoğlu öyle buyuruyordu; sanki İslam adına ihsası re'yde bulunuyordu.

Biz avazımız çıktığı kadar İslam eşittir demokrasi ve İslam demokrasiyle çelişmez diye bağırırken adamların ağzından İslam ve demokrasi mukayesesiyle ilgili hiç bir kelime çıkmıyor. Eğer kâfirler demokrasiyle birlikte İslam'da da söz ediyorlarsa bilin ki kasdettikleri İslam değil, bizim münafıklığımızdır.

Peki, biz Müslümanlar olarak Demokrasiyi inkâr ediyoruz dersek, bu, Sayın Davudoğluna göre İslam'ı inkâr mı olmuş olacak?.

Şimdi biz; İhvanın dediği gibi; "Demokrasiyle birlikte değiliz ve dersek ne oluruz?

İslam ile demokrasi benzetmeleri, modern zihniyetin en kirli Batınî hilesi ve tuzağıdır.

Bütün İslami hareketler; haklı talepleri ve haklı ve doğru çözüm projeleri olmakla birrlikte büyük bir yanılgının içindeler ve İslam âlemini bir felakete sürüklüyorlar. Bu felaket; dağların taşların ve binaların ve fabrikaların yıkımı demek olan bir felaket değil, akılların, bilinçlerin ve imanların felaketi olan bir yıkım.

Bu yıkımın ve felaketin ve şirkin adı demokrasidir. Demokrasi şirkini reddetmeli ve düşmanın açıktan savaşabildiği gibi, biz de açıkçtan amacımız ve gayemizi bütün insanlara haykırmalıyız:

Ey insanlar..! hepiniz, Allah'a ve Rasulü'ne iman etmediğiniz ve İslam'ın merhametine ve şefkatli kucağına sığınmadığınız sürece; çünkü dalalette ve sapkınlıktasınız, sizin demokrasinizin ne demek olduğunu gördük. ,

Artık, "Mümin bir delikten iki kez yılan elini sokturmamalıydı" Fakat İslami'miz İslami hareketler bir bid'ati bile gündemine alamayan İslami hareketler bizleri felakete sürüklüyor ve Ümmetin bilincini katlediyor ve milyonlarca Müslümanı daha çok demokrasi ve emperyalizmi kölesi haline getiriyor.

Demokrasi, İslam'ın yerine ikame edilmiştir. İslam'da bir namazı bile bir diğer namazın yerine ikame edemsiniz. İnfakı zekât, zekatı sadaka, neziri de zekat sayamazsınız.

Demokrasi, emperyalist bir projedir. Demokrasi İslam'ın düşmanı bir ideolojik yapılanmadır.

İslam alemindeki demokrasi havarileri Avrupa'nın birer neferleridir.

Batıya hizmet edenlerin güvenliği ve ülkelerimiz tahrip etme ve İslam'ın bir daha kıyam etmemesi için bizlerden yenimler ve ahidler alıp duruyorlar.

AKP ve diğerlerinin iktidar edilmelerini bir tek amacı vardır.

Demokrasiyi içseleştirmek ve geri dönüşü olmayacak dönüşümleri Müslümanların elleriyle yapmak ya da Müslümanları politik hırslar yüzünden toplumum gözünde yıpratmak ve İslami siyasi bir ideoloji, mesabesine indirgemek.

Evet, Siyasi İslamcılar ister kabul edin veya etmeyin, Tevhid'den mümin ve müşrikten söz edemeyen bütün hareketler, batıl efendiler tarafından icazetlidirler. Bunun için daima demokrasiye bağlılıklarını vurgulayıp duruyorlar. Yani İslam'ın hakim oalacağı gün..! Neler olabileceğini bir düşünseniz ya..!.

Mısır'daki darbe sadece Mısır'a değil bütün İslam âleminedir. Mısır'da İhvan'ın demokrasi havarisi kesilmedi, sadece Mısır'da değil bütün İslam âleminde İslam'ın bilinçli bir şekilde kırılmasını isteyenlerin ekmeğine yağ sürmektedir.

AKP bile ikide bir; "insanların hayat tarzına karışmadıkları"ndan söz ediyor. İslami bazı farklılıklara da yer verilmesi ve kamusal alan dedikleri "tanrının tapınağı"nda bize de biraz yer verilmesi için yapılan düzenlemeler; aslında yine Batı'nın modernleştirme projesidir ve bu proje bizi daha ahlakı kılmak yerine, daha fırsatçı, dünyevi ve çıkarcı kılmış ve de ahlaksılaştırmıştır.

Kadınlar daha haşmetli giyinir olmadı. Tesettür iyice çarpıtıldı ve benzeşim had safhaya geldi.

Türkiye'de Müslüman kadının Türkiye'nin Tahrir"i oldu. Bilir misiniz "Tahrir Meydanı"na niçin bu ad verilmiştir. Müslüman kadınının tesettürü terketmesi eylemi; Hüda Şa'ravi'nin (Nur'ul-Hüda Muhammed Sultan/1879-1947) önderliğinde onbinlerce kadının 5 bin kadının hep birlikte başlarındaki örtüyü açmaları sebebiyle; bu meydana "Tahrir meydanı" denmiştir, yani Müslüman kadının iffetinin İngilizlerin hatırına ayaklar altına alındığı meydan demektir. Yani Müslüman kadının İslam'ın örtüsünden kurtarıldığı (!) Meydan..!

Bugün ben de bunun için diyorum ki; Türkiye'deki sosyal bir meta olmaya özenen zavallı ve kimliğini yitirmiş gurur ve gösteriş putu ve mankeni haline gelmiş kadınlar ve kızlarımız bizim felaketimiz oluyor. Âlimlerimiz ise bu sosyal fesada ortak oluyor ve Müslümanların daha ifsad edilmesine göz yumuyorlar.

TV ekranlarındaki bazı "Showmen"ler halka birer devlet ve rejim kâhini gibi din satıyorlar veya din üretiyorlar.

Birçok küçük deccal ve belam, bu vesileyle Allah'ın dinini insanların dini için ifsad ediyor ve iki din arasında bir ortaklık kurmaya çalışıyorlar.

Demokrasiye Hayır!

Rabitau'l-Adeviyye Meydanı demokrasi için bir zafer olduğu gibi, Mısır'daki Haramiyye ve afyoncuların askeri darbesi de, demokrasi için demokrasi için zafer olmuştur. İki olayın birbirinden ayrılır fazla bir tarafı yok.

Düşünün sonunda İhvan'ın eylemleri şanlı bir direniş gibi gösterilse de kazanan hırsızların, kadın tacirlerinin, Mısır halkının ekmeğini eklinde alan ve yıllarca onları mezarlıklarda yaşamaya mahkûm eden eroin çetelerinin demokrasi için de bir zafer olmuştur.

Mursi'yi alaşağı eden kirli ve iğrenç oyunu tezgâhlayan demokrasinin en saldırgan hamisi; Amerika, askerlerin Sisi ile demokrasiyi korumak için Müslümanların kanını akıtıyor. Mursi'nin ve İhvan'ın elinden iktidarı çalan ve gaspedenler ABD şimdi, Mısır halkının iradesinden söz ediyor. Tankların esir aldığı irade, doların milyarlarcasını fakir semtlerde dağıtan ABD ajanlarının demokrasisi. Müslümanların demokrasinin ne kadar büyük bir nimet olduğunu böylece daha iyi öğreniyorlar. Müslümanlar nasıl daha iyi bir demokrasi emekçisi olabileceklerine dair derslerinde eksiklik ve kusurdan ötürü daha çok derslerini çalışmaya yeminler ediyorlar. Alın size Mursi dediler, alın size demokrasi ve alın siz e sonra da "Sisi dediler.

Demokra[si] Mur[si[ve Si[si] en iyisi hangi[si]en kötüsü hangisi?

Gelin hep birlikte Allah'a Allah'ın dediği gibi iman edelim, gelin hepimizin demokrasiyi inkâr edelim. Bakalım kaç Kur'an ayetini inkâr etmiş oluruz? Gelin hepimiz demokrasiye iman edelim, bakalım hangi İslam'ı hakim kılmış oluruz.?

Bizim İslamcılar ya da siyasi İslamcılarımız – batıcılar öyle diyor ya?

Emperyalistlerin ve haçlı artıklarının demokrasine ancak"De İslamizasyon" denebilir.

İslam Ümmeti'nin özgürlüğünü, topraklarını ve iradesini esir alan demokrasiye inanmıyorum. Böyle bir Din'in İslam olduğuna da iman etmiyorum.

Demokrasiyi sevmek ve ona inanmak; Hz İsa'nın ilah olduğuna inanmakla eşdeğer bir fasid anlayıştır.

Seni sevmeyeceğiz ey emperyalistlerin demokrasisi senin bizi sevmediğin gibi..!